Ta dokument je mišljen zgolj kot dokumentacijsko orodje in institucije za njegovo vsebino ne prevzemajo nobene odgovornosti

►B **DIREKTIVA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA 2005/36/ES**

z dne 7. septembra 2005

o priznavanju poklicnih kvalifikacij

(Besedilo velja za EGP)

(UL L 255, 30.9.2005, str. 22)

spremenjena z:

		Uradni list		
		št.	stran	datum
►M1	Direktiva Sveta 2006/100/ES z dne 20. novembra 2006	L 363	141	20.12.2006
►M2	Uredba Komisije (ES) št. 1430/2007 z dne 5. decembra 2007	L 320	3	6.12.2007
►M3	Uredba Komisije (ES) št. 755/2008 z dne 31. julija 2008	L 205	10	1.8.2008
►M4	Uredba (ES) št. 1137/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. oktobra 2008	L 311	1	21.11.2008
►M5	Uredba Komisije (ES) št. 279/2009 z dne 6. aprila 2009	L 93	11	7.4.2009

popravljena z:

►C1 Popravek, UL L 271, 16.10.2007, str. 18 (2005/36/ES)
►C2 Popravek, UL L 93, 4.4.2008, str. 28 (2005/36/ES)
►C3 Popravek, UL L 33, 3.2.2009, str. 49 (2005/36/ES)

▼B

DIREKTIVA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA 2005/36/ES

z dne 7. septembra 2005

o priznavanju poklicnih kvalifikacij

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA —

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 40, člena 47(1), prvega in tretjega stavka člena 47(2) ter člena 55 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije ([1]),

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ([2]),

v skladu s postopkom, določenim v členu 251 Pogodbe ([3]),

ob upoštevanju naslednjega:

(1) V skladu s členom 3(1)(c) Pogodbe je eden od ciljev Skupnosti odprava ovir za prost pretok oseb in storitev med državami članicami. Za državljane držav članic to vključuje zlasti pravico, da kot samozaposlene ali zaposlene osebe opravljajo poklic v državi članici, ki ni država, v kateri so pridobili svoje poklicne kvalifikacije. Člen 47(1) Pogodbe določa tudi, da se sprejmejo direktive za vzajemno priznavanje diplom, spričeval in drugih dokazil o formalnih kvalifikacijah.

(2) Komisija je po sestanku Evropskega sveta v Lizboni 23. in 24. marca 2000 sprejela Sporočilo o „Strategiji notranjega trga za storitve“, zlasti z namenom, da bi bilo prosto opravljanje storitev v Skupnosti tako enostavno kot opravljanje storitev znotraj posamezne države članice. Evropski svet je na podlagi Sporočila Komisije z naslovom „Novi evropski trgi dela, odprti za vse, dostopni za vse“ na sestanku v Stockholmu 23. in 24. marca 2001 Komisijo zadolžil, da predstavi „posebne predloge za Evropski svet spomladi 2002 za bolj enoten, pregleden in prilagodljiv sistem priznavanja kvalifikacij“.

(3) Zagotovilo, ki ga daje ta direktiva osebam, ki so pridobile svoje poklicne kvalifikacije v eni državi članici, da bodo imele dostop do istega poklica in ga opravljale v drugi državi članici z enakimi pravicami, kot jih imajo državljani te države, ne vpliva na obveznost migranta, da izpolni vse nediskriminatorne pogoje za opravljanje poklica, ki jih lahko določi ta država članica, če so objektivno upravičeni in sorazmerni.

(4) Da bi se olajšalo prosto opravljanje storitev, so potrebna pravila, ki bi razširila možnost opravljanja poklicnih dejavnosti z izvirnimi poklicnimi nazivi. Za storitve informacijske družbe na daljavo se uporabljajo tudi določbe Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2000/31/ES z dne 8. junija 2000 o nekaterih pravnih vidikih storitev informacijske družbe, zlasti elektronskega poslovanja na notranjem trgu ([4]).

([1]) UL C 181 E, 30.7.2002, str. 183.
([2]) UL C 61, 14.3.2003, str. 67.
([3]) Mnenje Evropskega parlamenta z dne 11. februarja 2004 (UL C 97 E, 22.4.2004, str. 230), Skupno stališče Sveta z dne 21. decembra 2004 (UL C 58 E, 8.3.2005, str. 1) in Stališče Evropskega parlamenta z dne 11. maja 2005 (še ni objavljeno v Uradnem listu). Sklep Sveta z dne 6. junija 2005.
([4]) UL L 178, 17.7.2000, str. 1.

▼B

(5) Z ozirom na različne sisteme, ki so vzpostavljeni za občasno ali priložnostno čezmejno opravljanje storitev na eni strani in za ustanovitev na drugi strani, je potrebno jasno določiti merila za razlikovanje med tema dvema pojmoma v primeru premika ponudnikov storitev na ozemlje države članice gostiteljice.

(6) Olajšanje opravljanja storitev je treba zagotoviti ob strogem spoštovanju javnega zdravja in varnosti ter varstva potrošnikov. Zato je treba predvideti posebne določbe za opravljanje občasnih ali priložnostnih čezmejnih storitev za regulirane poklice, ki vplivajo na javno zdravje ali varnost.

(7) Države članice gostiteljice lahko, kadar je to potrebno in v skladu z zakonodajo Skupnosti, določijo zahteve po prijavi. Te zahteve ne smejo nesorazmerno obremeniti ponudnikov storitev niti ovirati ali zmanjšati privlačnosti uresničevanja svobode opravljanja storitev. Potrebo po takih zahtevah je treba redno preverjati glede na napredek, dosežen pri določanju okvira Skupnosti za administrativno sodelovanje med državami članicami.

(8) Za ponudnika storitev bi morala veljati disciplinska pravila države članice gostiteljice, neposredno in posebej povezana s poklicnimi kvalifikacijami, kot so opredelitev poklica, področje dejavnosti, ki jih poklic zajema ali ki so rezervirane za ta poklic, uporaba poklicnih nazivov ter huda malomarnost pri opravljanju poklica, ki je neposredno in posebno povezana z zaščito potrošnikov in varnostjo.

(9) Čeprav je treba zaradi svobode ustanavljanja ohraniti načela in zaščitne ukrepe, ki so podlaga za različne veljavne sisteme priznavanja, se morajo njihova pravila izboljšati glede na pridobljene izkušnje. Poleg tega so bile zadevne direktive večkrat spremenjene, zato je njihove določbe treba preoblikovati in poenostaviti tako, da se standardizirajo načela, ki se uporabljajo. Zato je treba zamenjati direktivi Sveta 89/48/EGS ([1]) in 92/51/EGS ([2]) kakor tudi Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 1999/42/ES ([3]) o splošnem sistemu priznavanja poklicnih kvalifikacij ter direktive Sveta 77/452/EGS ([4]), 77/453/EGS ([5]), 78/686/EGS ([6]), 78/687/EGS ([7]), 78/1026/EGS ([8]), 78/1027/EGS ([9]), 80/154/EGS ([10]), 80/155/EGS ([11]),

([1]) UL L 19, 24.1.1989, str. 16. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 2001/19/ES (UL L 206, 31.7.2001, str. 1).
([2]) UL L 209, 24.7.1992, str. 25. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena s Sklepom Komisije 2004/108/ES (UL L 32, 5.2.2004, str. 15).
([3]) UL L 201, 31.7.1999, str. 77.
([4]) UL L 176, 15.7.1977, str. 1. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Aktom o pristopu iz leta 2003.
([5]) UL L 176, 15.7.1977, str. 8. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2001/19/ES.
([6]) UL L 233, 24.8.1978, str. 1. . Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Aktom o pristopu iz leta 2003
([7]) UL L 233, 24.8.1978, str. 10. . Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Aktom o pristopu iz leta 2003.
([8]) UL L 362, 23.12.1978, str. 1. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2001/19/ES.
([9]) UL L 362, 23.12.1978, str. 7. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2001/19/ES.
([10]) UL L 33, 11.2.1980, str. 1. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Aktom o pristopu iz leta 2003.
([11]) UL L 33, 11.2.1980, str. 8. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2001/19/ES.

▼B

85/384/EGS ([1]), 85/432/EGS ([2]), 85/433/EGS ([3]) in 93/16/EGS ([4]) v zvezi s poklici medicinske sestre za splošno zdravstveno nego, zobozdravnika, veterinarja, babice, arhitekta, farmacevta in zdravnika, tako da se združijo v enotno besedilo.

(10) Ta direktiva ne preprečuje možnosti, da države članice v skladu s svojimi pravili priznavajo poklicne kvalifikacije, ki so jih državljani tretjih držav pridobili izven ozemlja Evropske unije. Vsekakor pa se mora pri priznavanju vedno upoštevati minimalne pogoje usposobljenosti za določene poklice.

(11) Države članice naj bi za poklice, za katere se uporablja splošni sistem priznavanja kvalifikacij (v nadaljnjem besedilu: splošni sistem), ohranile pravico, da določijo minimalno raven kvalifikacij, potrebno za zagotovitev kakovosti storitev, ki se opravljajo na njihovem ozemlju. Vendar pa v skladu s členi 10, 39 in 43 Pogodbe ne smejo zahtevati, da državljan države članice pridobi kvalifikacije, ki jih na splošno določajo le za diplome, podeljene v nacionalnem sistemu izobraževanja, če je taka oseba že pridobila vse ali del teh kvalifikacij v drugi državi članici. Zato je treba določiti, da mora vsaka država članica gostiteljica, kjer je poklic reguliran, upoštevati kvalifikacije, pridobljene v drugi državi članici, ter oceniti, ali ustrezajo zahtevanim kvalifikacijam. Splošni sistem priznavanja pa državam članicam ne onemogoča, da za osebo, ki na njenem ozemlju opravlja poklic, uporabijo posebne zahteve glede uporabe poklicnih pravil, upravičenih s splošnim javnim interesom. Ta pravila se na primer nanašajo na organizacijo poklica, poklicne standarde, vključno s tistimi o etiki, nadzoru in odgovornosti. Namen te direktive ni poseganje v upravičen interes držav članic, da preprečijo, da se njihovi državljani izognejo uporabi nacionalnega prava na področju poklicev.

(12) Ta direktiva ureja priznavanje poklicnih kvalifikacij v državah članicah, ki so bile pridobljene v drugih državah članicah. Ne ureja pa priznavanja sklepov o priznavanju držav članic, ki jih v skladu s to direktivo sprejmejo druge države članice. Posledično se posamezniki, katerih poklicne kvalifikacije so bile priznane v skladu s to direktivo, na to priznanje ne morejo sklicevati, da bi v državi članici izvora uveljavljali pravice, ki ne izvirajo iz poklicnih kvalifikacij, ki so jih pridobili v tej državi članici, razen če dokažejo, da so pridobili dodatne poklicne kvalifikacije v državi članici gostiteljici.

(13) Da bi opredelili mehanizem priznavanja po splošnem sistemu, je treba različne nacionalne sheme izobraževanja in usposabljanj zbrati v različne stopnje. Te stopnje, vzpostavljene zgolj za namen delovanja splošnega sistema, nimajo nobenega vpliva na nacionalne strukture izobraževanja in usposabljanja niti na pristojnosti držav članic na tem področju.

(14) Mehanizem priznavanja, vzpostavljen z direktivama 89/48/EGS in 92/51/EGS, ostaja nespremenjen. Posledično imajo imetniki diplom, ki dokazujejo uspešno dokončanje usposabljanja na stopnji, ki presega srednjo stopnjo in traja vsaj eno leto, pravico dostopa do reguliranih poklicev v državi članici, v kateri je tak dostop omogočen na podlagi diplome, ki dokazuje uspešno dokončanje štiriletnega visokošolskega ali univerzitetnega študija, ne glede to, v katero stopnjo ta diploma spada v državi članici

([1]) UL L 223, 21.8.1985, str. 15. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Aktom o pristopu iz leta 2003.
([2]) UL L 253, 24.9.1985, str. 34. Direktiva, kakor je bila spremenjena z Direktivo 2001/19/ES.
([3]) UL L 253, 24.9.1985, str. 37. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Aktom o pristopu iz leta 2003.
([4]) UL L 165, 7.7.1993, str. 1. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 1882/2003 (UL L 284, 31.10.2003, str. 1).

▼B

gostiteljici. Nasprotno pa je v primerih, ko je dostop do reguliranih poklicev pogojen z uspešnim dokončanjem visokošolskega ali univerzitetnega študija, ki traja več kot štiri leta, ta dostop omogočen le imetnikom diplom, ki dokazujejo uspešno dokončanje visokošolskega ali univerzitetnega študija, ki traja najmanj tri leta.

(15) V primeru, da minimalni pogoji usposobljenosti za dostop do poklicev, ki jih ureja splošni sistem, niso usklajeni, je treba državam članicam gostiteljicam omogočiti, da uvedejo dopolnilni ukrep. Ta ukrep mora biti sorazmeren in mora zlasti upoštevati prosilčeve poklicne izkušnje. Izkušnje kažejo, da z zahtevo, naj migrant izbere preizkus poklicne usposobljenosti ali prilagoditveno obdobje, zagotovimo ustrezne varovalne ukrepe glede njegove ravni kvalifikacij, tako da je treba kakršno koli odstopanje od te izbire vedno utemeljiti z nujno zahtevo, ki je v splošnem interesu.

(16) Različna poklicna združenja in organizacije ali države članice bi morali imeti možnost predlagati skupna izhodišča na evropski ravni, da bi spodbudili prost pretok strokovnjakov in ob tem zagotovili ustrezno raven kvalifikacij. Ta direktiva bi morala te pobude upoštevati pod določenimi pogoji in v skladu s pristojnostjo držav članic, da določijo kvalifikacije, potrebne za opravljanje poklicev na njihovem ozemlju, vsebino in organizacijo svojih sistemov izobraževanja in poklicnega usposabljanja ter v skladu z zakonodajo Skupnosti zlasti na področju konkurence, hkrati pa spodbujati bolj avtomatično priznavanje v skladu s splošnim sistemom. Poklicna združenja, ki lahko predložijo skupna izhodišča, morajo biti zastopana na nacionalni in evropski ravni. Skupno izhodišče je sklop meril, ki omogoča uskladitev vseh pomembnih razlik, ugotovljenih v zahtevah usposobljenosti v vsaj dveh tretjinah držav članic, vključno z vsemi državami članicami, ki regulirajo ta poklic. Ta merila bi lahko na primer zajemala zahteve, kot so dodatno izobraževanje, prilagoditveno obdobje pod nadzorom, preizkus poklicne usposobljenosti ali predpisana minimalna raven poklicnih izkušenj ali kombinacija teh.

(17) Da bi upoštevali vse primere, za katere še vedno ni določb o priznavanju poklicnih kvalifikacij, je treba splošni sistem razširiti na tiste primere, ki jih ne zajema posebni sistem, bodisi kadar poklic ni zajet v enega od teh sistemov bodisi kadar je poklic zajet v tak poseben sistem, vendar prosilec zaradi posebnega ali izjemnega razloga ne izpolnjuje pogojev, da bi sistem veljal zanj.

(18) Pravila, ki dovoljujejo dostop do vrste industrijskih, trgovinskih in obrtnih dejavnosti, je treba v državah članicah, kjer so ti poklici regulirani, če so se te dejavnosti opravljale ustrezno dolgo v drugi državi članici, poenostaviti, hkrati pa ohraniti za te dejavnosti sistem avtomatičnega priznavanja, ki temelji na poklicnih izkušnjah.

(19) Prost pretok in vzajemno priznavanje dokazil o formalnih kvalifikacijah zdravnikov, medicinskih sester za splošno zdravstveno nego, zobozdravnikov, veterinarjev, babic, farmacevtov in arhitektov mora temeljiti na osnovnem načelu avtomatičnega priznavanja dokazil o formalnih kvalifikacijah na podlagi usklajenih minimalnih pogojev usposobljenosti. Poleg tega je treba v državah članicah dostop do poklicev zdravnika, medicinske sestre za splošno zdravstveno nego, zobozdravnika, veterinarja, babice in farmacevta pogojevati z določeno kvalifikacijo in s tem zagotoviti, da je taka oseba opravila usposabljanje, ki izpolnjuje določene minimalne pogoje. Ta sistem je treba dopolniti z določenim številom pridobljenih pravic, ki jih lahko usposobljeni strokovnjaki uresničujejo pod določenimi pogoji.

▼B

(20) Da bi upoštevali posebnosti izobraževalnega sistema zdravnikov in zobozdravnikov ter ustreznega pravnega reda Skupnosti na področju vzajemnega priznavanja, bi se načelo avtomatičnega priznavanja zdravniških in zobozdravniških specializacij, ki so skupne vsaj dvema državama članicama, moralo še naprej uporabljati za vse specializacije, priznane na dan sprejetja te direktive. Toda pri prizadevanjih za poenostavitev sistema naj se avtomatično priznavanje uporablja po datumu začetka veljavnosti te direktive le za tiste nove zdravniške specializacije, ki so skupne vsaj dvema petinama držav članic. Poleg tega ta direktiva ne ovira držav članic, da se med seboj dogovorijo o avtomatičnem priznavanju nekaterih skupnih zdravniških in zobozdravniških specializacij, ki se po tej direktivi ne priznavajo avtomatično, v skladu z lastnimi pravili.

(21) Avtomatično priznavanje formalnih kvalifikacij zdravnikov z osnovno usposobljenostjo ne sme vplivati na pristojnost držav članic, da te kvalifikacije povežejo s poklicnimi dejavnostmi ali ne.

(22) Vse države članice morajo priznati poklic zobozdravnika kot poseben poklic, ločen od poklica zdravnika, ne glede na to, ali je specializiran iz stomatologije. Države članice morajo zagotoviti, da zobozdravniki med usposabljanjem pridobijo veščine, potrebne za preprečevanje, diagnosticiranje in zdravljenje nepravilnosti in bolezni zobovja, ustne votline, čeljusti in s tem povezanih tkiv. Zobozdravniško poklicno dejavnost morajo opravljati osebe, ki imajo zobozdravniške kvalifikacije, določene v tej direktivi.

(23) Zdi se, da ni zaželeno, da se določi standardizirano usposabljanje za babice v vseh državah članicah. Nasprotno, državam članicam bi bilo treba zagotoviti čim več svobode pri organizaciji usposabljanja.

(24) Z namenom poenostavitve te direktive se je v njej treba sklicevati na pojem „farmacevt“ in tako omejiti področje določb, povezanih z avtomatičnim priznavanjem kvalifikacij, brez poseganja v posebne značilnosti nacionalnih predpisov, ki urejajo te dejavnosti.

(25) Osebe s kvalifikacijami farmacevta so specialisti s področja zdravil in bi načeloma morali imeti dostop do minimalnega obsega dejavnosti na tem področju v vseh državah članicah. Pri določitvi tega minimalnega obsega ta direktiva ne sme omejevati dejavnosti, dostopnih farmacevtom v državah članicah, zlasti kar zadeva biomedicinske analize, niti ustvarjati monopola, saj naj bi to ostalo izključno v pristojnosti držav članic. Določbe te direktive ne posegajo v možnost držav članic, da uvedejo dodatne pogoje usposobljenosti za dostop do dejavnosti, ki niso vključene v usklajeni minimalni obseg dejavnosti. To pomeni, da bi morala država članica gostiteljica imeti možnosti, da uvede te pogoje za državljane s kvalifikacijami, zajetimi v avtomatično priznavanje v smislu te direktive.

(26) Ta direktiva ne usklajuje vseh pogojev za dostop do in opravljanje lekarniške dejavnosti. Države članice bi morale ohraniti pristojnost zlasti glede geografske porazdelitve lekarn in monopola za izdajanje zdravil. Ta direktiva ne spreminja zakonov in drugih predpisov držav članic, ki podjetjem prepovedujejo opravljanje določenih lekarniških dejavnosti ali določajo pogoje za opravljanje te dejavnosti.

(27) Arhitekturno oblikovanje, kakovost zgradb, njihova usklajenost z okoljem, spoštovanje naravne in mestne krajine ter javna in zasebna dediščina so zadeve javnega interesa. Vzajemno priznavanje kvalifikacij mora zato temeljiti na merilih kakovosti in količine, ki zagotavljajo, da so osebe s priznanimi kvalifikacijami sposobne razumeti in uresničiti potrebe posameznikov, družbenih

▼B

skupin in organov oblasti, kar zadeva prostorsko načrtovanje, oblikovanje, organizacijo in realizacijo struktur, ohranitev in izkoriščanje stavbne dediščine in zaščito naravnega ravnovesja.

(28) Nacionalni predpisi na področju arhitekture ter o dostopu do in opravljanju poklicnih dejavnosti arhitekta se zelo razlikujejo. V večini držav članic opravljajo arhitekturne dejavnosti pravno ali dejansko osebe, ki imajo samo poklicni naziv arhitekta ali pa imajo poleg tega naziva še drug naziv, pri čemer te osebe nimajo monopola pri opravljanju takih dejavnosti, razen če zakonodajne določbe ne določajo drugače. Te dejavnosti ali nekatere od njih lahko opravljajo tudi drugi strokovnjaki, zlasti inženirji, ki so opravili specializirano usposabljanje v gradbeništvu ali zidarstvu. Z namenom poenostavitve te direktive se je v njej treba sklicevati na pojem „arhitekt“, da bi omejili področje določb, povezanih z avtomatičnim priznavanjem kvalifikacij na področju arhitekture, brez poseganja v posebne značilnosti nacionalnih predpisov, ki urejajo te dejavnosti.

(29) Kadar poklicna organizacija ali združenje na nacionalni in evropski ravni za reguliran poklic poda utemeljeno zahtevo za posebne določbe za priznavanje kvalifikacij na podlagi usklajevanja minimalnih pogojev usposabljanja, Komisija oceni primernost sprejetja predloga spremembe te direktive.

(30) Da bi zagotovili učinkovitost sistema priznavanja poklicnih kvalifikacij, je treba za izvajanje sistema določiti enotne formalnosti in postopkovna pravila ter nekatere podrobnosti o opravljanju poklica.

(31) Ker bo sodelovanje med posameznimi državami članicami ter med njimi in Komisijo olajšalo izvajanje te direktive in izpolnjevanje iz nje izhajajočih obveznosti, je treba organizirati načine sodelovanja.

(32) Uvedba poklicnih izkaznic na evropski ravni s strani poklicnih združenj ali organizacij bi lahko olajšala mobilnost strokovnjakov, predvsem prek pospešene izmenjave podatkov med državo gostiteljico iz državo članico izvora. Ta poklicna izkaznica bi omogočala spremljanje poklicne poti strokovnjakov, ki se nastanijo v različnih državah članicah. Te izkaznice bi lahko vsebovale, ob polnem spoštovanju določb o varstvu podatkov, podatke o poklicnih kvalifikacijah strokovnjaka (univerza ali izobraževalna ustanova, pridobljene kvalifikacije, poklicne izkušnje), njegovem zakonitem sedežu, sankcijah zoper njega v zvezi s poklicem in podrobnosti zadevnega pristojnega organa.

(33) Ustanovitev mreže kontaktnih točk z nalogo zagotoviti podatke in pomagati državljanom držav članic bo omogočila zagotovitev preglednosti sistema priznavanja. Te kontaktne točke bodo vsakemu državljanu, ki bo za to zaprosil, zagotovile vse informacije in naslove, povezane s postopkom priznavanja. Določitev ene kontaktne točke v vsaki državi članici v tej mreži ne vpliva na organizacijo pristojnosti na nacionalni ravni. Zlasti ne preprečuje imenovanja več uradov na nacionalni ravni, pri čemer so kontaktne točke, imenovane v tej mreži, odgovorne za usklajevanje z drugimi uradi in obveščanje državljanov, kadar je to potrebno, o podrobnostih glede pristojnega urada.

(34) Upravljanje različnih sistemov priznavanja, ustanovljenih na podlagi sektorskih direktiv in splošnega sistema, se je izkazalo za nerodno in zapleteno. Zato je treba poenostaviti upravljanje in posodobiti to direktivo tako, da se upošteva znanstveni in tehnični napredek, zlasti kadar so minimalni pogoji usposobljenosti usklajeni, da bi se poklicne kvalifikacije priznavale avtomatično. V ta namen je treba ustanoviti enotni odbor za priznavanje poklicnih kvalifikacij in zagotoviti primerno vključenost predstavnikov poklicnih organizacij, tudi na evropski ravni.

▼B

(35) Ukrepe, potrebne za izvajanje te direktive, je treba sprejeti v skladu s postopkom iz Sklepa Sveta 1999/468/ES z dne 28. junija 1999 o določitvi postopkov za uresničevanje Komisiji podeljenih izvedbenih pooblastil ([1]).

(36) Države članice bodo pripravile redna poročila o izvajanju te direktive, ki bodo vsebovala statistične podatke, kar bo omogočilo opredelitev učinka sistema priznavanja poklicnih kvalifikacij.

(37) Treba je uvesti primeren postopek za sprejemanje začasnih ukrepov, če bi v državi članici ob uporabi katere koli določbe te direktive naleteli na večje težave.

(38) Določbe te direktive ne vplivajo na pristojnosti držav članic glede organizacije njihovega nacionalnega sistema socialne varnosti in določanja dejavnosti, ki se morajo izvajati v skladu s tem sistemom.

(39) Vseživljenjsko učenje je glede na hitrost tehnoloških sprememb in znanstvenega napredka posebej pomembno za številne poklice. Države članice morajo zato sprejeti podrobne ureditve, ki bodo zagotovile, da bodo strokovnjaki z ustreznim stalnim usposabljanjem sledili tehničnemu in znanstvenemu napredku.

(40) Ker cilja te direktive, in sicer racionalizacije, poenostavitve in izboljšanja pravil za priznavanje poklicnih kvalifikacij, države članice ne morejo zadovoljivo doseči in se zato ta cilj lažje doseže na ravni Skupnosti, lahko Skupnost sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne prekoračuje okvirov, ki so potrebni za dosego navedenega cilja.

(41) Ta direktiva ne posega v uporabo členov 39(4) in 45 Pogodbe, kar zadeva predvsem notarje.

(42) Ta direktiva v zvezi s pravico ustanavljanja in opravljanja storitev ne posega v druge posebne pravne določbe v zvezi s priznavanjem poklicnih kvalifikacij, kot so določbe na področju prometa, za zavarovalne zastopnike in zakonite revizorje. Ta direktiva ne vpliva na izvajanje Direktive Sveta 77/249/EGS z dne 22. marca 1977 o učinkovitem uresničevanju svobode opravljanja storitev odvetnikov ([2]) ali Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 98/5/ES z dne 16. februarja 1998 za olajšanje trajnega opravljanja poklica odvetnika v drugi državi članici kakor tisti, v kateri je bila kvalifikacija pridobljena ([3]). Priznavanje poklicnih kvalifikacij za odvetnike za namen takojšnje ustanovitve s poklicnim nazivom države članice gostiteljice se mora urediti v tej direktivi.

(43) V kolikor so le-ti prav tako regulirani, direktiva velja tudi za svobodne poklice, ki so v skladu s to direktivo poklici, ki jih na podlagi zadevnih poklicnih kvalifikacij osebno, odgovorno in v poklicno neodvisni vlogi opravljajo osebe, ki izvajajo intelektualne in konceptualne storitev v interesu stranke in javnosti. V skladu s Pogodbo je izvajanje poklica v državi članici lahko predmet določenih pravnih omejitev na podlagi nacionalne zakonodaje in drugih predpisov, ki jih v tem okviru samostojno določijo posamezna predstavništva poklica, ki zagotavljajo in razvijajo profesionalnost in kakovost storitve ter zaupnost odnosov s stranko.

(44) Ta direktiva ne vpliva na ukrepe, potrebne za zagotovitev visoke ravni zdravja in varstva potrošnikov —

([1]) UL L 184, 17.7.1999, str. 23.
([2]) UL L 78, 26.3.1977, str. 17. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Aktom o pristopu iz leta 2003.
([3]) UL L 77, 14.3.1998, str. 36. Direktiva, kakor je bila spremenjena z Aktom o pristopu iz leta 2003.

▼B

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

NASLOV I

SPLOŠNE DOLOČBE

Člen 1

Namen

Ta direktiva določa pravila, v skladu s katerimi država članica, ki pogojuje dostop do reguliranih poklicev ali njihovo opravljanje na svojem ozemlju s posebnimi poklicnimi kvalifikacijami (v nadaljnjem besedilu: država članica gostiteljica), priznava poklicne kvalifikacije, pridobljene v eni ali več državah članicah (v nadaljnjem besedilu: država članica izvora), ki omogočajo imetniku navedenih kvalifikacij, da tam opravlja isti poklic, kot zadosten pogoj za dostop do in opravljanje tega poklica.

Člen 2

Področje uporabe

1. Ta direktiva se uporablja za vse državljane države članice, ki želijo kot samozaposlene ali zaposlene osebe opravljati reguliran poklic, vključno s svobodnim poklicem, v državi članici, v kateri niso pridobili svojih poklicnih kvalifikacij.

2. Vsaka država članica lahko dovoli državljanom države članice, ki imajo dokazila o poklicnih kvalifikacijah, ki jih niso pridobili v tej državi članici, da na njenem ozemlju opravljajo reguliran poklic v smislu člena 3(1)(a) v skladu z njenimi pravili. V primeru poklicev, zajetih v poglavju III naslova III, se pri tem začetnem priznavanju spoštuje minimalne pogoje usposobljenosti, določene v omenjenem poglavju.

3. Če so za določen reguliran poklic v ločenem aktu zakonodaje Skupnosti določene druge posebne ureditve, neposredno povezane s priznavanjem poklicnih kvalifikacij, se ustrezne določbe te direktive ne uporabljajo.

Člen 3

Opredelitev pojmov

1. Za namene te direktive se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

(a) „reguliran poklic“: poklicna dejavnost ali skupina poklicnih dejavnosti, katerih dostop do, opravljanje ali enega od načinov opravljanja neposredno ali posredno določajo zakoni ali drugi predpisi glede posebnih poklicnih kvalifikacij; način opravljanja dejavnosti zajema zlasti uporabo poklicnega naziva, ki je z zakoni ali drugimi predpisi omejen na imetnike določene poklicne kvalifikacije. Kadar se prvi stavek opredelitve ne uporablja, se poklic iz odstavka 2 obravnava kot reguliran poklic;

(b) „poklicne kvalifikacije“: kvalifikacije, ki se izkazujejo z dokazili o formalnih kvalifikacijah, potrdilom o kompetenci, navedenim v členu 11(a)(i), in/ali poklicnimi izkušnjami;

(c) „dokazila o formalnih kvalifikacijah“: diplome, spričevala in druga dokazila o uspešno dokončanem poklicnem usposabljanju, pridobljenem predvsem v Skupnosti, ki jih izda organ v državi članici, imenovan v skladu z zakoni ali drugimi predpisi te države članice. Kadar se prvi stavek te opredelitve ne uporablja, se dokazila

▼B

o formalnih kvalifikacijah, navedena v odstavku 3, obravnavajo kot dokazila o formalnih kvalifikacijah;

(d) „pristojni organ“: vsak organ ali telo, ki ga država članica pooblasti, da izdaja ali sprejema dokazila o usposabljanju in druge dokumente ali podatke ter da sprejema prošnje in sklepe iz te direktive;

(e) „regulirano izobraževanje in usposabljanje“: kakršno koli usposabljanje, ki je posebej namenjeno opravljanju določenega poklica in ki zajema program ali programe, dopolnjene, kadar je to primerno, s poklicnim usposabljanjem ali pripravništvom oziroma strokovno prakso.

Struktura in raven poklicnega usposabljanja, pripravništva ali poklicne prakse se določi z zakoni ali drugimi predpisi zadevne države članice, ali ju nadzoruje ali odobri za to imenovan organ;

(f) „poklicne izkušnje“: dejansko in zakonito opravljanje poklica v državi članici;

(g) „prilagoditveno obdobje“: opravljanje reguliranega poklica v državi članici gostiteljici pod odgovornostjo usposobljenega strokovnjaka iz tega poklica; takemu obdobju dela pod nadzorom po možnosti sledi nadaljnje usposabljanje. To obdobje dela pod nadzorom se oceni. Pristojni organ v državi članici gostiteljici določi podrobna pravila, ki urejajo prilagoditveno obdobje in njegovo oceno ter status nadzorovanega migranta.

Pristojni organi države članice gostiteljice v skladu z veljavno zakonodajo Skupnosti določijo status, ki ga ima v tej državi oseba, ki opravlja obdobje dela pod nadzorom, zlasti pravico do bivanja ter obveznosti, socialne pravice in prejemke, nadomestila in osebne prejemke;

(h) „preizkus poklicne usposobljenosti“: preizkus, omejen na prosilčevo poklicno znanje, ki ga izvedejo pristojni organi države članice gostiteljice, da bi ocenili sposobnost prosilca za opravljanje reguliranega poklica v tej državi članici. Da bi omogočili opravljanje tega preizkusa, pristojni organi na podlagi primerjave izobrazbe in usposobljenosti, ki se zahteva v tej državi članici, z izobrazbo in usposobljenostjo, ki jo je pridobil prosilec, sestavijo seznam predmetov, ki niso zajeti v diplomi ali drugih dokazilih o formalnih kvalifikacijah, ki jih ima prosilec.

Pri preizkusu poklicne usposobljenosti je treba upoštevati dejstvo, da prosilec v državi članici izvora ali državi članici, iz katere prihaja, velja za usposobljenega strokovnjaka. Preizkus zajema predmete s seznama, katerih poznavanje je bistveno za opravljanje poklica v državi članici gostiteljici. Preizkus lahko zajema tudi poznavanje poklicnih pravil, ki veljajo za take dejavnosti v državi članici gostiteljici.

Podrobno prijavo za preizkus poklicne usposobljenosti in status prosilca v državi članici gostiteljici, ki se želi pripraviti za preizkus poklicne usposobljenosti v tej državi, določijo pristojni organi te države članice;

(i) „direktor podjetja“: oseba, ki v podjetju na zadevnem poklicnem področju opravlja dejavnost:

(i) kot direktor podjetja ali direktor podružnice podjetja; ali

(ii) kot namestnik lastnika ali direktorja podjetja, kadar ima na tem položaju enako odgovornost kot lastnik ali direktor, ki ga zastopa; ali

(iii) na vodilnem položaju, kjer opravlja naloge komercialne in/ali tehnične narave in je odgovoren za enega ali več oddelkov podjetja.

2. Poklic, ki ga opravljajo člani združenja ali organizacije, naštetih v Prilogi I, se obravnava kot reguliran poklic.

▼B

Namen združenj ali organizacij iz prvega pododstavka je zlasti spodbujati in ohranjati visok standard na zadevnem poklicnem področju. Združenja in organizacije so priznane s strani držav članic v posebni obliki in izdajajo svojim članom dokazila o formalnih kvalifikacijah, zagotavljajo, da člani spoštujejo predpisana pravila poklicnega obnašanja in jim dodelijo pravico do uporabe naziva ali okrajšanega naziva ali do upravičenosti statusa, ki ustreza tem formalnim kvalifikacijam.

Vsakokrat, ko država članica podeli priznanje združenju ali organizaciji iz prvega pododstavka, o tem obvesti Komisijo, ki objavi ustrezno uradno obvestilo v *Uradnem listu Evropske unije*.

3. Dokazila o formalnih kvalifikacijah, ki jih izda tretja država, se obravnavajo kot dokazila o formalnih kvalifikacijah, če ima imetnik tri leta poklicnih izkušenj v zadevnem poklicu na ozemlju države članice, ki je priznala ta dokazila o formalnih kvalifikacijah v skladu s členom 2(2), kar potrdi ta država članica.

Člen 4

Učinki priznavanja

1. Priznavanje poklicnih kvalifikacij s strani države članice gostiteljice omogoča prosilcu dostop do tistega poklica v tej državi članici, za katerega je usposobljen v državi članici izvora, in da ga opravlja v državi članici gostiteljici pod enakimi pogoji, kot veljajo za njene državljane.

2. Za namene te direktive je poklic, ki ga prosilec želi opravljati v državi članici gostiteljici, enak poklicu, za katerega je usposobljen v državi članici izvora, če so dejavnosti, ki jih poklic zajema, primerljive.

NASLOV II

SVOBODA OPRAVLJANJA STORITEV

Člen 5

Načelo svobode opravljanja storitev

1. Brez poseganja v posebne določbe zakonodaje Skupnosti in v člena 6 in 7 te direktive, države članice ne smejo iz kakršnega koli razloga, povezanega s poklicnimi kvalifikacijami, omejevati svobode opravljanja storitev v drugi državi članici:

(a) če je ponudnik storitev zakonito ustanovljen v državi članici za namene opravljanja istega poklica v tej državi članici (v nadaljnjem besedilu: „država članica sedeža“), in

(b) kadar ponudnik storitev opravlja storitev drugje, če je ta poklic opravljal v državi članici sedeža vsaj dve leti v obdobju desetih let pred opravljanjem storitev, če poklic v tej državi članici ni reguliran. Zahteva po dveh letih opravljanja poklica se ne uporablja, če je poklic ali pa izobraževanje in usposabljanje za ta poklic regulirano.

2. Določbe tega naslova se uporabljajo le, kadar ponudnik storitev opravlja storitve na ozemlju države članice gostiteljice, da bi občasno in priložnostno opravljal poklic iz odstavka 1.

Občasna in priložnostna narava opravljanja storitev se oceni za vsak primer posebej, predvsem glede na trajanje, pogostnost, rednost in stalnost.

3. Kadar ponudnik storitev opravlja storitve drugje, zanj veljajo poklicna pravila poklicne, zakonske ali upravne narave, neposredno povezana s poklicnimi kvalifikacijami, kot je opredelitev poklica,

▼B

uporaba nazivov in huda malomarnost pri opravljanju poklica, ki je neposredno in izrecno povezana z zaščito potrošnikov in varnostjo, kot tudi disciplinske določbe, ki se uporabljajo v državi članici gostiteljici za strokovnjake, ki opravljajo isti poklic v tej državi članici.

Člen 6

Izjeme

Država članica gostiteljica v skladu s členom 5(1) oprosti ponudnike storitev s sedežem v drugi državi članici obveznosti, ki jih nalaga osebam tega poklica s sedežem na svojem ozemlju, v zvezi z:

(a) odobritvijo, registracijo ali članstvom v poklicni organizaciji ali organu. Države članice lahko, da bi olajšale uporabo veljavnih disciplinskih določb na svojem ozemlju v skladu s členom 5(3), določijo bodisi avtomatično začasno registracijo bodisi pro-forma članstvo v taki poklicni organizaciji ali organu, če taka registracija ali članstvo ne zadržuje ali otežuje na kakršen koli način opravljanja storitev in ne pomeni kakršnih koli dodatnih stroškov za ponudnika storitev. Pristojni organ pošlje pristojni poklicni organizaciji ali organu kopijo prijave in, kadar je to potrebno, podaljšanja iz člena 7(1), ki jim je treba za poklice, ki vplivajo na javno zdravje in varnost iz člena 7(4), ali za katere velja avtomatično priznavanje v skladu s poglavjem III naslova III, priložiti kopijo dokumentov iz člena 7(2), kar pomeni avtomatično začasno registracijo ali pro-forma članstvo,

(b) registracijo pri javnemu organu za socialno varnost za poravnavo računov z zavarovalnico v zvezi z dejavnostmi, ki se opravljajo v korist zavarovanih oseb.

Ponudnik storitev mora vnaprej ali, v nujnih primerih, za nazaj obvestiti organ iz točke (b) o storitvah, ki jih je opravil.

Člen 7

Prijava, ki se mora oddati vnaprej, če ponudnik storitev opravlja storitve drugje

1. Države članice lahko zahtevajo, da ponudnik storitev, ob prvem opravljanju storitev v drugi državi članici, obvesti pristojni organ v državi članici gostiteljici s pisno prijavo, ki se odda vnaprej in zajema podrobne podatke o kakršnem koli zavarovalnem kritju ali drugih načinih osebnega ali kolektivnega zavarovanja v zvezi s poklicno odgovornostjo. Tako prijavo je treba enkrat na leto podaljšati, če namerava ponudnik storitev v tem letu opravljati občasne ali priložnostne storitve v tej državi članici. Ponudnik storitev lahko prijavo odda po kakršni koli poti.

2. Poleg tega lahko države članice pri prvem opravljanju storitev ali če so se bistveno spremenile okoliščine, dokazane z dokumentacijo, zahtevajo, da se prijavi priložijo naslednji dokumenti:

(a) potrdilo o državljanstvu ponudnika storitev;

(b) potrdilo, da je imetnik zakonito ustanovljen v državi članici z namenom opravljanja zadevnih dejavnosti in da mu v trenutku izdaje potrdila ni prepovedano izvajanje, niti začasno, teh dejavnosti;

(c) dokazila o poklicnih kvalifikacijah;

(d) v primerih iz člena 5(1)(b) kakršna koli dokazila, da je ponudnik storitev opravljal tako dejavnost vsaj dve leti v obdobju predhodnih desetih let;

▼B

(e) dokazilo o nekaznovanosti za poklice na področju varovanja, če države članice isto zahtevajo za svoje državljane.

3. Storitve se opravljajo pod poklicnim nazivom države članice sedeža, če tak naziv v tej državi članici obstaja za to poklicno dejavnost. Naziv se navaja v uradnem jeziku ali v enem od uradnih jezikov države članice sedeža tako, da ne pride do zamenjave s poklicnim nazivom države članice gostiteljice. Kadar takega poklicnega naziva v državi članici sedeža ni, izvajalec storitve navaja svoje formalne kvalifikacije v uradnem jeziku ali enem od uradnih jezikov te države članice. Izjemoma se storitve opravljajo pod poklicnim nazivom države članice gostiteljice v primerih, navedenih v poglavju III naslova III.

4. Pri prvem opravljanju storitev v primeru reguliranih poklicev, ki vplivajo na javno zdravje ali varnost in za katere ne velja avtomatično priznavanje v skladu s poglavjem III naslova III, lahko pristojni organ države članice gostiteljice preveri poklicne kvalifikacije ponudnika storitev pred prvim opravljanjem storitev. Tako predhodno preverjanje je mogoče le, kadar je namen preverjanja preprečiti resno škodo za zdravje ali varnost prejemnika storitev zaradi nezadostne poklicne kvalifikacije ponudnika storitev in kadar takšno preverjanje ne presega tistega, kar je potrebno za ta namen.

Pristojni organ si mora prizadevati, da v obdobju največ enega meseca po prejemu prijave in spremnih dokumentov obvesti ponudnika storitev bodisi o svoji odločitvi, da ne bo preveril njegovih kvalifikacij bodisi o rezultatu takega preverjanja. Kadar se pojavi težava, ki bi lahko povzročila zamudo, pristojni organ v prvem mesecu obvesti ponudnika storitev o razlogu za zamudo in časovni okvir za odločitev, ki mora biti dokončno sprejeta v roku dveh mesecev po prejemu dopolnjene dokumentacije.

Kadar je bistvena razlika med poklicnimi kvalifikacijami ponudnika storitev in usposobljenostjo, ki se zahteva v državi članici gostiteljici, in sicer je ta razlika tako velika, da ogroža javno zdravje ali varnost, država članica gostiteljica ponudniku storitev omogoči, da dokaže, zlasti s preizkusom poklicne usposobljenosti, da je pridobil manjkajoča znanja ali veščine. Vsekakor pa mora biti storitev mogoče opravljati v enem mesecu od sprejetja odločitve v skladu s drugim pododstavkom.

Če se pristojni organ ne odzove v rokih, določenih v prejšnjih pododstavkih, se storitev lahko opravlja.

Če se kvalifikacije preverijo v skladu s tem odstavkom, se storitev opravlja pod poklicnim nazivom države članice gostiteljice.

Člen 8

Upravno sodelovanje

1. Pristojni organi države članice gostiteljice lahko za vsako opravljanje storitev zaprosijo pristojne organe države članice sedeža, da jim posredujejo kakršne koli podatke, povezane z zakonitostjo ustanovitve izvajalca storitev in njegovim primernim obnašanjem, kakor tudi o disciplinski ali poklicni nekaznovanosti. Pristojni organi države članice sedeža sporočijo te podatke v skladu z določbami člena 56.

2. Pristojni organi zagotovijo pravilno izmenjavo vseh podatkov, potrebnih za pravilno vložitev pritožbe prejemnikov storitev proti ponudnikom storitev. Prejemnike je treba obvestiti o izidu pritožbe.

Člen 9

Podatki, ki se posredujejo prejemnikom storitev

Kadar se storitev opravlja na podlagi poklicnega naziva države članice sedeža ali formalnih kvalifikacij ponudnika storitev, lahko pristojni organi države članice gostiteljice poleg drugih zahtev v zakonodaji

▼B

Skupnosti, povezanih z obveščanjem, zahtevajo, da ponudnik storitev prejemniku storitev sporoči katere koli ali vse naslednje podatke:

(a) če je ponudnik storitev vpisan v poslovni register ali podoben javni register, register, v katerem je vpisan, njegovo številko registracije ali ustrezen način ugotavljanja identitete v registru;

(b) če je dejavnost treba odobriti v državi članici sedeža, ime in naslov pristojnega nadzornega organa;

(c) kakršno koli poklicno združenje ali podoben organ, v katerem je registriran ponudnik storitve;

(d) poklicni naziv oziroma, kadar tak naziv ne obstaja, formalne kvalifikacije ponudnika storitev in državo članico, ki jih je podelila;

(e) če izvajalec storitev opravlja dejavnost, za katero se zaračunava DDV, identifikacijsko številko za DDV iz člena 22(1) šeste Direktive Sveta 77/388/EGS z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih - Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero ([1]);

(f) podrobne podatke o kakršnem koli zavarovalnem kritju ali drugih načinih osebnega ali kolektivnega zavarovanja v zvezi s poklicno odgovornostjo.

NASLOV III

SVOBODA USTANAVLJANJA

POGLAVJE I

Splošni sistem priznavanja dokazil usposobljenosti

Člen 10

Področje uporabe

To poglavje se uporablja za vse poklice, ki niso zajeti v poglavjih II in III tega naslova, in v naslednjih primerih, ko prosilec zaradi posebnih in izjemnih razlogov ne izpolnjuje pogojev, določenih v teh poglavjih:

(a) za dejavnosti, naštete v Prilogi IV, kadar migrant ne izpolnjuje zahtev, določenih v členih 17, 18 in 19;

(b) za zdravnike z osnovno usposobljenostjo, zdravnike specialiste, medicinske sestre za splošno zdravstveno nego, zobozdravnike, zobozdravnike specialiste, veterinarje, babice, farmacevte in arhitekte, kadar migrant ne izpolnjuje zahtev za učinkovito in zakonito opravljanje poklica, navedenih v členih 23, 27, 33, 37, 39, 43 in 49;

(c) za arhitekte, kadar ima migrant dokazila o formalni kvalifikaciji, ki niso navedena v točki 5.7 Priloge V;

(d) brez poseganja v člene 21(1), 23 in 27, za zdravnike, medicinske sestre, zobozdravnike, veterinarje, babice, farmacevte in arhitekte, ki imajo dokazilo o formalnih kvalifikacijah specializacije po opravljenem usposabljanju, na podlagi katerega se pridobi naziv s seznama v točkah 5.1.1, 5.2.2, 5.3.2, 5.4.2, 5.5.2, 5.6.2 in 5.7.1 Priloge V, in izključno za priznavanje te specializacije;

(e) za medicinske sestre za splošno zdravstveno nego in medicinske sestre specialistke, ki imajo dokazila o formalnih kvalifikacijah specializacije po opravljenem usposabljanju, na podlagi katerega se pridobi naziv s seznama v točki 5.2.2 Priloge V, kadar migrant

([1]) UL L 145, 13.6.1977, str. 1. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2004/66/ES (UL L 168, 1.5.2004, str. 35).

▼B

zaprosi za priznavanje v drugi državi članici, kjer take poklicne dejavnosti opravljajo medicinske sestre specialistke, ki niso opravile usposabljanja za splošno zdravstveno nego;

(f) za medicinske sestre specialistke, ki niso opravile usposabljanja za splošno zdravstveno nego, kadar migrant zaprosi za priznavanje v drugi državi članici, kjer zadevne poklicne dejavnosti opravljajo medicinske sestre za splošno zdravstveno nego, medicinske sestre specialistke, ki niso opravile usposabljanja za splošno zdravstveno nego, ali medicinske sestre specialistke, ki imajo dokazilo o formalnih kvalifikacijah specializacije po opravljenem usposabljanju, na podlagi katerega se pridobi naziv s seznama v točki 5.2.2 Priloge V;

(g) za migrante, ki izpolnjujejo zahteve, določene v členu 3(3).

Člen 11

Ravni kvalifikacije

Za namene uporabe člena 13 se ravni poklicnih kvalifikacij določijo kot sledi:

(a) potrdilo o kompetenci, ki ga izda pristojni organ v državi članici izvora, imenovan v skladu z zakoni ali drugimi predpisi te države članice, na podlagi:

(i) bodisi programa usposabljanja, ki ni del spričevala ali diplome v smislu točk (b), (c), (d) ali (e), ali posebnega izpita brez predhodnega usposabljanja ali treh zaporednih let opravljanja poklica v državi članici v okviru zaposlitve s polnim delovnim časom ali enakovrednega obdobja opravljanja poklica v okviru zaposlitve s krajšim delovnim časom v predhodnih desetih letih;

(ii) ali splošne osnovne ali srednje izobrazbe, ki potrjuje, da je imetnik pridobil splošno znanje;

(b) spričevalo o uspešno dokončanem srednješolskem programu, ki je:

(i) splošne narave in je dopolnjen s programom študija ali poklicnega usposabljanja razen programov, navedenih v o točki (c), in/ali s pripravništvom ali poklicno prakso, ki se zahteva poleg takega programa;

(ii) ali tehnične ali poklicne narave in je dopolnjen, kadar je to primerno, s programom študija ali poklicnega usposabljanja, kot je navedeno v točki (i), in/ali s pripravništvom ali poklicno prakso, ki se zahteva poleg takega programa;

(c) diploma, ki potrjuje uspešno dokončano:

(i) usposabljanje na posrednješolski ravni, ki ni navedeno v točkah (d) in (e),, ki traja najmanj eno leto ali enakovredno obdobje s krajšim delovnim časom, za katerega je eden od pogojev za dostop praviloma uspešno opravljen srednješolski program, potreben za vpis na univerzo ali visokošolski zavod ali opravljen srednješolskemu enakovreden program, kakor tudi poklicno usposabljanje, ki se ga lahko zahteva poleg posrednješolskega programa;

(ii) ali v primeru reguliranega poklica, usposabljanje s posebno strukturo, vključeno v Prilogo II, enakovredno ravni usposabljanja, določeni pod točko (i), ki zagotavlja primerljiv poklicni standard in ki pripravi udeleženca usposabljanja za primerljivo raven odgovornosti in nalog; ►M4 ———— ◄

(d) diploma, ki potrjuje uspešno dokončano usposabljanje na posrednješolski ravni, ki traja vsaj tri leta in največ štiri leta, ali enakovredno obdobje s krajšim delovnim časom,, na univerzi ali visokošolskem zavodu ali drugi ustanovi, ki zagotavlja enako raven usposabljanja,

▼B

in tudi poklicno usposabljanje, ki se lahko zahteva poleg posrednješolskega programa;

(e) diploma, ki potrjuje uspešno dokončano usposabljanje na posrednješolski ravni, ki traja vsaj štiri leta, ali enakovredno obdobje s krajšim delovnim časom, na univerzi ali visokošolskem zavodu ali drugi ustanovi, ki zagotavlja enako raven usposabljanja in, kjer je to primerno, uspešno dokončano poklicno usposabljanje, ki se lahko zahteva poleg posrednješolskega programa.

▼M4

Komisija lahko prilagodi seznam iz Priloge II, da se upošteva usposabljanje, ki izpolnjuje zahteve iz točke (c)(ii) prvega odstavka. Ti ukrepi, namenjeni spreminjanju nebistvenih določb te direktive, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 58(3).

▼B

Člen 12

Enako obravnavanje kvalifikacij

Kakršna koli dokazila o formalnih kvalifikacijah ali sklop dokazil o formalnih kvalifikacijah, ki jih izda pristojni organ v državi članici in ki potrjujejo uspešno opravljeno usposabljanje v Skupnosti in jih ta država članica prizna kot enakovredna in ki imetniku podeljujejo enake pravice dostopa do ali opravljanja poklica ali ki pomenijo pripravo za opravljanje poklica, se obravnavajo kot dokazila o formalnih kvalifikacijah, zajeta v členu 11, vključno z zadevno ravnjo.

Kakršna koli poklicna kvalifikacija, ki imetniku podeljuje pravice na podlagi zakonov in predpisov, čeprav ne izpolnjujejo zahtev, določenih z zakoni in drugimi predpisi, ki veljajo v državi članici izvora za dostop do poklica in njegovega opravljanja, se prav tako obravnava kot takšen dokaz o formalnih kvalifikacijah pod enakimi pogoji, kot so določeni v prvem odstavku. To še zlasti velja, če država članica izvora zviša stopnjo usposabljanja, potrebnega za dostop do poklica in njegovo opravljanje, in če posameznik, ki je opravil prejšnje usposabljanje, ki ne izpolnjuje zahtev nove kvalifikacije, uživa pridobljene pravice na podlagi nacionalnih zakonov in predpisov; v takem primeru za namene uporabe člena 13 država članica gostiteljica obravnava prejšnje usposabljanje kot ustrezno stopnji novega usposabljanja.

Člen 13

Pogoji za priznavanje

1. Če se za dostop do in opravljanje reguliranega poklica v državi članici gostiteljici zahtevajo posebne poklicne kvalifikacije, pristojni organ te države članice dovoli dostop do in opravljanje tega poklica pod enakimi pogoji, kot veljajo za državljane te države članice, prosilcem, ki imajo potrdilo o kompetenci ali dokazila o formalnih kvalifikacijah, ki jih zahteva druga država članica za dostop do in opravljanje tega poklica na njenem ozemlju.

Potrdila o kompetenci ali dokazila o formalnih kvalifikacijah morajo izpolnjevati naslednje pogoje:

(a) izdati jih mora pristojni organ v državi članici, imenovan v skladu z zakoni ali drugimi predpisi te države članice;

(b) potrjevati morajo raven poklicne kvalifikacije, ki je najmanj enakovredna ravni, ki je za eno stopnjo nižja od tiste, ki se zahteva v državi članici gostiteljici, kot je opisano v členu 11.

2. Dostop do in opravljanje poklica, kot je opisano v odstavku 1, se dovoli tudi prosilcem, ki so opravljali poklic iz navedenega odstavka s polnim delovnim časom dve leti v obdobju predhodnih desetih let v drugi državi članici, ki tega poklica ne regulira, če imajo eno ali

▼B

več potrdil o kompetenci ali dokumente, ki dokazujejo formalne kvalifikacije.

Potrdila o kompetenci in dokazila o formalnih kvalifikacijah izpolnjujejo naslednje pogoje:

(a) izda jih pristojni organ v državi članici, imenovan v skladu z zakoni ali drugimi predpisi te države članice;

(b) potrjujejo raven poklicne kvalifikacije, ki je najmanj enakovredna ravni, ki je za eno stopnjo nižja od tiste, ki se zahteva v državi članici gostiteljici, kot je opisano v členu 11;

(c) potrjujejo, da je imetnik pripravljen za opravljanje zadevnega poklica.

Dve leti poklicnih izkušenj, navedeni v prvem pododstavku, se ne sme zahtevati, če prosilčeva dokazila o formalnih kvalifikacijah potrjujejo regulirano izobraževanje in usposabljanje v smislu člena 3(1)(e) na ravneh kvalifikacij, opisanih v členu 11, točka (b), (c), (d) ali (e). Regulirano izobraževanje in usposabljanje, navedeno v seznamu v Prilogi III, se obravnava kot tako regulirano usposabljanje na ravni opisani v členu 11, točka (c). ►M4 Komisija lahko prilagodi seznam v Prilogi III, da se upošteva regulirano izobraževanje in usposabljanje, ki zagotavlja primerljiv poklicni standard in ki pripravi udeleženca usposabljanja za primerljivo raven odgovornosti in nalog. Ti ukrepi, namenjeni spreminjanju nebistvenih določb te direktive, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 58(3). ◄

3. Z odstopanjem od odstavka 1, točka (b) in odstavka 2, točka (b) država članica gostiteljica dovoli dostop do reguliranega poklica in njegovo opravljanje,, kadar se za dostop do reguliranega poklica na njenem ozemlju zahtevajo dokazila o kvalifikacijah, ki potrjujejo uspešno dokončano visoko ali univerzitetno izobraževanje, ki traja štiri leta, in kadar ima prosilec kvalifikacijo iz člena 11, točka (c).

Člen 14

Dopolnilni ukrepi

1. Člen 13 ne onemogoča državi članici gostiteljici, da od prosilca zahteva, da opravi prilagoditveno obdobje do treh let ali preizkus poklicne usposobljenosti, če:

(a) je trajanje usposabljanje, za katero predloži dokazila, v skladu z določbami iz odstavkov 1 in 2 člena 13, vsaj eno leto krajše od trajanja, ki se zahteva v državi članici gostiteljici;

(b) zajema opravljeno usposabljanje vsebine, ki se znatno razlikujejo od vsebin, zajetih v dokazilih o formalnih kvalifikacijah, ki jih zahteva država članica gostiteljica;

(c) reguliran poklic v državi članici gostiteljici zajema eno ali več reguliranih poklicnih dejavnosti, ki ne obstajajo v primerljivem poklicu v državi članici izvora prosilca v smislu člena 4(2), ta razlika pa nastane zaradi posebnega usposabljanja, ki ga zahteva država članica gostiteljica in ki zajema vsebine, ki se znatno razlikujejo od vsebin, zajetih v prosilčevem potrdilu o kompetenci ali dokazilih o formalnih kvalifikacijah.

2. Če država članica gostiteljica izkoristi možnost, predvideno v odstavku 1, mora prosilcu ponuditi možnost izbire med prilagoditvenim obdobjem in preizkusom poklicne usposobljenosti.

Kadar država članica v zvezi z določenim poklicem meni, da je treba odstopati od zahteve, določene v prejšnjem pododstavku, tj. prosilcu ponuditi možnost izbire med prilagoditvenim obdobjem in preizkusom poklicne usposobljenosti, o tem vnaprej obvesti druge države članice in Komisijo in poda ustrezno utemeljitev odstopanja.

▼B

Če po prejemu vseh potrebnih informacij Komisija meni, da odstopanje od drugega pododstavka ni primerno ali ni v skladu z zakonodajo Skupnosti, mora v treh mesecih prositi to državo članico, da se vzdrži sprejema predvidenega ukrepa. Če se Komisija v navedenem roku ne odzove, se lahko odstopanje uporabi.

3. Z odstopanjem od načela, da ima prosilec pravico do izbire, kot je določeno v odstavku 2, lahko država članica za poklice, za opravljanje katerih je potrebno natančno poznavanje nacionalne zakonodaje in pri katerih je svetovanje in/ali pomoč v zvezi z nacionalno zakonodajo bistven in stalen vidik poklicne dejavnosti, določi bodisi prilagoditveno obdobje bodisi preizkus poklicne usposobljenosti.

To velja tudi za primere, navedene v členu 10(b) in (c), v členu 10(d) v zvezi z zdravniki in zobozdravniki, v členu 10(f) kadar migrant zaprosi za priznavanje v drugi državi članici, kjer take poklicne dejavnosti opravljajo medicinske sestre za splošno zdravstveno nego ali medicinske sestre specialistke, ki so po opravljenem usposabljanju, na podlagi katerega se pridobi naziv iz seznama v točki 5.2.2 Priloge V, pridobile dokazila o formalnih kvalifikacijah za specialistko, in v členu 10(g).

Država članica gostiteljica lahko v primerih iz člena 10(a), zahteva prilagoditveno obdobje ali preizkus poklicne usposobljenosti, če migrant predvideva, da bo opravljal poklicne dejavnosti kot samozaposlena oseba ali direktor podjetja, za katere je potrebno poznavanje in uporaba posebnih veljavnih nacionalnih pravil, če pristojni organi države članice gostiteljice zahtevajo poznavanje in uporabo teh pravil za dostop do takih dejavnosti za svoje državljane.

4. Za namene uporabe odstavka 1(b) in (c) so „vsebine, ki se znatno razlikujejo“, tiste vsebine, katerih poznavanje je bistvenega pomena za opravljanje poklica in po katerih se usposabljanje, ki ga je opravil migrant, pomembno razlikuje, kar zadeva trajanje ali vsebino, od usposabljanja, ki ga zahteva država članica gostiteljica.

5. Odstavek 1 se uporablja ob ustreznem upoštevanju načela sorazmernosti. Če namerava država članica gostiteljica zahtevati, da prosilec opravi prilagoditveno obdobje ali preizkus poklicne usposobljenosti, mora najprej preveriti, ali je znanje, ki ga je prosilec pridobil na podlagi poklicnih izkušenj v državi članici ali v tretji državi, tako, da v celoti ali delno pokriva znatne razlike, navedene v odstavku 4.

Člen 15

Opustitev dopolnilnih ukrepov na podlagi skupnih izhodišč

1. Za namene tega člena „skupna izhodišča“ pomenijo sklop meril za poklicne kvalifikacije, ki lahko nadomestijo znatne razlike, ugotovljene med zahtevami usposobljenosti, v različnih državah članicah za določen poklic. Te znatne razlike se ugotovijo na podlagi primerjave med trajanjem in vsebino usposabljanja v vsaj dveh tretjinah držav članic, vključno z vsemi državami članicami, ki regulirajo ta poklic. Posledica različne vsebine usposabljanja so lahko znatne razlike v področjih, ki jih pokrivajo poklicne dejavnosti.

2. Skupna izhodišča, kot so opredeljena v odstavku 1, lahko Komisiji predložijo države članice ali poklicna združenja ali organizacije, ki so reprezentativne na nacionalni ali evropski ravni. ►**M4** Če Komisija po posvetovanju z državami članicami meni, da osnutek skupnega izhodišča olajšuje vzajemno priznavanje poklicnih kvalifikacij, lahko predstavi osnutek ukrepov z namenom njihovega sprejetja. Ti ukrepi, namenjeni spreminjanju nebistvenih določb te direktive z njenim dopolnjevanjem, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 58(3). ◄

▼B

3. Kadar prosilčeve poklicne kvalifikacije izpolnjujejo merila, določena z ukrepom, sprejetim v skladu z odstavkom 2, država članica gostiteljica opusti uporabo dopolnilnih ukrepov iz člena 14.

4. Odstavki 1 do 3 ne vplivajo na pristojnost držav članic, da določijo poklicne kvalifikacije, potrebne za opravljanje poklicev na svojem ozemlju, kakor tudi vsebine in organizacijo sistema izobraževanja in poklicnega usposabljanja.

▼M4

5. Če država članica meni, da merila, določena z ukrepom, sprejetim v skladu z odstavkom 2, ne nudijo več ustreznih zagotovil, kar zadeva poklicne kvalifikacije, mora o tem obvestiti Komisijo. Komisija predstavi osnutek ukrepa, kadar je to primerno. Ta ukrep, namenjen spreminjanju nebistvenih določb te direktive z njenim dopolnjevanjem, se sprejme v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 58(3).

▼B

6. Komisija do 20 oktobra 2010 predloži Evropskemu parlamentu in Svetu poročilo o izvajanju tega člena in, če je to potrebno, ustrezne predloge za njegovo spremembo.

POGLAVJE II

Priznavanje poklicnih izkušenj

Člen 16

Zahteve v zvezi s poklicnimi izkušnjami

Če je v državi članici dostop do ene od dejavnosti iz seznama v Prilogi IV ali njeno opravljanje pogojeno s splošnim, poslovnim ali poklicnim znanjem in veščinami, ta država članica prizna predhodno opravljanje dejavnosti v drugi državi članici kot zadosten dokaz o takem znanju in veščinah. Dejavnost je morala biti opravljana v skladu s členi 17, 18 in 19.

Člen 17

Dejavnosti s seznama I Priloge IV

1. V primeru dejavnosti s seznama I Priloge IV je treba tako dejavnost predhodno opravljati:

(a) šest zaporednih let kot samozaposlena oseba ali direktor podjetja; ali

(b) tri zaporedna leta kot samozaposlena oseba ali direktor podjetja, če upravičenec dokaže, da se je vsaj tri leta predhodno usposabljal v zadevni dejavnosti, kar dokazuje s potrdilom, ki ga priznava država članica, ali kar pristojni poklicni organ šteje za popolnoma veljavno; ali

(c) štiri zaporedna leta kot samozaposlena oseba ali direktor podjetja, če upravičenec lahko dokaže, da se je vsaj dve leti predhodno usposabljal v zadevni dejavnosti, kar dokazuje s potrdilom, ki ga priznava država članica ali kar pristojni poklicni organ šteje za popolnoma veljavno; ali

(d) tri zaporedna leta kot samozaposlena oseba, če upravičenec lahko dokaže, da je opravljal zadevno dejavnost kot zaposlena oseba vsaj pet let; ali

(e) pet zaporednih let kot vodilni delavec, od katerih je vsaj tri leta opravljal tehnične naloge in je bil odgovoren za vsaj en oddelek v podjetju, če lahko upravičenec dokaže, da se je vsaj tri leta predhodno usposabljal v zadevni dejavnosti, kar dokazuje s potrdilom, ki ga priznava država članica ali kar pristojni poklicni organ šteje za popolnoma veljavno.

▼B

2. V primerih (a) in (d) se dejavnost ne sme prenehati opravljati več kot 10 let pred datumom, na katerega zadevna oseba vloži popolno prošnjo pri pristojnemu organu iz člena 56.

3. Odstavek 1(e) se ne uporablja za dejavnosti iz oddelka ex 855, frizerski saloni, po klasifikaciji ISIC.

Člen 18

Dejavnosti s seznama II Priloge IV

1. V primeru dejavnosti s seznama II Priloge IV je treba to dejavnost predhodno opravljati:

(a) pet zaporednih let kot samozaposlena oseba ali direktor podjetja; ali

(b) tri zaporedna leta kot samozaposlena oseba ali direktor podjetja, kadar upravičenec dokaže, da se je vsaj tri leta predhodno usposabljal v zadevni dejavnosti, kar dokazuje s potrdilom, ki ga priznava država članica ali kar poklicni organ šteje za popolnoma veljavno; ali

(c) štiri zaporedna leta kot samozaposlena oseba ali direktor podjetja, če upravičenec lahko dokaže, da se je vsaj dve leti predhodno usposabljal v zadevni dejavnosti, kar dokazuje s potrdilom, ki ga priznava država članica ali kar poklicni organ šteje za popolnoma veljavno; ali

(d) tri zaporedna leta kot samozaposlena oseba ali direktor podjetja, če upravičenec lahko dokaže, da je opravljal zadevno dejavnost kot zaposlena oseba vsaj pet let; ali

(e) pet zaporednih let kot zaposlena oseba, če prosilec lahko dokaže, da se je vsaj tri leta predhodno usposabljal v zadevni dejavnosti, kar dokazuje s potrdilom, ki ga priznava država članica ali kar poklicni organ šteje za popolnoma veljavno; ali

(f) šest zaporednih let kot zaposlena oseba, če upravičenec lahko dokaže, da se je vsaj dve leti predhodno usposabljal v zadevni dejavnosti, kar dokazuje s potrdilom, ki ga priznava država članica ali kar poklicni organ šteje za popolnoma veljavno.

2. V primerih (a) in (d) se dejavnost ne sme prenehati opravljati več kot 10 let pred datumom, na katerega zadevna oseba vloži popolno prošnjo pri pristojnemu organu iz člena 56.

Člen 19

Dejavnosti s seznama III Priloge IV

1. Za dejavnosti s seznama III Priloge IV je treba to dejavnost predhodno opravljati :

(a) tri zaporedna leta kot samozaposlena oseba ali direktor podjetja; ali

(b) dve zaporedni leti kot samozaposlena oseba ali direktor podjetja, če upravičenec lahko dokaže, da se je predhodno usposabljal v zadevni dejavnosti, kar dokazuje s potrdilom, ki ga priznava država članica ali kar poklicni organ šteje za popolnoma veljavno; ali

(c) dve zaporedni leti kot samozaposlena oseba ali direktor podjetja, če upravičenec lahko dokaže, da je opravljal zadevno dejavnost kot zaposlitev vsaj tri leta; ali

(d) tri zaporedna leta kot zaposlena oseba, če upravičenec lahko dokaže, da se je predhodno usposabljal v zadevni dejavnosti, kar dokazuje s potrdilom, ki ga priznava država članica ali kar poklicni organ šteje za popolnoma veljavno.

▼B

2. V primerih (a) in (c) se dejavnost ne sme prenehati opravljati več kot 10 let pred datumom, na katerega zadevna oseba vloži popolno prošnjo pri pristojnemu organu iz člena 56.

▼M4

Člen 20

Prilagoditev seznamov dejavnosti iz Priloge IV

Komisija lahko zaradi posodobitve ali razjasnitve nomenklature, če to ne vključuje nikakršnih sprememb dejavnosti, povezanih s posameznimi skupinami, prilagodi sezname dejavnosti iz Priloge IV, za katere velja priznavanje poklicnih izkušenj v skladu s členom 16. Ti ukrepi, namenjeni spreminjanju nebistvenih določb te direktive, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 58(3).

▼B

POGLAVJE III

Priznavanje na podlagi usklajevanja minimalnih pogojev usposobljenosti

Oddelek 1

Splošne določbe

Člen 21

Načelo avtomatičnega priznavanja

1. Vsaka država članica prizna dokazila o formalnih kvalifikacijah za zdravnika, ki omogočajo dostop do poklicnih dejavnosti zdravnika z osnovno usposobljenostjo in zdravnika specialista, ter dokazila o formalnih kvalifikacijah za medicinsko sestro za splošno zdravstveno nego, zobozdravnika, zobozdravnika specialista, veterinarja, farmacevta in arhitekta, našteta v točkah 5.1.1, 5.1.2, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.6.2 in 5.7 1 Priloge V, ki izpolnjujejo minimalne pogoje usposobljenosti iz členov 24, 25, 31, 34, 35, 38, 44 in 46, ter za dostop do poklicnih dejavnosti in njihovega opravljanja priznava takim dokazilom enako veljavnost na svojem ozemlju kot dokazilom o formalnih kvalifikacijah, ki jih sama izdaja.

Taka dokazila o formalnih kvalifikacijah morajo izdati pristojni organi v državah članicah, priložiti pa jim je treba, kadar je to primerno, ustrezna potrdila, našteta v točkah 5.1.1, 5.1.2, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.6.2 in 5.7.1 Priloge V.

Določbe prvega in drugega pododstavka ne vplivajo na pridobljene pravice iz členov 23, 27, 33, 37, 39 in 49.

2. Za opravljanje dejavnosti splošne medicine na podlagi nacionalnega sistema socialne varnosti vsaka država članica prizna dokazila o formalnih kvalifikacijah, navedena v točki 5.1.4 Priloge V, ki jih državljanom držav članic izdajo druge države članice v skladu z minimalnimi pogoji usposobljenosti, določenimi v členu 28.

Določbe prejšnjega pododstavka ne vplivajo na pridobljene pravice iz člena 30.

3. Vsaka država članica prizna dokazila o formalnih kvalifikacijah za babico, ki jih podelijo državljanom držav članic druge države članice, navedena v točki 5.5.2 Priloge V, ki izpolnjujejo minimalne pogoje usposobljenosti iz člena 40 in merila iz člena 41, ter za dostop do in opravljanje poklicnih dejavnosti priznava takim dokazilom enako veljavnost na svojem ozemlju kot dokazilom o formalnih kvalifikacijah, ki jih sama izdaja. Ta določba ne vpliva na pridobljene pravice iz členov 23 in 43.

▼B

4. Države članice niso zavezane priznati veljavnost dokazilom o formalnih kvalifikacijah, navedenim v točki 5.6.2 Priloge V, za ustanovitev novih javnih lekarn. Za namene tega odstavka se tudi lekarne, ki so odprte manj kot tri leta, obravnavajo kot nove lekarne

5. Dokazila o formalnih kvalifikacijah za arhitekta, navedena v točki 5.7.1 Priloge V, ki se avtomatično priznavajo v skladu z odstavkom 1, dokazujejo dokončan program usposabljanja, ki se ni začel prej kot med referenčnim študijskim letom, navedenim v Prilogi V.

6. Vsaka država članica zahteva za dostop do in opravljanje poklicnih dejavnosti zdravnikov, medicinskih sester za splošno zdravstveno nego, zobozdravnikov, veterinarjev, babic in farmacevtov dokazila o formalnih kvalifikacijah, navedena v točkah 5.1.1, 5.1.2, 5.1.4, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2 in 5.6.2 Priloge V, ki potrjujejo, da je zadevna oseba med usposabljanjem pridobila, kadar je to primerno, znanja in veščine, navedene v členih 24(3), 31(6), 34(3), 38(3), 40(3) in 44(3).

▼M4

Komisija lahko znanja in veščine iz členov 24(3), 31(6), 34(3), 38(3), 40(3) in 44(3) prilagodi znanstvenemu in tehničnemu napredku. Ti ukrepi, namenjeni spreminjanju nebistvenih določb te direktive, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 58(3).

▼B

Zaradi takih posodobitev se v nobeni državi članici ne sme spremeniti veljavnih zakonodajnih načel v zvezi s strukturo poklicev, kar zadeva usposabljanje in pogoje dostopa za fizične osebe.

7. Vsaka država članica uradno obvesti Komisijo o zakonih in drugih predpisih, ki jih sprejme glede izdajanja dokazil o formalnih kvalifikacijah na področju, ki ga zajema to poglavje. Poleg tega se za dokazila o formalnih kvalifikacijah na področju iz oddelka 8, uradno obvestilo pošlje tudi drugim državam članicam.

▼C1

Komisija objavi ustrezno sporočilo v Uradnem listu Evropske unije, pri čemer navede nazive, ki jih države članice sprejmejo za dokazila o formalnih kvalifikacijah, in, kadar je to primerno, organ, ki izdaja dokazila o formalnih kvalifikacijah, potrdilo, ki se priloži takemu dokazilu, in ustrezen poklicni naziv, naveden v točkah 5.1.1, 5.1.2, 5.1.3, 5.1.4, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2, 5.6.2 in 5.7.1 Priloge V.

▼B

Člen 22

Skupne določbe o usposabljanju

Kar zadeva usposabljanje, navedeno v členih 24, 25, 28, 31, 34, 35, 38, 40, 44 in 46:

(a) lahko države članice odobrijo način usposabljanja z delno časovno obveznostjo pod pogoji, ki jih določijo pristojni organi; ti organi zagotovijo, da celotno trajanje, raven in kakovost takega usposabljanja niso krajši oziroma nižji od stalnega usposabljanja s polno časovno obveznostjo;

(b) v skladu s postopki, značilnimi za vsako državo članico, stalno izobraževanje in usposabljanje zagotavljata, da lahko osebe, ki so dokončale študij, sledijo strokovnemu razvoju v obsegu, ki je potreben, da ohranijo varno in učinkovito delo.

▼B

Člen 23

Pridobljene pravice

1. Kadar dokazila o formalnih kvalifikacijah za zdravnika, ki omogočajo dostop do poklicnih dejavnosti zdravnika z osnovno usposobljenostjo in zdravnika specialista, ter dokazila o formalnih kvalifikacijah za medicinsko sestro za splošno zdravstveno nego, zobozdravnika, zobozdravnika specialista, veterinarja, babico in farmacevta, ki jih imajo državljani držav članic, ne izpolnjujejo vseh zahtev usposobljenosti iz členov 24, 25, 31, 34, 35, 38, 40 in 44, vsaka država članica brez vpliva na pridobljene pravice, značilne za zadevne poklice, kot zadosten dokaz prizna dokazila o formalnih kvalifikacijah, ki jih izdajo te države članice, če taka dokazila potrjujejo uspešno dokončano usposabljanje, ki se je začelo pred referenčnimi datumi, določenimi v točkah 5.1.1, 5.1.2, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2 in 5.6.2 Priloge V, in so jim priložena potrdila, da so imetniki dejansko in zakonito opravljali take dejavnosti vsaj tri zaporedna leta v petih letih pred izdajo potrdila.

2. Enake določbe veljajo za dokazila o formalnih kvalifikacijah za zdravnika, ki omogočajo dostop do poklicnih dejavnosti zdravnika z osnovno usposobljenostjo in zdravnika specialista, ter dokazila o formalnih kvalifikacijah za medicinsko sestro za splošno zdravstveno nego, zobozdravnika, zobozdravnika specialista, veterinarja, babico in farmacevta, pridobljena na ozemlju nekdanje Nemške demokratične republike, ki ne izpolnjujejo minimalnih zahtev usposobljenosti iz členov 24, 25, 31, 34, 35, 38, 40 in 44, če taka dokazila potrjujejo uspešno opravljeno usposabljanje, ki se je začelo pred:

(a) 3. oktobrom 1990 za zdravnike z osnovno usposobljenostjo, medicinske sestre za splošno zdravstveno nego, zobozdravnike z osnovno usposobljenostjo, zobozdravnike specialiste, veterinarje, babice in farmacevte; in

(b) 3. aprilom 1992 za zdravnike specialiste.

Dokazila o formalnih kvalifikacijah iz prvega pododstavka imetniku podeljujejo pravico do opravljanja poklicnih dejavnosti na ozemlju Nemčije pod enakimi pogoji kot dokazila o formalnih kvalifikacijah, ki jih izdajo pristojni nemški organi iz točk 5.1.1, 5.1.2, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2 in 5.6.2 Priloge V.

3. Vsaka država članica brez poseganja v določbe člena 37(1) prizna dokazila o formalnih kvalifikacijah za zdravnika, ki omogočajo dostop do poklicnih dejavnosti zdravnika z osnovno usposobljenostjo in zdravnika specialista, ter dokazila o formalnih kvalifikacijah za medicinsko sestro za splošno zdravstveno nego, veterinarja, babico, farmacevta in arhitekta, ki jih imajo državljani držav članic in ki jih je izdala nekdanja Češkoslovaška ali katerih usposabljanje se je začelo pred 1. januarjem 1993 za Češko in Slovaško, kadar organi katere koli od obeh navedenih držav članic potrdijo, da imajo taka dokazila o formalnih kvalifikacijah na njihovem ozemlju enako pravno veljavnost kot dokazila o formalnih kvalifikacijah, ki jih sami izdajajo, ter, v zvezi z arhitekti, kot dokazila o formalnih kvalifikacijah, določena za ti dve državi članici v točki 6 Priloge VI, kar zadeva dostop do poklicnih dejavnosti zdravnika z osnovno usposobljenostjo, zdravnika specialista, medicinske sestre za splošno zdravstveno nego, veterinarja, babice, farmacevta v zvezi z dejavnostmi iz člena 45(2) in arhitekta v zvezi z dejavnostmi iz člena 48 ter opravljanje takih dejavnosti.

Takemu potrdilu mora biti priloženo še potrdilo, ki ga izdajo isti organi, da so take osebe dejansko in zakonito opravljale take dejavnosti na njihovem ozemlju vsaj tri zaporedna leta v petih letih pred datumom izdaje potrdila.

4. Vsaka država članica prizna dokazila o formalnih kvalifikacijah za zdravnika, ki omogočajo dostop do poklicnih dejavnosti zdravnika z osnovno usposobljenostjo in zdravnika specialista, ter dokazila o formalnih kvalifikacijah za medicinsko sestro za splošno zdravstveno

▼B

nego, zobozdravnika, zobozdravnika specialista, veterinarja, babico, farmacevta in arhitekta, ki jih imajo državljani držav članic in ki jih je izdala nekdanja Sovjetska zveza ali katerih usposabljanje se je začelo:

(a) pred 20. avgustom 1991 za Estonijo;

(b) pred 21. avgustom 1991 za Latvijo;

(c) pred 11. marcem 1990 za Litvo,

kadar organi katere koli od navedenih treh držav članic potrdijo, da imajo taka dokazila na njihovem ozemlju enako pravno veljavnost kot dokazila, ki jih sami izdajajo, ter, v zvezi z arhitekti, kot dokazila o formalnih kvalifikacijah, določena za te države članice v točki 6 Priloge VI, kar zadeva dostop do poklicnih dejavnosti zdravnika z osnovno usposobljenostjo, zdravnika specialista, medicinske sestre za splošno zdravstveno nego, zobozdravnika, zobozdravnika specialista, veterinarja, babice, farmacevta v zvezi z dejavnostmi iz člena 45(2) in arhitekta v zvezi z dejavnostmi iz člena 48 ter opravljanje takih dejavnosti.

Takemu potrdilu mora biti priloženo še potrdilo, ki ga izdajo isti organi, da so take osebe dejansko in zakonito opravljale zadevne dejavnosti na njihovem ozemlju vsaj tri zaporedna leta v petih letih pred datumom izdaje potrdila.

Pri dokazilih o formalnih kvalifikacijah za veterinarja, ki jih je izdala nekdanja Sovjetska zveza ali za katere se je usposabljanje v Estoniji začelo pred 20. avgustom 1991, je treba potrdilu iz drugega pododstavka priložiti še potrdilo, ki ga izdajo estonski organi, da so take osebe dejansko in zakonito opravljale take dejavnosti na njihovem ozemlju vsaj pet zaporednih let v sedmih letih pred datumom izdaje potrdila.

5. Vsaka država članica prizna dokazila o formalnih kvalifikacijah za zdravnika, ki omogočajo dostop do poklicnih dejavnosti zdravnika z osnovno usposobljenostjo in zdravnika specialista, ter dokazila o formalnih kvalifikacijah za medicinsko sestro za splošno zdravstveno nego, zobozdravnika, zobozdravnika specialista, veterinarja, babico, farmacevta in arhitekta, ki jih imajo državljani držav članic in jih je izdala nekdanja Jugoslavija, ali katerih usposabljanje se je začelo pred 25. junijem 1991 za Slovenijo, kadar organi navedene države članice potrdijo, da imajo taka dokazila na njihovem ozemlju enako pravno veljavnost kot dokazila, ki jih sami izdajajo, ter, v zvezi z arhitekti, kot dokazila o formalnih kvalifikacijah, določena za te države članice v točki 6 Priloge VI, kar zadeva dostop do poklicnih dejavnosti zdravnika z osnovno usposobljenostjo, zdravnika specialista, medicinske sestre za splošno zdravstveno nego, zobozdravnika, zobozdravnika specialista, veterinarja, babice, farmacevta v zvezi z dejavnostmi iz člena 45(2) in arhitekta v zvezi z dejavnostmi iz člena 48 ter opravljanje takih dejavnosti.

Takemu potrdilu mora biti priloženo še potrdilo, ki ga izdajo isti organi, da so take osebe dejansko in zakonito opravljale take dejavnosti na njihovem ozemlju vsaj tri zaporedna leta v petih letih pred datumom izdaje potrdila.

6. Državljanom držav članic, katerih dokazila o formalnih kvalifikacijah za zdravnika, medicinsko sestro za splošno zdravstveno nego, zobozdravnika, veterinarja, babico in farmacevta niso v skladu z nazivi, ki so za vsako državo članico podani v točkah 5.1.1, 5.1.2, 5.1.3, 5.1.4, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2 in 5.6.2 Priloge V, vsaka država članica prizna kot zadosten dokaz dokazila o formalnih kvalifikacijah, ki jih izdajo te države članice in ki jim je priloženo potrdilo, ki ga izdajo pristojne oblasti ali organi.

V potrdilu iz prvega pododstavka mora biti navedeno, da dokazilo o formalnih kvalifikacijah potrjuje uspešno opravljeno usposabljanje v skladu s členi 24, 25, 28, 31, 34, 35, 38, 40 ali 44 ter da ga država članica, ki ga je izdala, obravnava enako kot kvalifikacije, katerih nazivi

▼B

so navedeni v točkah 5.1.1., 5.1.2, 5.1.3, 5.1.4, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2 in 5.6.2 Priloge V.

▼M1

Člen 23a

Posebne okoliščine

1. Z odstopanjem od te direktive lahko Bolgarija pooblasti imetnike kvalifikacije „фелдшер“ (feldsher), pridobljene v Bolgariji pred 31. decembrom 1999, ki opravljajo ta poklic v okviru bolgarskega nacionalnega sistema socialne varnosti 1. januarja 2000, naj še naprej opravljajo omenjeni poklic, četudi deli njihove dejavnosti spadajo v okvir določb te direktive v zvezi z zdravniki oziroma medicinskimi sestrami za splošno zdravstveno nego.

2. Imetniki bolgarske kvalifikacije „фелдшер“ (feldsher) iz odstavka 1 niso upravičeni do pridobitve poklicnega priznavanja v drugih državah članicah kot zdravniki ali medicinske sestre za splošno zdravstveno nego v okviru te direktive.

▼B

Oddelek 2

Zdravniki

Člen 24

Osnovno medicinsko usposabljanje

1. Za sprejem v osnovno medicinsko usposabljanje se zahteva diploma ali spričevalo, ki omogoča dostop do zadevnega študija na univerzah.

2. Osnovno medicinsko usposabljanje obsega skupno najmanj šestletni študij ali 5 500 ur teoretičnega in praktičnega usposabljanja na univerzi ali pod nadzorom univerze.

Za osebe, ki so s študijem pričele pred 1. januarjem 1972, lahko usposabljanje iz prvega pododstavka vključuje šestmesečno prakso s polnim delovnim časom na univerzitetni ravni pod nadzorom pristojnih organov.

3. Osnovno medicinsko usposabljanje mora zagotoviti, da oseba pridobi naslednja znanja in veščine:

(a) ustrezno poznavanje ved, na katerih temelji medicina, in dobro razumevanje znanstvenih metod, vključno z načeli merjenja bioloških funkcij, vrednotenjem znanstveno potrjenih dejstev in analizo podatkov;

(b) zadostno razumevanje strukture, funkcij in obnašanja zdravih in bolnih ljudi kakor tudi odnosa med zdravstvenim stanjem človeka ter njegovim fizičnim in družbenim okoljem;

(c) ustrezno poznavanje klinične stroke in praks, ki dajejo jasno sliko o duševnih in telesnih boleznih, o medicini z vidika preventive, diagnostike, terapije in o razmnoževanju človeka;

(d) ustrezne klinične izkušnje v bolnišnicah pod ustreznim nadzorom.

Člen 25

Specialistično medicinsko usposabljanje

1. Za sprejem v specialistično medicinsko usposabljanje se zahteva dokončan in potrjen šestletni študij, ki je del programa usposabljanja iz

▼B

člena 24, med katerim je udeleženec usposabljanja pridobil ustrezno splošno medicinsko znanje.

2. Specialistično medicinsko usposabljanje obsega teoretično in praktično usposabljanje na univerzi ali v učni bolnišnici ali, kadar je to primerno, v zdravstveni ustanovi, ki jo imenujejo pristojne oblasti ali organi.

Države članice zagotovijo, da minimalno trajanje specialističnega medicinskega usposabljanja iz točke 5.1.3 Priloge V ni krajše od obdobja, določenega v navedeni točki. Usposabljanje se izvaja pod nadzorom pristojnih oblasti ali organov. Vključevati mora osebno sodelovanje zdravnika specializanta v dejavnosti in odgovornostih zadevnih služb.

3. Usposabljanje se mora izvajati s polno časovno obveznostjo v posebnih ustanovah, ki jih imenujejo pristojni organi. Zajema udeležbo pri vseh zdravniških dejavnostih na oddelku, kjer se izvaja, vključno z dežurstvi, tako da specializant v skladu s pogoji, ki jih določijo pristojni organi, ves delovni teden in vse leto svoje strokovno delo posveča temu praktičnemu in teoretičnemu usposabljanju. Ta delovna mesta so ustrezno nagrajevana.

4. Države članice za izdajo dokazila o specialističnem medicinskem usposabljanju zahtevajo dokazilo o osnovnem medicinskem usposabljanju, navedenem v točki 5.1.1 Priloge V.

▼M4

5. Komisija lahko minimalna obdobja usposabljanja iz točke 5.1.3 Priloge V prilagodi znanstvenemu in tehničnemu napredku. Ti ukrepi, namenjeni spreminjanju nebistvenih določb te direktive, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 58(3).

▼B

Člen 26

Vrste specialističnega medicinskega usposabljanja

Dokazila o formalnih kvalifikacijah za zdravnika specialista iz člena 21 so tista, ki jih izdajo pristojni organi ali organi iz točke 5.1.2 Priloge V in ki ustrezajo, kar zadeva specialistično usposabljanje, nazivom, ki se uporabljajo v posameznih državah članicah in so navedena v točki 5.1.3 Priloge V.

▼M4

Komisija lahko nove zdravniške specializacije, ki so enake v vsaj dveh petinah držav članic, vključi v točko 5.1.3 Priloge V z namenom posodobitve te direktive glede na spremembe v nacionalni zakonodaji. Ta ukrep, namenjen spreminjanju nebistvenih določb te direktive, se sprejme v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 58(3).

▼B

Člen 27

Pridobljene pravice zdravnikov specialistov

1. Država članica gostiteljica lahko zahteva od zdravnikov specialistov, katerih specialistično medicinsko usposabljanje z delno časovno obveznostjo so urejali zakoni in drugi predpisi, ki veljajo od 20. junija 1975, in ki so s specialističnim usposabljanjem začeli najkasneje 31. decembra 1983, da svojim dokazilom o formalnih kvalifikacijah priložijo potrdilo, da so dejansko in zakonito opravljali ustrezne dejavnosti vsaj tri zaporedna leta v petih letih pred izdajo navedenega potrdila.

2. Vsaka država članica prizna kvalifikacijo zdravnikov specialistov, podeljeno zdravnikom v Španiji, ki so dokončali specialistično usposabljanje pred 1. januarjem 1995, četudi to usposabljanje ne izpolnjuje minimalnih zahtev usposobljenosti iz člena 25, če je tem dokazilom

▼B

o kvalifikacijah priloženo potrdilo, ki ga izdajo pristojni španski organi in potrjuje, da je ta oseba opravila preizkus posebne strokovne usposobljenosti na podlagi izjemnih ukrepov v zvezi s priznavanjem, določenih v Kraljevem odloku 1497/99, da se ugotovi, ali ima ta oseba raven znanja in veščin, primerljivo z ravnjo, ki jo imajo zdravniki z dokazili o kvalifikaciji zdravnika specialista, določenimi za Španijo v točkah 5.1.2 in 5.1.3 Priloge V.

3. Vsaka država članica, ki je razveljavila svoje zakone in druge predpise v zvezi z izdajanjem dokazil o formalnih kvalifikacijah zdravnika specialista, navedenih v točkah 5.1.2 in 5.1.3 Priloge V, in ki je sprejela ukrepe, povezane s pridobljenimi pravicami v korist svojih državljanov, prizna državljanom drugih držav članic pravico, da izkoristijo te ukrepe, če so taka dokazila o formalnih kvalifikacijah izdana pred datumom, ko je država članica gostiteljica prenehala izdajati dokazila za to specializacijo.

Datumi razveljavitve predpisov so navedeni v točki 5.1.3 Priloge V.

Člen 28

Posebno usposabljanje iz splošne medicine

1. Za sprejem v posebno usposabljanje iz splošne medicine se zahteva zaključen in potrjen šestletni študij, ki je del programa usposabljanja iz člena 24.

2. Posebno usposabljanje iz splošne medicine, na podlagi katerega se pridobi dokazilo o formalnih kvalifikacijah, ki bo izdano pred 1. januarjem 2006, traja najmanj dve leti s polno časovno obveznostjo. Če so dokazila o formalnih kvalifikacijah izdana po navedenem datumu, usposabljanje traja vsaj tri leta s polno časovno obveznostjo.

Kadar program usposabljanja iz člena 24, zajema praktično usposabljanje, ki se izvaja v pooblaščeni bolnišnici z ustrezno opremo in storitvami ali v pooblaščeni ambulanti splošne medicine ali v pooblaščenem zdravstvenem zavodu, kjer zdravniki opravljajo osnovno zdravstveno dejavnost, se lahko trajanje tega praktičnega usposabljanja do največ enega leta vključi v obdobje, določeno v prvem pododstavku, za spričevala o usposabljanju, izdana 1. januarja 2006 ali kasneje.

Možnost, predvideno v drugem pododstavku, lahko uveljavljajo le države članice, kjer je posebno usposabljanje iz splošne medicine trajalo dve leti od 1. januarja 2001.

3. Posebno usposabljanje iz splošne medicine se izvaja s polno časovno obveznostjo pod nadzorom pristojnih organov ali drugih teles. Je bolj praktično kot teoretično.

Praktično usposabljanje se izvaja najmanj šest mesecev v pooblaščeni bolnišnici z ustrezno opremo in storitvami ter najmanj šest mesecev v pooblaščeni ambulanti splošne medicine ali pooblaščenem zdravstvenem zavodu, kjer zdravniki opravljajo osnovno zdravstveno dejavnost.

Praktično usposabljanje poteka v povezavi z drugimi zdravstvenimi zavodi ali organizacijami, ki izvajajo dejavnosti splošne medicine. Vendar pa se lahko, ne da bi to posegalo v najkrajši čas trajanja iz drugega pododstavka, praktično usposabljanje izvaja v obdobju največ šestih mesecev v drugih pooblaščenih zdravstvenih zavodih ali organizacijah, ki izvajajo dejavnosti splošne medicine.

Usposabljanje zahteva osebno udeležbo udeleženca usposabljanja pri strokovnih dejavnostih in odgovornostih oseb, s katerimi dela.

4. Države članice kot pogoj za izdajo dokazil o formalnih kvalifikacijah za splošno medicino zahtevajo, da ima kandidat dokazila o formalnih kvalifikacijah iz osnovnega medicinskega usposabljanja, navedena v točki 5.1.1 Priloge V.

▼B

5. Države članice lahko izdajo dokazila o formalnih kvalifikacijah, navedena v točki 5.1.4 Priloge V, zdravniku, ki ni dokončal usposabljanja iz tega člena, vendar je dokončal drugačno dopolnilno usposabljanje, kar potrjujejo dokazila o formalnih kvalifikacijah, ki so jih izdali pristojni organi v državi članici. Ne smejo pa izdati dokazil o formalnih kvalifikacijah, če ta ne potrjujejo znanja, ki je kvalitativno enakovredno stopnji znanja, pridobljenega na podlagi usposabljanja, predvidenega v tem členu.

Države članice med drugim določijo, v kakšnem obsegu lahko dopolnilno usposabljanje in poklicne izkušnje, ki jih je kandidat že pridobil, nadomestijo usposabljanje, predvideno v tem členu.

Države članice lahko izdajo dokazila o formalnih kvalifikacijah, navedena v točki 5.1.4 Priloge V, le če je kandidat pridobil vsaj šest mesecev izkušenj iz splošne medicine v ambulanti splošne medicine ali zdravstvenem zavodu, kjer zdravniki izvajajo vrste primarnega zdravstvenega varstva, navedene v odstavku 3.

Člen 29

Opravljanje dejavnosti zdravnikov splošne medicine

Vsaka država članica ob upoštevanju predpisov o pridobljenih pravicah kot pogoj za opravljanje dejavnosti zdravnika splošne medicine v nacionalnem sistemu socialne varnosti zahteva dokazila o formalnih kvalifikacijah, navedena v točki 5.1.4 Priloge V.

Države članice lahko oprostijo tega pogoja osebe, ki so trenutno vključene v posebno usposabljanje iz splošne medicine.

Člen 30

Pridobljene pravice zdravnikov splošne medicine

1. Vsaka država članica določi pridobljene pravice. Vendar pa mora kot pridobljeno pravico priznavati pravico do opravljanja dejavnosti zdravnika splošne medicine v nacionalnem sistemu socialne varnosti brez dokazil o formalnih kvalifikacijah, navedenih v točki 5.1.4 Priloge V, vsem zdravnikom, ki imajo to pravico od referenčnega datuma iz te točke na podlagi določb, ki veljajo za zdravniški poklic in ki omogočajo dostop do poklicnih dejavnosti zdravnika z osnovno usposobljenostjo ter ki so ustanovljeni od tega datuma na njenem ozemlju v skladu z določbami člena 21 ali člena 23.

Pristojni organi vsake države članice na zahtevo izdajo potrdilo o pravici opravljanja dejavnosti zdravnika splošne medicine v nacionalnem sistemu socialne varnosti brez dokazil o formalni izobrazbi, navedenih v točki 5.1.4 Priloge V, zdravnikom, ki imajo pridobljene pravice v skladu s prvim pododstavkom.

2. Vsaka država članica prizna potrdila iz drugega pododstavka odstavka 1, ki jih države članice izdajo državljanom drugih držav članic, in takim potrdilom priznava enako veljavnost na svojem ozemlju kot dokazilom o formalnih kvalifikacijah, ki jih izdajajo in ki omogočajo opravljanje dejavnosti zdravnika splošne medicine v nacionalnem sistemu socialne varnosti.

▼B

Oddelek 3

Medicinske sestre za splošno zdravstveno nego

Člen 31

Usposabljanje medicinskih sester za splošno zdravstveno nego

1. Za sprejem v usposabljanje medicinskih sester za splošno zdravstveno nego se zahteva zaključeno desetletno splošno izobraževanje, potrjeno z diplomo, spričevalom ali drugim dokazilom, ki ga izdajo pristojni organi ali telesa v državi članici, ali s spričevalom o opravljenem izpitu enakovredne stopnje, ki omogoča sprejem v šolo za medicinske sestre.

2. Usposabljanje medicinskih sester za splošno zdravstveno nego se izvaja s polno časovno obveznostjo in obsega vsaj program, opisan v točki 5.2.1 Priloge V.

▼M4

Komisija lahko vsebino točke 5.2.1 Priloge V prilagodi znanstvenemu in tehničnemu napredku. Ta ukrep, namenjen spreminjanju nebistvenih določb te direktive, se sprejme v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 58(3).

▼B

Zaradi takih posodobitev se v nobeni državi članici ne sme spremeniti veljavnih zakonodajnih načel v zvezi s strukturo poklicev, kar zadeva usposabljanje in pogoje dostopa za fizične osebe.

3. Usposabljanje medicinskih sester za splošno zdravstveno nego zajema vsaj tri leta študija ali 4 600 ur teoretičnega in kliničnega usposabljanja, pri čemer trajanje teoretičnega usposabljanja predstavlja vsaj tretjino, trajanje kliničnega usposabljanja pa vsaj polovico minimalnega trajanja usposabljanja. Države članice lahko delno oprostijo teh obveznosti osebe, ki so se delno usposabljale v programih usposabljanja, ki so vsaj enakovredne stopnje.

Države članice zagotovijo, da institucije, ki usposabljajo medicinske sestre, odgovarjajo za usklajevanje teoretičnega in kliničnega usposabljanja skozi celoten študijski program.

4. Teoretično usposabljanje je tisti del usposabljanja medicinskih sester, med katerim medicinske sestre, udeleženke praktičnega usposabljanja, pridobijo poklicno znanje, razumevanje in veščine, potrebne za organizacijo, pripravljanje in dajanje zdravil ter ocenjevanje celovite zdravstvene nege. Izobraževanje izvajajo učitelji zdravstvene nege in druge pristojne osebe v šolah za medicinske sestre in drugih izobraževalnih zavodih, ki jih izbere izobraževalna ustanova.

5. Klinično usposabljanje je del usposabljanja medicinskih sester, pri katerem se medicinske sestre, udeleženke praktičnega usposabljanja, učijo v skupini in v neposrednem stiku z zdravim ali bolnim posameznikom in/ali skupnostjo organizirati, pripravljati in dajati zdravila in oceniti zahtevano celovito zdravstveno nego na podlagi pridobljenega znanja in veščin. Medicinska sestra, udeleženka praktičnega usposabljanja, se nauči ne le delati v skupini, temveč tudi voditi skupino in organizirati celovito zdravstveno nego, vključno z zdravstvenim izobraževanjem posameznikov in manjših skupin v zdravstveni ustanovi ali skupnosti.

Tako usposabljanje poteka v bolnišnicah in drugih zdravstvenih ustanovah in v skupnosti pod nadzorom učiteljev zdravstvene nege ter v sodelovanju in s pomočjo drugih usposobljenih medicinskih sester. V učnem procesu lahko sodeluje tudi drugo usposobljeno osebje.

Medicinske sestre, udeleženke praktičnega usposabljanja, sodelujejo v dejavnostih zadevnega oddelka, če so te primerne za njihovo uspo-

▼B

sabljanje, pri čemer se naučijo prevzemati odgovornosti v zdravstveni negi.

6. Usposabljanje medicinskih sester za splošno zdravstveno nego mora zagotoviti, da oseba pridobi naslednja znanja in veščine:

(a) ustrezno poznavanje ved, na katerih temelji splošna zdravstvena nega, vključno z zadostnim razumevanjem zgradbe, fizioloških funkcij in obnašanja zdravih in bolnih oseb kakor tudi odnosa med zdravstvenim stanjem človeka ter njegovim fizičnim in družbenim okoljem;

(b) zadostno poznavanje narave in etike poklica ter splošnih načel zdravja in zdravstvene nege;

(c) ustrezne klinične izkušnje; te izkušnje, ki naj bodo izbrane glede na njihov pomen za usposabljanje, je treba pridobivati pod nadzorom usposobljenega sestrskega osebja ter na krajih, kjer sta število usposobljenega osebja in oprema primerna za zdravstveno nego bolnikov;

(d) sposobnost za sodelovanje pri praktičnem usposabljanju zdravstvenega osebja in izkušnje pri delu s tem osebjem;

(e) izkušnje pri delu z delavci drugih poklicev v zdravstvenem sektorju.

Člen 32

Opravljanje dejavnosti medicinskih sester za splošno zdravstveno nego

Za namen te direktive so dejavnosti medicinskih sester za splošno zdravstveno nego dejavnosti, ki se opravljajo poklicno in so navedene v točki 5.2.2 Priloge V.

Člen 33

Pridobljene pravice medicinskih sester za splošno zdravstveno nego

1. Kadar splošna pravila pridobljenih pravic veljajo za medicinske sestre za splošno zdravstveno nego, so dejavnosti iz člena 23 morale vključevati prevzemanje polne odgovornosti za načrtovanje, organizacijo in izvajanje zdravstvene nege bolnika.

2. Za kvalifikacijo medicinske sestre za splošno zdravstveno nego, pridobljeno na Poljskem, veljajo le naslednje določbe v zvezi s pridobljenimi pravicami. Države članice priznajo državljanom držav članic, katerih dokazila o formalnih kvalifikacijah za medicinske sestre za splošno zdravstveno nego so bila izdana ali ki so se začeli usposabljati na Poljskem pred 1. majem 2004 ter ki ne izpolnjujejo minimalnih zahtev usposobljenosti, določenih v členu 31, kot zadosten dokaz naslednja dokazila o formalnih kvalifikacijah za medicinske sestre za splošno zdravstveno nego, če so jim priložena potrdila o tem, da so ti državljani države članice dejansko in zakonito opravljali dejavnosti medicinske sestre za splošno zdravstveno nego na Poljskem tako dolgo, kot je določeno spodaj:

(a) dokazila o formalnih kvalifikacijah za medicinsko sestro na dodiplomski stopnji (dyplom licencjata pielęgniarstwa) — vsaj tri zaporedna leta v petih letih pred datumom izdaje dokazila;

(b) dokazila o formalnih kvalifikacijah za medicinsko sestro, ki potrjujejo dokončano posrednješolsko izobraževanje na poklicni zdravstveni šoli (dyplom licencjata pielęgniarstwa) — vsaj pet zaporednih let v sedmih letih pred datumom izdaje dokazila.

Navedene dejavnosti so morale vključevati prevzemanje polne odgovornosti za načrtovanje, organizacijo in izvajanje zdravstvene nege bolnika.

▼B

3. Države članice priznavajo dokazila o formalnih kvalifikacijah iz zdravstvene nege, izdana medicinskim sestram na Poljskem, ki so dokončale usposabljanje pred 1. majem 2004, ki ne izpolnjuje minimalnih zahtev usposobljenosti, določenih v členu 31, potrjena z diplomo „diplomirani“, pridobljeno na podlagi posebnega dopolnilnega programa iz člena 11 Zakona z dne 20. aprila 2004 o spremembi Zakona o poklicih medicinske sestre in babice in o nekaterih drugih pravnih aktih (Uradni list Republike Poljske z dne 30. aprila 2004, št. 92, pos. 885) ter Uredbe ministra za zdravje z dne 11. maja 2004 o podrobnih pogojih izvajanja študija za medicinske sestre in babice, ki imajo spričevalo o končani srednji šoli (končni izpit — matura) in so diplomanti medicinskega liceja in poklicnih zdravstvenih šol za poklic medicinske sestre in babice (Uradni list Republike Poljske z dne 13. maja 2004, št. 110, pos. 1170), z namenom, da se preveri, ali je raven znanja in sposobnosti take osebe primerljiva z znanjem in sposobnostmi medicinskih sester s kvalifikacijami, ki so za Poljsko opredeljene v točki 5.2.2 Priloge V.

▼M1

Člen 33(a)

Glede romunskih kvalifikacij za medicinsko sestro za splošno zdravstveno nego se uporabljajo le sledeče določbe o pridobljenih pravicah.

Države članice državljanom držav članic, katerim so bila dokazila o formalnih kvalifikacijah za medicinsko sestro za splošno zdravstveno nego podeljena v Romuniji, ali katerih usposabljanje se je začelo v Romuniji pred dnem pristopa in ki ne zadovoljujejo minimalnih zahtev o usposobljenosti iz člena 31, priznajo kot zadosten dokaz dokazila o formalnih kvalifikacijah za medicinsko sestro za splošno zdravstveno nego (*Certificat de competențe profesionale de asistent medical generalist*) s posrednješolsko izobrazbo, ki jo podeli *școală postliceală*, če jim je priloženo spričevalo, ki potrjuje, da so ti državljani držav članic veljavno in zakonito opravljali dejavnosti medicinske sestre za splošno zdravstveno nego na ozemlju Romunije vsaj pet zaporednih let v sedmih letih pred datumom izdaje spričevala.

Omenjene dejavnosti so morale vključevati sprejemanje polne odgovornosti o načrtovanju, organizaciji in izvajanju bolniške nege pacienta.

▼B

Oddelek 4

Zobozdravniki

Člen 34

Osnovno zobozdravstveno usposabljanje

1. Za sprejem v osnovno zobozdravstveno usposabljanje se zahteva diploma ali spričevalo, ki omogoča dostop do zadevnih študijev na univerzah ali visokošolskih ustanovah, ki jim je priznan enakovreden status, v državi članici.

2. Osnovno zobozdravstveno usposabljanje obsega skupno najmanj pet let rednega teoretičnega in praktičnega študija, ki zajema vsaj program, opisan v točki 5.3.1 Priloge V, in se izvaja na univerzi, visokošolski ustanovi, ki izvaja usposabljanje s priznano enakovredno ravnjo ali pod nadzorom univerze.

▼M4

Komisija lahko vsebino točke 5.3.1 Priloge V prilagodi znanstvenemu in tehničnemu napredku. Ta ukrep, namenjen spreminjanju nebistvenih določb te direktive, se sprejme v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 58(3).

▼B

Zaradi takih posodobitev se v nobeni državi članici ne sme spremeniti veljavnih zakonodajnih načel v zvezi s strukturo poklicev, kar zadeva usposabljanje in pogoje dostopa za fizične osebe.

3. Osnovno zobozdravstveno usposabljanje mora zagotoviti, da oseba pridobi naslednja znanja in veščine:

(a) primerno poznavanje ved, na katerih temelji zobozdravstvo, in dobro razumevanje znanstvenih metod, vključno z načeli o merjenju bioloških funkcij, presojo znanstveno dokazanih dejstev in analizo podatkov;

(b) primerno poznavanje organizma, fiziologije in obnašanja zdravih in bolnih oseb kakot tudi vpliva naravnega in družbenega okolja na zdravstveno stanje človeka, če ti dejavniki vplivajo na zobozdravstvo;

(c) primerno poznavanje zgradbe in delovanja zdravega in bolnega zobovja, ustne votline, čeljusti in s tem povezanih tkiv ter njihove povezanosti s splošnim zdravstvenim stanjem in fizično in socialno dobrobit pacienta;

(d) primerno poznavanje kliničnih panog in metod, ki zobozdravniku dajejo razumljivo sliko o nepravilnostih, poškodbah in boleznih zobovja, ustne votline, čeljusti in s tem povezanih tkiv ter poznavanje preventivnega, diagnostičnega in terapevtskega zobozdravstva;

(e) ustrezne klinične izkušnje pod primernim nadzorom.

To usposabljanje mora zagotoviti strokovna znanja, potrebna za izvajanje vseh dejavnosti, ki vključujejo preventivo, diagnostiko in zdravljenje nepravilnosti in bolezni zobovja, ustne votline, čeljusti in s tem povezanih tkiv.

Člen 35

Specialistično zobozdravstveno usposabljanje

1. Za sprejem v specialistično zobozdravstveno usposabljanje se zahteva dokončan in potrjen petletni teoretični in praktični študij v okviru usposabljanja iz člena 34 ali dokazila iz členov 23 in 37.

2. Specialistično zobozdravstveno usposabljanje zajema teoretično in praktično šolanje na univerzitetnem centru, v zdravstvenem učnem in raziskovalnem centru ali, kadar je to primerno, v zdravstvenem zavodu, ki ga za ta namen potrdijo pristojni organi ali telesa.

Specialistični zobozdravstveni programi s polno časovno obveznostjo trajajo najmanj tri leta in se izvajajo pod nadzorom pristojnih oblasti ali organov. Tako usposabljanje vključuje osebno sodelovanje zobozdravnika specializanta v dejavnostih in odgovornostih take ustanove.

▼M4

Komisija lahko minimalna obdobja usposabljanja iz drugega pododstavka prilagodi znanstvenemu in tehničnemu napredku. Ta ukrep, namenjen spreminjanju nebistvenih določb te direktive, se sprejme v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 58(3).

▼B

3. Države članice za izdajo dokazil o specialističnem zobozdravstvenem usposabljanju zahtevajo dokazila o osnovnem zobozdravstvenem usposabljanju, navedena v točki 5.3.2 Priloge V.

▼B

Člen 36

Opravljanje dejavnosti zobozdravnikov

1. V tej direktivi so poklicne dejavnosti zobozdravnikov dejavnosti, opredeljene v odstavku 3 in ki se opravljajo v okviru poklicnih kvalifikacij, navedenih v točki 5.3.2 Priloge V.

2. Poklic zobozdravnika temelji na zobozdravstvenem usposabljanju iz člena 34 in predstavlja poseben poklic, ki se loči od zdravnikov splošne medicine in zdravnikov specialistov. Za opravljanje dejavnosti zobozdravnika so potrebna dokazila o formalnih kvalifikacijah, navedena v točki 5.3.2 Priloge V. Imetniki takih dokazil o formalnih kvalifikacijah se obravnavajo enako kot tisti, za katere se uporabljata člena 23 ali 37.

3. Države članice zagotovijo, da imajo zobozdravniki na splošno dostop do in da opravljajo dejavnosti preventive, diagnostike in zdravljenja nepravilnosti in bolezni zobovja, ustne votline, čeljusti in s tem povezanih tkiv, ob ustreznem upoštevanju predpisov in pravil poklicne etike v času referenčnih datumov, navedenih v točki 5.3.2 Priloge V.

Člen 37

Pridobljene pravice zobozdravnikov

1. Za opravljanje poklicnih dejavnosti zobozdravnikov v okviru kvalifikacij, navedenih v točki 5.3.2 Priloge V, vsaka država članica priznava dokazila o formalnih kvalifikacijah za zdravnika, ►M1 izdana v Italiji, Španiji, Avstriji, na Češkem, Slovaškem in v Romuniji ◄ osebam, ki so z medicinskim usposabljanjem začele na ali pred referenčnim datumom, določenim v navedeni prilogi za to državo članico, če jim je priloženo potrdilo, ki so ga izdali pristojni organi te države članice.

To potrdilo mora navajati, da sta izpolnjena naslednja pogoja:

(a) da so take osebe dejansko, zakonito in kot glavno dejavnost opravljale v tej državi članici dejavnosti iz člena 36 najmanj tri zaporedna leta v petih letih pred izdajo tega potrdila;

(b) da je tem osebam dovoljeno opravljati omenjene dejavnosti pod enakimi pogoji kot imetnikom dokazil o formalnih kvalifikacijah, navedenih za to državo članico v točki 5.3.2 Priloge V.

Zahteva po triletnih izkušnjah v praktičnem delu iz točke (a) drugega pododstavka se opusti za osebe, ki so uspešno končale vsaj tri leta študija, za katerega pristojni organi v državi članici potrdijo, da je enakovreden usposabljanju iz člena 34.

Za Češko in Slovaško se dokazila o formalnih kvalifikacijah, pridobljena v nekdanji Češkoslovaški, priznavajo enako kot češka in slovaška dokazila o formalnih kvalifikacijah in pod enakimi pogoji, kot so določeni v prejšnjih pododstavkih.

2. Vsaka država članica priznava dokazila o formalnih kvalifikacijah za zdravnika, podeljena v Italiji osebam, ki so začele z univerzitetnim medicinskim usposabljanjem po 28. januarju 1980 in najkasneje 31. decembra 1984, če jim je priloženo potrdilo, ki so ga izdali pristojni italijanski organi.

To potrdilo mora navajati, da so izpolnjeni naslednji trije pogoji:

(a) da so take osebe opravile ustrezen preizkus poklicne usposobljenosti, ki ga izvajajo pristojni italijanski organi, da bi ugotovili, ali je raven znanja in veščin teh oseb primerljiva z ravnjo, ki jo imajo osebe z dokazili o formalnih kvalifikacijah, navedenih za Italijo v točki 5.3.2 Priloge V;

▼B

(b) da so dejansko, zakonito in kot glavno dejavnost opravljale v Italiji dejavnosti iz člena 36 najmanj tri zaporedna leta v petih letih pred izdajo tega potrdila;

(c) da jim je dovoljeno opravljati ali da dejansko, zakonito in kot glavno dejavnost opravljajo dejavnosti iz člena 36 pod enakimi pogoji, kot imetniki dokazil o formalnih kvalifikacijah, navedenih za Italijo v točki 5.3.2 Priloge V.

Zahteva po preizkusu poklicnih sposobnosti iz točke (a) drugega pododstavka se opusti za osebe, ki so uspešno končale vsaj tri leta študija, za katerega pristojni organi potrdijo, da je enakovreden usposabljanju iz člena 34.

Osebe, ki so začele z univerzitetnim medicinskim usposabljanjem po 31. decembru 1984, se obravnavajo enako kot zgoraj navedene osebe, če se je navedeni triletni študij začel pred 31. decembrom 1994.

Oddelek 5

Veterinarji

Člen 38

Usposabljanje veterinarjev

1. Usposabljanje veterinarjev obsega skupno najmanj pet let rednega teoretičnega in praktičnega študija, ki zajema vsaj program opisan v točki 5.4.1 Priloge V in se izvaja na univerzi ali visokošolski ustanovi, ki izvaja usposabljanje s priznano enakovredno ravnjo ali pod nadzorom univerze.

▼M4

Komisija lahko vsebino točke 5.4.1 Priloge V prilagodi znanstvenemu in tehničnemu napredku. Ta ukrep, namenjen spreminjanju nebistvenih določb te direktive, se sprejme v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 58(3).

▼B

Zaradi takih posodobitev se v nobeni državi članici ne sme spremeniti veljavnih zakonodajnih načel v zvezi s strukturo poklicev, kar zadeva usposabljanje in pogoje dostopa za fizične osebe.

2. Za sprejem v veterinarsko usposabljanje se zahteva diploma ali spričevalo, ki omogoča vpis na univerze ali visokošolske ustanove, ki jim država članica priznava enakovredno raven za namene zadevnega študija.

3. Usposabljanje veterinarjev mora zagotoviti, da oseba pridobi naslednja znanja in veščine:

(a) primerno poznavanje ved, na katerih temeljijo dejavnosti veterinarja;

(b) primerno poznavanje zgradbe in delovanja organizma zdravih živali, njihove reje, razmnoževanja in splošne higiene kakor tudi krmljenja, vključno s tehnologijo za proizvodnjo in konzerviranje raznih vrst krme, ustrezne njihovim potrebam;

(c) primerno poznavanje obnašanja živali in njihove zaščite;

(d) primerno poznavanje vzrokov, vrst, poteka, učinkov, diagnostiko in zdravljenja bolezni živali, bodisi posamezno bodisi v skupinah, vključno s posebnim poznavanjem bolezni, prenosljivih na ljudi;

(e) primerno poznavanje preventivne veterinarske medicine;

(f) primerno poznavanje higiene in tehnologije za proizvodnjo, izdelavo in dajanje v promet živalskih proizvodov ali izdelkov živalskega izvora, namenjenih prehrani ljudi;

▼B

(g) primerno poznavanje zakonov in drugih predpisov v zvezi z zgoraj navedenimi področji;

(h) primerne klinične in druge praktične izkušnje pod ustreznim nadzorom.

Člen 39

Pridobljene pravice veterinarjev

Države članice brez poseganja v člen 23(4) priznajo državljanom držav članic, katerih dokazila o formalnih kvalifikacijah za veterinarja so bila izdana ali ki so se začeli usposabljati v Estoniji pred 1. majem 2004, taka dokazila o formalnih kvalifikacijah za veterinarja, če jim je priloženo potrdilo, da so dejansko in zakonito opravljali take dejavnosti v Estoniji vsaj pet zaporednih let v sedmih letih pred datumom izdaje potrdila.

Oddelek 6

Babice

Člen 40

Usposabljanje babic

1. Usposabljanje babic obsega skupno najmanj:

(a) posebno usposabljanje s polno časovno obveznostjo za babice, ki obsega vsaj tri leta teoretičnega in praktičnega študija (smer I), ki vključuje vsaj program, opisan v točki 5.5.1 Priloge V; ali

(b) posebno usposabljanje s polno časovno obveznostjo za babice, ki traja 18 mesecev (smer II) in vključuje vsaj študijski program, opisan v točki 5.5.1 Priloge V, ki ni v skladu z enakovrednim usposabljanjem medicinskih sester za splošno zdravstveno nego.

Države članice zagotovijo, da so ustanove, ki izvajajo usposabljanje babic, odgovorne za usklajevanje teoretičnega in kliničnega usposabljanja skozi celoten študijski program.

▼M4

Komisija lahko vsebino točke 5.5.1 Priloge V prilagodi znanstvenemu in tehničnemu napredku. Ta ukrep, namenjen spreminjanju nebistvenih določb te direktive, se sprejme v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 58(3).

▼B

Zaradi takih posodobitev se v nobeni državi članici ne sme spremeniti veljavnih zakonodajnih načel v zvezi s strukturo poklicev, kar zadeva usposabljanje in pogoje dostopa za fizične osebe.

2. Za sprejem v usposabljanje babic mora biti izpolnjen eden od naslednjih pogojev:

(a) dokončanih vsaj prvih deset let splošnega šolskega izobraževanja za smer I; ali

(b) dokazila o formalnih kvalifikacijah za medicinsko sestro za splošno zdravstveno nego, navedena v točki 5.2.2 Priloge V za smer II.

3. Usposabljanje babic mora zagotoviti, da oseba pridobi naslednja znanja in veščine:

(a) primerno poznavanje ved, na katerih temeljijo dejavnosti babic, zlasti porodništva in ginekologije;

(b) ustrezno poznavanje poklicne etike in zakonodaje na tem področju;

▼B

(c) izčrpno znanje o bioloških funkcijah, anatomiji in fiziologiji porodništva in zdravstvene nege novorojenčka, kakor tudi znanja o odnosu med zdravstvenim stanjem človeka ter njegovim fizičnim in družbenim okoljem ter o njegovem vedenju;

(d) ustrezne klinične izkušnje v pooblaščenih ustanovah pod nadzorom usposobljenih strokovnjakov iz babištva in porodništva;

(e) ustrezno razumevanje usposabljanja zdravstvenih delavcev in izkušnje pri delu s tem osebjem.

Člen 41

Postopki za priznavanje dokazil o formalnih kvalifikacijah za babico

1. Dokazila o formalnih kvalifikacijah za babico, navedena v točki 5.5.2 Priloge V, se avtomatično priznjo v skladu s členom 21, če izpolnjujejo eno od naslednjih meril:

(a) Vsaj triletno usposabljanje babic s polno časovno obveznostjo:

(i) za katero se zahteva diploma, spričevalo ali drugo dokazilo o kvalifikacijah, ki omogoča vpis na univerze ali druge visokošolske ustanove ali drugače zagotavlja enakovredno raven znanja; ali

(ii) mu sledita dve leti poklicnih izkušenj, za katere je bilo izdano potrdilo v skladu z odstavkom 2.

(b) Usposabljanje s polno časovno obveznostjo za babice, ki traja vsaj dve leti ali 3 600 ur, pod pogojem, da ima oseba dokazila o formalnih kvalifikacijah za medicinsko sestro za splošno zdravstveno nego, kot je to opredeljeno v točki 5.2.2 Priloge V.

(c) Usposabljanje s polno časovno obveznostjo za babice, ki traja vsaj 18 mesecev ali 3 000 ur, pod pogojem, da ima oseba dokazila o formalnih kvalifikacijah za medicinsko sestro za splošno zdravstveno nego, kot je to opredeljeno v točki 5.2.2 Priloge V, in eno leto poklicnih izkušenj, za katere je bilo izdano potrdilo v skladu z odstavkom 2.

2. Potrdilo iz odstavka 1 izdajo pristojni organi v državi članici izvora. Z njim se potrdi, da je imetnik po pridobitvi dokazil o formalnih kvalifikacijah za babico ustrezno dolgo zadovoljivo opravljal vse dejavnosti babice v bolnišnici ali zdravstveni ustanovi, odobreni v ta namen.

Člen 42

Opravljanje dejavnosti babic

1. Določbe tega oddelka se uporabljajo za dejavnosti babic, kot jih določi vsaka država članica brez poseganja v odstavek 2 in ki se opravljajo pod poklicnimi nazivi, navedenimi v točki 5.5.2 Priloge V.

2. Države članice zagotovijo, da sta babicam omogočena dostop do in opravljanje vsaj naslednjih dejavnosti:

(a) ustrezno informiranje in svetovanje v zvezi z načrtovanjem družine;

(b) diagnosticiranje nosečnosti in spremljanje normalnega poteka nosečnosti; izvajanje preiskav, potrebnih za spremljanje razvoja normalnega poteka nosečnosti;

(c) predpisovanje in svetovanje v preiskavah, potrebnih za čimprejšnje diagnosticiranje rizičnih nosečnosti;

(d) izvajanje programov šole za starše in popolne priprave na porod, vključno s svetovanjem o higieni in prehrani;

▼B

(e) skrb za mater in pomoč med porodom ter spremljanje stanja zarodka v maternici z ustreznimi kliničnimi metodami in tehničnimi sredstvi;

(f) izvajanje spontanih porodov vključno z epiziotemijo, kadar je potrebna, v nujnih primerih pa tudi porod v medenični vstavi;

(g) prepoznavanje opozorilnih znakov nepravilnosti pri materi ali otroku, ki zahtevajo napotitev k zdravniku, in pomoč temu zdravniku, kadar je to primerno; izvajanje ustreznih nujnih ukrepov v zdravnikovi odsotnosti, zlasti ročne odstranitve placente, ki ji lahko sledi ročni pregled maternice;

(h) pregledovanje in negovanje novorojenega otroka; ukrepanje po lastni presoji v primeru potrebe in izvajanje takojšnjega oživljanja, kadar je to potrebno;

(i) nega matere in spremljanje njenega napredka v poporodnem obdobju ter dajanje vseh potrebnih nasvetov o negi otroka, da bi lahko svojemu novorojenemu otroku zagotovila optimalen razvoj;

(j) izvajanje zdravljenja, ki ga predpiše zdravnik;

(k) priprava potrebnih pisnih poročil.

Člen 43

Pridobljene pravice babic

1. V primeru državljanov držav članic, katerih dokazila o formalnih kvalifikacijah za babice izpolnjujejo vse minimalne zahteve usposobljenosti, določene v členu 40, vendar v skladu s členom 41 niso priznana, če jim ni priloženo potrdilo o poklicnih izkušnjah iz člena 41(2), vsaka država članica kot zadosten dokaz prizna dokazila o formalnih kvalifikacijah, ki so jih izdale te države članice pred referenčnim datumom, navedenim v točki 5.5.2 Priloge V, in ki so jim priložena potrdila, da so ti državljani dejansko in zakonito opravljali take dejavnosti vsaj dve zaporedni leti v petih letih pred izdajo potrdila.

2. Pogoji iz odstavka 1 veljajo za državljane držav članic, katerih dokazila o formalnih kvalifikacijah za babico potrjujejo uspešno dokončano usposabljanje na ozemlju nekdanje Nemške demokratične republike in izpolnjujejo vse minimalne zahteve usposobljenosti iz člena 40, vendar kjer se dokazila o formalnih kvalifikacijah v smislu člena 41 ne priznajo, če jim ni priloženo potrdilo o poklicnih izkušnjah iz člena 41(2), če potrjujejo, da se je program usposabljanja začel pred 3. oktobrom 1990.

3. Kar zadeva poljska dokazila o formalnih kvalifikacijah za babico, veljajo le naslednje določbe v zvezi s pridobljenimi pravicami.

Države članice priznajo državljanom držav članic, katerih dokazila o formalnih kvalifikacijah za babico so bila izdana ali ki so se začeli usposabljati na Poljskem pred 1. majem 2004 in ki ne izpolnjujejo minimalnih zahtev usposobljenosti iz člena 40, naslednja dokazila o formalnih kvalifikacijah za babico, če so jim priložena potrdila o tem, da so te osebe dejansko in zakonito opravljale dejavnosti babice tako dolgo, kot je določeno spodaj:

(a) dokazila o formalnih kvalifikacijah za babico na dodiplomski stopnji (dyplom licencjata położnictwa): vsaj tri zaporedna leta v petih letih pred datumom izdaje potrdila;

(b) dokazila o formalnih kvalifikacijah za babico, ki dokazujejo uspešno dokončano posrednješolsko izobraževanje na poklicni zdravstveni šoli (dyplom położnej): vsaj pet zaporednih let v sedmih letih pred datumom izdaje potrdila.

4. Države članice priznajo dokazila o formalnih kvalifikacijah za babištvo, izdana na Poljskem babicam, ki so dokončale usposabljanje pred 1. majem 2004, ki niso izpolnjevala minimalnih zahtev usposob-

▼B

ljenosti iz člena 40, potrjena z diplomo „diplomirani“, pridobljeno na podlagi posebnega dopolnilnega programa iz člena 11 Zakona z dne 20. aprila 2004 o spremembi zakona o poklicih medicinske sestre in babice in o nekaterih drugih pravnih predpisih (Uradni list Republike Poljske z dne 30. aprila 2004, št. 92, pos. 885) in Uredbe Ministra za zdravje z dne 11. maja 2004 o podrobnih pogojih izvajanja študija za medicinske sestre in babice, ki imajo spričevalo o končani srednji šoli (končni izpit — matura) in so diplomanti medicinskega liceja in poklicnih zdravstvenih šol za poklic medicinske sestre in babice (Uradni list Republike Poljske z dne 13. maja 2004, št. 110, pos. 1170), z namenom, da se preveri, ali je raven znanja in sposobnosti take osebe primerljiva z znanjem in sposobnostmi babic s kvalifikacijami, ki so za Poljsko opredeljene v točki 5.5.2 Priloge V.

▼M1

Člen 43(a)

Glede romunskih kvalifikacij za babice se uporabljajo le sledeče določbe o pridobljenih pravicah:

Države članice državljanom držav članic, katerim so bila dokazila o formalnih kvalifikacijah za babico (asistent medical obstetrică-ginecologie/medicinska sestra za ginekologijo in porodništvo) podeljena v Romuniji pred dnem pristopa in ki ne zadovoljujejo minimalnih zahtev o usposobljenosti iz člena 40, priznajo omenjena dokazila o formalnih kvalifikacijah kot zadosten dokaz za namene opravljanja dejavnosti babice, če jim je priloženo spričevalo, ki potrjuje, da so ti državljani držav članic veljavno in zakonito opravljali dejavnosti babice v Romuniji najmanj pet zaporednih let v sedmih letih pred izdajo spričevala.

▼B

Oddelek 7

Farmacevti

Člen 44

Usposabljanje farmacevtov

1. Za sprejem v program usposabljanja farmacevtov se zahteva diploma ali spričevalo, ki omogoča dostop do študija na univerzah ali visokošolskih ustanovah, ki jim je priznan enakovreden status, v državi članici.

2. Dokazila o formalnih kvalifikacijah za farmacevta potrjujejo usposabljanje, ki traja najmanj pet let in vključuje vsaj:

(a) štiri leta rednega teoretičnega in praktičnega usposabljanja na univerzi ali visokošolski ustanovi s priznanim enakovrednim statusom ali pod nadzorom univerze;

(b) šest mesecev pripravništva v javni lekarni ali v bolnišnici pod nadzorom farmacevtskega oddelka te bolnišnice.

Tako usposabljanje obsega vsaj program, opisan v točki 5.6.1 Priloge V. ►M4 Komisija lahko vsebino točke 5.6.1 Priloge V prilagodi znanstvenemu in tehničnemu napredku. Ta ukrep, namenjen spreminjanju nebistvenih določb te direktive, se sprejme v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 58(3). ◄

Zaradi takih posodobitev se v nobeni državi članici ne sme spremeniti veljavnih zakonodajnih načel v zvezi s strukturo poklicev, kar zadeva usposabljanje in pogoje dostopa za fizične osebe.

3. Usposabljanje farmacevtov mora zagotoviti, da oseba pridobi naslednja znanja in veščine:

▼B

(a) ustrezno znanje o zdravilih in snoveh, ki se uporabljajo za proizvodnjo zdravil;

(b) ustrezno znanje o farmacevtski tehnologiji ter fizikalnem, kemijskem, biološkem in mikrobiološkem preizkušanju zdravil;

(c) ustrezno znanje o presnovi in učinkih zdravil ter delovanju strupenih snovi in uporabi zdravil;

(d) ustrezno znanje za vrednotenje znanstvenih podatkov v zvezi z zdravili, ki omogoča zagotavljanje ustreznih podatkov;

(e) ustrezno znanje o zakonskih in drugih zahtevah, povezanih s farmacevtsko prakso.

Člen 45

Opravljanje dejavnosti farmacevtov

1. Za namene te direktive so dejavnosti farmacevta tiste dejavnosti, za dostop do in opravljanje katerih se zahtevajo poklicne kvalifikacije v eni ali več državah članicah in ki so dostopne imetnikom dokazil o formalnih kvalifikacijah, navedenih v točki 5.6.2 Priloge V.

2. Države članice imetnikom dokazil o formalnih kvalifikacijah iz farmacije na univerzitetni ali enakovredni stopnji, ki izpolnjujejo določbe člena 44, zagotovijo pravico dostopa do vsaj naslednjih dejavnosti, ob upoštevanju, kadar je to primerno, zahtev po dodatnih poklicnih izkušnjah:

(a) priprava farmacevtske oblike zdravil;

(b) izdelava in preizkušanje zdravil;

(c) preizkušanje zdravil v laboratoriju za preizkušanje zdravil;

(d) skladiščenje, hramba in distribucija zdravil v prodaji na debelo;

(e) priprava, preizkušanje, skladiščenje in dobava zdravil v javnih lekarnah;

(f) priprava, preizkušanje, shranjevanje in izdajanje zdravil v bolnišnicah;

(g) obveščanje in svetovanje o zdravilih.

3. Če država članica za dostop do ali opravljanje ene od dejavnosti farmacevta zahteva dodatne poklicne izkušnje, poleg dokazil o formalnih kvalifikacijah, navedenih v točki 5.6.2 Priloge V, ta država članica kot zadosten dokaz v zvezi s tem prizna potrdilo, ki ga izdajo pristojni organi v državi članici izvora in ki potrjuje, da je taka oseba opravljala te dejavnosti podobno dolgo v državi članici izvora.

4. Priznavanje iz odstavka 3 ne velja za dvoletno obdobje poklicnih izkušenj, ki se zahteva v Velikem vojvodstvu Luksemburgu za dodelitev državne koncesije v javni farmaciji.

5. Če ima država članica na dan 16. september 1985 vzpostavljen sistem razpisov na podlagi preizkusov, katerega namen je med imetniki iz odstavka 2 izbrati tiste, ki bodo lahko postali lastniki novih lekarn, ustanovljenih v skladu z nacionalnim sistemom geografske porazdelitve, lahko ta država članica z odstopanjem od odstavka 1 nadaljuje s tem sistemom razpisov ter od državljanov držav članic, ki imajo dokazila o formalnih kvalifikacijah za farmacevta, navedena v točki 5.6.2 Priloge V, ali za katere veljajo določbe člena 23, zahteva, da sodelujejo v takih razpisih.

▼B

Oddelek 8

Arhitekti

Člen 46

Usposabljanje arhitektov

1. Usposabljanje arhitektov obsega skupno najmanj štiri leta rednega študija ali šest let študija, od katerih vsaj tri leta potekajo redno, na univerzi ali v primerljivi izobraževalni ustanovi. Usposabljanje se konča z uspešno opravljenim izpitom na univerzitetni stopnji.

Tako usposabljanje, ki mora biti na univerzitetni ravni in katerega glavni element je arhitektura, mora uravnoteženo pokrivati teoretične in praktične vidike usposabljanja arhitektov ter zagotavljati, da si ti pridobijo naslednja znanja in veščine:

(a) sposobnost arhitekturnega projektiranja, ki izpolnjuje tako estetske kot tehnične zahteve;

(b) ustrezno poznavanje zgodovine arhitekture in arhitekturnih teorij ter z njimi povezanih umetnosti, tehnologij in družbenih ved;

(c) poznavanje upodabljajočih umetnosti kot vpliva na kakovost arhitekturnega projektiranja;

(d) ustrezno znanje o urbanizmu, prostroskem planiranju in veščinah, potrebnih za planiranje;

(e) razumevanje odnosa med ljudmi in zgradbami, med zgradbami in njihovim okoljem ter razumevanje potrebe, da se zgradbe in prostori med njimi prilagodijo potrebam ljudi in njihovim medsebojnim razmerjem;

(f) razumevanje poklica in vloge arhitekta v družbi, zlasti pri pripravi idejnih zasnov, ki upoštevajo družbene dejavnike;

(g) razumevanje raziskovalnih metod in metod za pripravo idejne zasnove projekta;

(h) razumevanje prostorskih, arhitekturnih in gradbenih načrtov ter konstrukcijskih in tehničnih problemov, povezanih z načrtovanjem stavb;

(i) ustrezno poznavanje fizikalnih problemov, tehnologij in delovanja stavb, tako da se njihova notranjost uredi udobno in zavaruje pred podnebnimi dejavniki;

(j) potrebne veščine za projektiranje, ki omogočajo izpolnjevanje zahtev uporabnikov stavb v okviru stroškovnih omejitev in gradbenih predpisov;

(k) ustrezno poznavanje izvajanja del, organizacije, predpisov in postopkov, vpletenih v uresničevanje projektnih zasnov in vključevanje teh načrtov v sistem celovitega prostorskega planiranja.

2. ►**M4** Komisija lahko znanja in veščine, naštete v odstavku 1, prilagodi znanstvenemu in tehničnemu napredku. Ta ukrep, namenjen spreminjanju nebistvenih določb te direktive, se sprejme v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 58(3). ◄

Zaradi takih posodobitev se v nobeni državi članici ne sme spremeniti veljavnih zakonodajnih načel v zvezi s strukturo poklicev, kar zadeva usposabljanje in pogoje dostopa za fizične osebe.

▼B

Člen 47

Odstopanja od pogojev usposobljenosti arhitektov

1. Z odstopanjem od člena 46 se za naslednje prav tako prizna, da izpolnjuje člen 21: usposabljanje, ki poteka od 5. avgusta 1985 v „Fachhochschulen“ v Zvezni republiki Nemčiji in traja tri leta, če izpolnjuje zahteve iz člena 46 in omogoča opravljanje dejavnosti iz člena 48 v tej državi članici s poklicnim nazivom „arhitekt“ in če tako usposabljanje dopolnjujejo štiriletne poklicne izkušnje v Zvezni republiki Nemčiji, potrjene s potrdilom, ki ga izda poklicno združenje, pri katerem je registriran arhitekt, ki želi uporabiti določbe te direktive.

Poklicno združenje mora najprej ugotoviti, ali opravljeno delo takega arhitekta v arhitekturi nedvomno dokazuje uporabo celotnega obsega znanja in veščin iz člena 46(1). Tako potrdilo se izda po enakem postopku, kot velja za vpis na seznam poklicnih združenj.

2. Z odstopanjem od člena 46 se za naslednje prav tako prizna, da izpolnjuje člen 21: usposabljanje, ki je del programa socialnih izboljšav ali se opravi kot izredni univerzitetni študij, če izpolnjuje zahteve iz člena 46 in se zaključi z izpitom iz arhitekture, ki ga uspešno opravi oseba, ki je sedem let ali več delala na področju arhitekture pod nadzorom arhitekta ali arhitekturnega podjetja. Ta izpit mora biti na univerzitetni stopnji in enakovreden zaključnemu izpitu iz prvega pododstavka člena 46(1).

Člen 48

Opravljanje dejavnosti arhitektov

1. Za namene te direktive so poklicne dejavnosti arhitekta tiste dejavnosti, ki se redno opravljajo na podlagi poklicnega naziva „arhitekt“.

2. Državljani države članice, ki lahko uporabljajo ta naziv v skladu z zakonom, ki pristojnemu organu države članice daje pooblastila, da podeli ta naziv državljanom z dosežki izjemne kakovosti v arhitekturi, izpolnjujejo zahteve, določene za opravljanje dejavnosti arhitekta na podlagi poklicnega naziva „arhitekt“. Potrdilo, ki ga takim osebam izda država članica izvora, potrjuje, da opravljajo dejavnosti v arhitekturi.

Člen 49

Pridobljene pravice arhitektov

►C2 1. Vsaka država članica prizna dokazila o formalnih kvalifikacijah za arhitekta, navedene v Prilogi VI, ◄ ki jih podeljujejo druge države članice in ki potrjujejo program usposabljanja, ki se je začel najpozneje v referenčnem akademskem letu iz te priloge, tudi če ne izpolnjujejo minimalnih zahtev iz člena 46, in za dostop do in opravljanja poklicnih dejavnosti arhitekta takim dokazilom na svojem ozemlju priznava enako veljavo kot dokazilom o formalnih kvalifikacijah za arhitekta, ki jih sama izdaja.

V teh okoliščinah se priznajo potrdila, ki so jih izdali pristojni organi v Zvezni republiki Nemčiji in ki potrjujejo, da so dokazila o formalnih kvalifikacijah, ki so jih po 8. maju 1945 izdali pristojni organi Nemške demokratične republike, enakovredna dokazilom iz te priloge.

2. Vsaka država članica brez poseganja v odstavek 1 prizna naslednja dokazila o formalnih kvalifikacijah in jim za namene dostopa do in opravljanja poklicnih dejavnosti arhitekta priznava na svojem ozemlju enako veljavo kot dokazilom o formalnih kvalifikacijah, ki jih sama izdaja: potrdila, ki so jih državljanom držav članic izdale države članice, ki so sprejele pravila, ki urejajo dostop do in opravljanje dejavnosti arhitekta od naslednjih datumov:

▼B

(a) 1. januarja 1995 za Avstrijo, Finsko in Švedsko;

(b) 1. maja 2004 za Češko, Estonijo, Ciper, Latvijo, Litvo, Madžarsko, Malto, Poljsko, Slovenijo in Slovaško;

(c) 5. avgusta 1987 za druge države članice.

►C2 Potrdilo iz prvega pododstavka potrjuje, da je imetniku najpozneje od tega datuma dovoljeno uporabljati poklicni naziv arhitekta ◄ in da je po teh pravilih dejansko opravljal zadevne dejavnosti najmanj tri zaporedna leta v petih letih pred izdajo potrdila.

POGLAVJE IV

Skupne določbe o ustanavljanju

Člen 50

Dokumentacija in formalnosti

1. Kadar pristojni organi države članice gostiteljice odločajo o prošnji za dovolitev opravljanja reguliranega poklica na podlagi tega naslova, lahko zahtevajo dokumente in potrdila, našteta v Prilogi VII.

Predloženi dokumenti, našteti v (d), (e) in (f) točke 1 Priloge VII, na datum predložitve ne smejo biti starejši od treh mesecev.

Države članice, organi in druge pravne osebe zagotovijo zaupnost podatkov, ki jih prejmejo.

2. V primeru upravičenega dvoma lahko država članica gostiteljica zahteva od pristojnih organov države članice, da potrdijo verodostojnost potrdil in dokazil o formalnih kvalifikacijah, izdanih v tej državi članici, ter da, kadar je to primerno, potrdijo dejstvo, da upravičenec za poklice iz poglavja III tega naslova izpolnjuje minimalne pogoje usposobljenosti, določene za vsakega od teh poklicev v členih 24, 25, 28, 31, 34, 35, 38, 40, 44 in 46.

3. V primeru upravičenega dvoma ima država članica gostiteljica, če je dokazila o formalnih kvalifikacijah, kot so opredeljena v členu 3(1)(c), izdal pristojni organ v državi članici in vključujejo usposabljanje, ki je delno ali v celoti opravljeno v organizaciji, ustanovljeni v drugi državi članici, pravico preveriti pri pristojnem organu države članice, ki je izdala dokazila:

(a) če je program usposabljanja v organizaciji, ki je izvedla usposabljanje, formalno potrdila izobraževalna organizacija ustanovljena v državi članici, ki je izdala dokazila;

(b) če so izdana dokazila o formalnih kvalifikacijah enaka dokazilom, ki bi bila izdana, če bi se program v celoti opravil v državi članici, ki je izdala dokazila; in

(c) če dokazila o formalnih kvalifikacijah podeljujejo enake poklicne pravice na ozemlju države članice, ki je izdala dokazila.

4. Kadar država članica gostiteljica od svojih državljanov za dostop do reguliranega poklica zahteva, da slovesno zaprisežejo ali podajo zaprisežno izjavo, in besedila te zaprisege ali izjave ni mogoče uporabiti za državljane drugih držav članic, mora poskrbeti za to, da take osebe lahko uporabijo ustrezno enakovredno besedilo.

Člen 51

Postopek za vzajemno priznavanje poklicnih kvalifikacij

1. Pristojni organ države članice gostiteljice potrdi prejem prošnje v roku enega meseca po prejemu in obvesti prosilca o kakršnih koli manjkajočih dokumentih.

▼B

2. Postopek preučitve prošnje za dovolitev opravljanja reguliranega poklica je treba opraviti čim hitreje, nato mora pristojni organ v državi članici gostiteljici izdati ustrezno utemeljeno odločitev, v vsakem primeru najkasneje v treh mesecih od datuma, ko je bila predložena prosilčeva popolna dokumentacija. Ta rok se lahko podaljša za en mesec v primerih, za katere se uporabljata poglavji I in II tega naslova.

3. Proti odločitvi ali če odločitev ni sprejeta v roku se lahko vloži pritožba v skladu z nacionalno zakonodajo.

Člen 52

Uporaba poklicnih nazivov

1. Če je v državi članici gostiteljici uporaba poklicnega naziva v zvezi z eno od dejavnosti zadevnega poklica regulirana, morajo državljani drugih držav članic, ki jim je dovoljeno opravljati reguliran poklic ►C2 na podlagi naslova III, uporabljati poklicni naziv države članice gostiteljice, ◄ ki ustreza temu poklicu v tej državi članici, ter tudi kakršne koli kratice, povezane s tem nazivom.

2. Kadar v državi članici poklic regulira združenje ali organizacija v smislu člena 3(2), državljani držav članic ne smejo uporabljati poklicnega naziva, ki ga izda ta organizacija ali združenje, ali njegove skrajšane oblike, če ne predložijo dokaza, da so člani tega združenja ali organizacije.

Če združenje ali organizacija članstvo pogojuje z določenimi kvalifikacijami, lahko to zahteva za državljane drugih držav članic, ki imajo poklicne kvalifikacije, le v skladu s pogoji, določenimi v tej direktivi.

NASLOV IV

PODROBNA PRAVILA ZA OPRAVLJANJE POKLICA

Člen 53

Znanje jezikov

Osebe, ki se jim priznajo poklicne kvalifikacije, znajo jezike, potrebne za opravljanje poklica v državi članici gostiteljici.

▼C3

Člen 54

Uporaba naziva izobrazbe

Država članica gostiteljica brez poseganja v člen 7 in 52 zagotovi, da se zadevnim osebam podeli pravica do uporabe nazivov izobrazbe, podeljenih v državi članici izvora, in po možnosti okrajšav v jeziku te države članice. Država članica gostiteljica lahko zahteva, da temu nazivu sledi ime in naslov ustanove ali komisije, ki je naziv podelila. Če bi lahko prišlo do zamenjave naziva izobrazbe države članice izvora z nazivom v državi članici gostiteljici, ki v tej državi zahteva dodatno usposabljanje, ki ga oseba ni opravila, lahko država članica gostiteljica odredi, da mora oseba svoj naziv izobrazbe iz države članice izvora uporabljati v ustrezni obliki, ki jo določi država članica gostiteljica.

▼B

Člen 55

Odobritev s strani skladov za zdravstveno zavarovanje

Brez poseganja v člen 5(1) in točko (b) prvega pododstavka člena 6 države članice, ki od oseb, ki so pridobile svoje poklicne kvalifikacije

▼B

na njihovem ozemlju, zahtevajo, da opravijo pripravniško dobo na delovnem mestu in/ali obdobje pridobivanja poklicnih izkušenj, da jih odobri sklad za zdravstveno zavarovanje, odstopijo od te zahteve za imetnike dokazil o poklicnih kvalifikacijah za zdravnika in zobozdravnika, pridobljenih v drugih državah članicah.

NASLOV V

UPRAVNO SODELOVANJE IN ODGOVORNOST ZA IZVAJANJE

Člen 56

Pristojni organi

1. Pristojni organi države članice gostiteljice in države članice izvora tesno sodelujejo in si med seboj pomagajo, da bi olajšali uporabo te direktive. Zagotovijo zaupnost izmenjanih podatkov.

2. Pristojni organi države članice gostiteljice in države članice izvora si izmenjujejo podatke o sprejetih disciplinskih ukrepih ali kazenskih sankcijah ali o kakršnih koli drugih resnih in posebnih okoliščinah, ki bi lahko vplivale na opravljanje dejavnosti po tej direktivi, ob spoštovanju zakonodaje o varovanju osebnih podatkov, predvidene v direktivah Evropskega parlamenta in Sveta 95/46/ES z dne 24. oktobra 1995 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ([1]) in 2002/58/ES z dne 12. julija 2002 o obdelavi osebnih podatkov in varstvu zasebnosti na področju elektronskih komunikacij (Direktiva o zasebnosti in elektronskih komunikacijah) ([2]).

Država članica izvora preveri verodostojnost okoliščin, njeni organi pa sprejmejo odločitev o naravi in obsegu preiskav, ki jih je treba opraviti, ter obvestijo državo članico gostiteljico o sklepih, ki jih sprejme na podlagi razpoložljivih podatkov.

3. Vsaka država članica najkasneje do 20 oktobra 2007, imenuje organe in telesa, pristojne za izdajanje ali prejemanje dokazil o formalnih kvalifikacijah in drugih dokumentov in podatkov ter pristojne za prejemanje prošenj in sprejemanje odločitev navedenih v tej direktivi ter o tem takoj obvesti druge države članice in Komisijo.

4. Vsaka država članica imenuje koordinatorja za dejavnosti organov iz odstavka 1 ter o tem obvesti druge države članice in Komisijo.

Naloga koordinatorjev je:

(a) spodbujati enotno izvajanje te direktive;

(b) zbirati vse podatke, ki se nanašajo na izvajanje te direktive, kot so podatki o pogojih za dostop do reguliranih poklicev v državah članicah.

Pri izpolnjevanju nalog, opisanih pod točko (b), lahko koordinatorji prosijo za pomoč kontaktne točke iz člena 57.

Člen 57

Kontaktne točke

Vsaka država članica najkasneje do 20 oktobra 2007, imenuje kontaktno točko, katere naloge so:

([1]) UL L 281, 23.11.1995, str. 31. Direktiva, kakor je bila spremenjena z Uredbo (ES) št. 1882/2003.
([2]) UL L 201, 31.7.2002, str. 37.

▼B

(a) državljanom in kontaktnim točkam drugih držav članic sporočati podatke, potrebne za priznavanje poklicnih kvalifikacij, predvidene s to direktivo, kot so podatki o nacionalni zakonodaji, ki ureja poklice in opravljanje teh poklicev, vključno s socialno zakonodajo in, kadar je to primerno, etična pravila;

(b) državljanom pomagati pri uveljavljanju njihovih pravic, ki izhajajo iz te direktive, v sodelovanju, kadar je to primerno, z drugimi kontaktnimi točkami in pristojnimi organi države članice gostiteljice.

Kontaktne točke Komisijo na njeno zahtevo obvestijo o rezultatu poizvedb, ki jih opravijo v skladu z določbami točke (b), v dveh mesecih po njihovem prejemu.

▼M4

Člen 58

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga Odbor za priznavanje poklicnih kvalifikacij.

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporabljata člena 5 in 7 Sklepa 1999/468/ES, ob upoštevanju določb člena 8 Sklepa.

Rok iz člena 5(6) Sklepa 1999/468/ES je dva meseca.

3. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporabljata člen 5a(1) do (4) ter člen 7 Sklepa 1999/468/ES, ob upoštevanju določb člena 8 Sklepa.

▼B

Člen 59

Posvetovanje

Komisija na primeren način zagotovi posvetovanja z izvedenci iz zadevnih poklicnih skupin, zlasti v kontekstu dela odbora iz člena 58, in pripravi obrazloženo poročilo o teh posvetovanjih z odborom.

NASLOV VI

DRUGE DOLOČBE

Člen 60

Poročila

1. Države članice pošljejo Komisiji vsaki dve leti od 20 oktobra 2007, poročilo o izvajanju sistema. Poleg splošnih ugotovitev poročilo vsebuje tudi statistični povzetek sprejetih odločitev in opis glavnih težav pri uporabi te direktive.

2. Komisija sestavi vsakih pet let od 20 oktobra 2007, poročilo o izvajanju te direktive.

Člen 61

Klavzula o odstopanju

Če pri izvajanju ene od določb te direktive država članica naleti na večje težave na določenem področju, Komisija te težave preuči v sodelovanju z zadevno državo članico.

Kadar je to primerno, Komisija v skladu s postopkom iz člena 58(2) sklene državi članici dovoliti, da v omejenem obdobju odstopa od teh določb.

▼B

Člen 62

Razveljavitev

Direktive 77/452/EGS, 77/453/EGS, 78/686/EGS, 78/687/EGS, 78/1026/EGS, 78/1027/EGS, 80/154/EGS, 80/155/EGS, 85/384/EGS, 85/432/EGS, 85/433/EGS, 89/48/EGS, 92/51/EGS, 93/16/EGS in 99/42/ES se razveljavijo s 20 oktobrom 2007. Sklicevanja na razveljavljene direktive se obravnavajo kot sklicevanja na to direktivo, razveljavitev pa ne vpliva na akte, sprejete na podlagi navedenih direktiv.

Člen 63

Prenos

Države članice sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, najpozneje do 20 oktobra 2007. O tem takoj obvestijo Komisijo.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

Člen 64

Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 65

Naslovljenci

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

▼B

PRILOGA I

Seznam poklicnih združenj ali organizacij, ki izpolnjujejo pogoje iz člena 3(2)

IRSKA [1]

1. The Institute of Chartered Accountants in Ireland [2]
2. The Institute of Certified Public Accountants in Ireland [2]
3. The Association of Certified Accountants [2]
4. Institution of Engineers of Ireland
5. Irish Planning Institute

ZDRUŽENO KRALJESTVO

1. Institute of Chartered Accountants in England and Wales
2. Institute of Chartered Accountants of Scotland
3. Institute of Chartered Accountants in Ireland
4. Chartered Association of Certified Accountants
5. Chartered Institute of Loss Adjusters
6. Chartered Institute of Management Accountants
7. Institute of Chartered Secretaries and Administrators
8. Chartered Insurance Institute
9. Institute of Actuaries
10. Faculty of Actuaries
11. Chartered Institute of Bankers
12. Institute of Bankers in Scotland
13. Royal Institution of Chartered Surveyors
14. Royal Town Planning Institute
15. Chartered Society of Physiotherapy
16. Royal Society of Chemistry
17. British Psychological Society
18. Library Association
19. Institute of Chartered Foresters
20. Chartered Institute of Building
21. Engineering Council
22. Institute of Energy
23. Institution of Structural Engineers
24. Institution of Civil Engineers
25. Institution of Mining Engineers
26. Institution of Mining and Metallurgy
27. Institution of Electrical Engineers
28. Institution of Gas Engineers

---

(1) Irski državljani so tudi člani naslednjih združenj ali organizacij v Združenem kraljestvu:
Institute of Chartered Accountants in England and Wales
Institute of Chartered Accountants of Scotland
Institute of Actuaries
Faculty of Actuaries
The Chartered Institute of Management Accountants
Institute of Chartered Secretaries and Administrators
Royal Town Planning Institute
Royal Institution of Chartered Surveyors
Chartered Institute of Building.

(2) Samo za dejavnost revizije poročil.

▼B

29. Institution of Mechanical Engineers
30. Institution of Chemical Engineers
31. Institution of Production Engineers
32. Institution of Marine Engineers
33. Royal Institution of Naval Architects
34. Royal Aeronautical Society
35. Institute of Metals
36. Chartered Institution of Building Services Engineers
37. Institute of Measurement and Control
38. British Computer Society

▼B

PRILOGA II

Seznam programov usposabljanja s posebno strukturo, navedenih v členu 11 točka (c) pododstavek (ii)

1. *Programi usposabljanja za paramedicinske in vzgojnovarstvene poklice*

Usposabljanje za naslednje poklice:

v Nemčiji:

▼M2

— medicinska sestra v pediatriji in javnem zdravstvu („Gesundheits- und Kinderkrankenpfleger(in)“),

▼B

— fizioterapevt („Krankengymnast(in)/Physiotherapeut(in)“) ([1]),

— delovni terapevt/ergoterapevt („Beschäftigungs- und Arbeitstherapeut/Ergotherapeut“),

— logoped („Logopäde/Logopädin“),

— ortoped („Orthoptist(in)“),

— vgojitelj/-ica z državnim izpitom („Staatlich anerkannte(r) Erzieher(in)“),

— vzgojitelj/-ica terapevt z državnim izpitom („Staatlich anerkannte(r) Heilpädagoge(in)“),

— zdravstveni tehnik v laboratoriju („medizinisch-technische(r) Laboratoriums- Assistent(in)“),

— zdravstveni tehnik za rentgenologijo („medizinisch-technische(r) Radiologie-Assistent(in)“),

— zdravstveni tehnik za funkcionalno diagnostiko („medizinisch-technische(r) Assistent(in) für Funktionsdiagnostik“),

— veterinarski tehnik („veterinärmedizinisch-technische(r) Assistent(in)“),

— dietetik („Diätassistent(in)“),

— farmacevtski tehnik („Pharmazieingenieur“), usposabljanje opravljeno pred 31. marcem 1994 v nekdanji Nemški demokratični republiki ali na ozemlju novih dežel,

▼M2

_____

▼B

— terapevt za govor („Sprachtherapeut(in)“),

▼M2

— negovalec(-ka) ostarelih („Altenpflegerin und Altenpfleger“),

▼C1

ki zajemajo programe izobraževanja in usposabljanja v skupnem trajanju najmanj trinajst let, ki vsebujejo:

— ali najmanj tri leta poklicnega usposabljanja na strokovni šoli, zaključenega z izpitom, v nekaterih primerih dopolnjenega z enoletnim ali dvoletnim specializacijskim programom, zaključenim z izpitom,

— ali najmanj dve leti in pol na strokovni šoli, zaključeni z izpitom in dopolnjeni z najmanj šestmesečnimi delovnimi izkušnjami ali z najmanj šestmesečnim usposabljanjem v odobreni ustanovi,

— ali najmanj dve leti na strokovni šoli, zaključeni z izpitom in dopolnjeni z najmanj enoletnimi delovnimi izkušnjami ali z najmanj enoletnim usposabljanjem v odobreni ustanovi;

▼B

na Češkem:

— bolniški asistent („zdravotnický asistent“),

([1]) Od 1. junija 1994 se poklicni naziv „Krankengymnast(in)“ nadomesti z nazivom „Physiotherapeut(in)“. Vendar pa lahko osebe iz tega poklica, ki so diplome pridobile pred navedenim datumom, še naprej uporabljajo prejšnji naziv „Krankengymnast(in)“, če želijo.

▼B

katerega izobraževanje traja skupno najmanj 13 let, od tega vsaj osem let osnovnošolskega izobraževanja in štiri leta poklicnega srednješolskega izobraževanja na srednji zdravstveni šoli, ki se zaključi z izpitom „maturitní zkouška“,

— asistent nutricionist („nutriční asistent“),

katerega izobraževanje traja skupno najmanj 13 let, od tega vsaj osem let osnovnošolskega izobraževanja in štiri leta poklicnega srednješolskega izobraževanja na srednji zdravstveni šoli, ki se zaključi z izpitom „maturitní zkouška“;

v Italiji:

— zobotehnik („odontotecnico“),

— optik („ottico“),

▼C1

ki zajemajo programe izobraževanja in usposabljanja v skupnem trajanju najmanj trinajst let, ki vsebujejo:

— ali najmanj tri leta poklicnega usposabljanja na strokovni šoli, zaključenega z izpitom, v nekaterih primerih dopolnjenega z enoletnim ali dvoletnim specializacijskim programom, zaključenim z izpitom,

— ali najmanj dve leti in pol na strokovni šoli, zaključeni z izpitom in dopolnjeni z najmanj šestmesečnimi delovnimi izkušnjami ali z najmanj šestmesečnim usposabljanjem v odobreni ustanovi,

— ali najmanj dve leti na strokovni šoli, zaključeni z izpitom in dopolnjeni z najmanj enoletnimi delovnimi izkušnjami ali z najmanj enoletnim usposabljanjem v odobreni ustanovi;

▼B

na Cipru:

— zobotehnik („οδοντοτεχνίτης“),

katerega izobraževanje traja skupno najmanj 14 let, od tega vsaj šest let osnovnošolskega izobraževanja, šest let srednješolskega izobraževanja in dve leti posrednješolskega poklicnega izobraževanja, čemur sledi eno leto poklicnih izkušenj,

— optik („τεχνικός οπτικός“),

katerega izobraževanje traja skupno najmanj 14 let, od tega vsaj šest let osnovnošolskega izobraževanja, šest let srednješolskega izobraževanja in dve leti posrednješolskega izobraževanja, čemur sledi eno leto poklicnih izkušenj;

v Latviji:

— medicinska sestra v zobozdravstvu („zobārstniecības māsa“),

katere izobraževanje traja skupno najmanj 13 let, od tega vsaj 10 let izobraževanja na splošnih šolah in dve leti strokovnega izobraževanja na zdravstveni šoli, čemur sledijo tri leta poklicnih izkušenj, ob koncu katerih je treba opraviti izpit, s katerim se pridobi spričevalo o specializaciji,

— asistent v biomedicinskem laboratoriju („biomedicīnas laborants“),

katerega izobraževanje traja skupno najmanj 12 let, od tega vsaj 10 let izobraževanja na splošnih šolah in dve leti strokovnega izobraževanja na zdravstveni šoli, čemur sledita dve leti poklicnih izkušenj, ob koncu katerih je treba opraviti izpit, s katerim se pridobi spričevalo o specializaciji,

— zobotehnik („zobu tehniķis“),

katerega izobraževanje traja skupno najmanj 12 let, od tega vsaj 10 let izobraževanja na splošnih šolah in dve leti strokovnega izobraževanja na zdravstveni šoli, čemur sledita dve leti poklicnih izkušenj, ob koncu katerih je treba opraviti izpit, s katerim se pridobi spričevalo o specializaciji,

— asistent fizioterapevt („fizioterapeita asistents“),

katerega izobraževanje traja skupno najmanj 13 let, od tega vsaj 10 let izobraževanja na splošnih šolah in tri leta strokovnega izobraževanja na zdravstveni šoli, čemur sledita dve leti poklicnih izkušenj, ob koncu katerih je treba opraviti izpit, s katerim se pridobi spričevalo o specializaciji;

▼B

v Luksemburgu:

— zdravstveni tehnik za radiologijo („assistant(e) technique médical(e) en radiologie“),

— zdravstveni tehnik v laboratoriju („assistant(e) technique médical(e) de laboratoire“),

— psihiatrična medicinska sestra („infirmier/ičre psychiatrique“),

— zdravstveni tehnik za kirurgijo („assistant(e) technique médical(e) en chirurgie“),

▼M2

— medicinska sestra v pediatriji („infirmier(ère) en pédiatrie“),

— medicinska sestra za anestezijo in oživljanje („infirmier(ère) en anesthésie et en réanimation“),

— maser („masseur“),

▼B

— maser („éducateur/trice“),

▼C1

ki zajemajo programe izobraževanja in usposabljanja v skupnem trajanju najmanj trinajst let, ki vsebujejo:

— ali najmanj tri leta poklicnega usposabljanja na strokovni šoli, zaključenega z izpitom, v nekaterih primerih dopolnjenega z enoletnim ali dvoletnim specializacijskim programom, zaključenim z izpitom,

— ali najmanj dve leti in pol na strokovni šoli, zaključeni z izpitom in dopolnjeni z najmanj šestmesečnimi delovnimi izkušnjami ali z najmanj šestmesečnim usposabljanjem v odobreni ustanovi,

— ali najmanj dve leti na strokovni šoli, zaključeni z izpitom in dopolnjeni z najmanj enoletnimi delovnimi izkušnjami ali z najmanj enoletnim usposabljanjem v odobreni ustanovi;

▼B

na Nizozemskem:

— veterinarski asistent („dierenartassistent“),

▼C1

ki zajemajo programe izobraževanja in usposabljanja v skupnem trajanju najmanj trinajst let, ki vsebujejo tri leta poklicnega usposabljanja v specializirani šoli (program „MBO“) ali pa tri leta poklicnega usposabljanja v dvojnem sistemu za usposabljanje vajencev („LLW“), ki se zaključita z izpitom;

▼B

v Avstriji:

— posebno osnovno usposabljanje medicinskih sester, specializiranih za zdravstveno nego otrok in mladine („spezielle Grundausbildung in der Kinder- und Jugendlichenpflege“),

▼M2

ki predstavljata program študija in poklicnega usposabljanja, ki traja skupno najmanj trinajst let, od tega najmanj deset let izobraževanja na splošnih šolah in tri leta strokovnega izobraževanja na šoli za bolniško nego, ob koncu katerega se po uspešno opravljenem izpitu pridobi diploma,

▼B

— posebno osnovno usposabljanje psihiatričnih medicinskih sester („spezielle Grundausbildung in der psychiatrischen Gesundheits- und Krankenpflege“),

▼M2

ki predstavljata program študija in poklicnega usposabljanja, ki traja skupno najmanj trinajst let, od tega najmanj deset let izobraževanja na splošnih šolah in tri leta strokovnega izobraževanja na šoli za bolniško nego, ob koncu katerega se po uspešno opravljenem izpitu pridobi diploma,

▼B

— optik za kontaktne leče („Kontaktlinsenoptiker“),

— pediker („Fuβpfleger“),

▼B

— tehnik za slušne aparate („Hörgeräteakustiker“),

— lekarnar („Drogist“),

ki zajemajo programe izobraževanja in usposabljanja, ki trajajo skupno najmanj 14 let, in sicer najmanj pet let usposabljanja v strukturiranem usposabljanju, ki se deli na vsaj tri leta vajeništva, kjer se usposabljanje izvaja delno na delovnem mestu in delno v ustanovi za poklicno usposabljanje, ter obdobje strokovnega pridobivanja izkušenj in usposabljanja, ki se zaključi s strokovnim izpitom, na podlagi katerega ima oseba pravico opravljati poklic in usposabljati vajence,

— maser („Masseur“),

ki zajema programe izobraževanja in usposabljanja, ki trajajo skupno 14 let, in sicer pet let usposabljanja v strukturiranem izobraževanju, ki vključuje dve leti vajenstva, dve leti strokovnega pridobivanja izkušenj in usposabljanja ter enoletni program usposabljanja, ki se zaključi s strokovnim izpitom, na podlagi katerega ima oseba pravico opravljati poklic in usposabljati vajence,

— delavec v otroškem vrtcu („Kindergärtner/in“),

— vzgojitelj („Erzieher“),

ki zajemajo programe izobraževanja in usposabljanja, ki skupaj trajajo 13 let, od tega pet let poklicnega usposabljanja v specializirani šoli, ki se zaključi z izpitom;

na Slovaškem:

— plesni učitelj na osnovnih šolah za umetnost („učiteľ v tanečnom odbore na základných umeleckých školách“),

katerega izobraževanje skupaj traja najmanj 14 let in pol, od tega osem let osnovnega izobraževanja in štiri leta izobraževanja na specializirani srednji šoli ter pet semestrov izobraževalnega programa plesne pedagogike,

— vzgojitelj v ustanovah za posebno izobraževanje in v ustanovah za socialno delo („vychovávatel' v špeciálnych výchovných zariadeniach a v zariadeniach sociálnych služieb“),

katerega izobraževanje skupaj traja najmanj 14 let, od tega osem do devet let osnovnega izobraževanja, štiri leta izobraževanja na srednji pedagoški šoli ali na drugi srednji šoli in dve leti dodatnega izrednega pedagoškega študija.

▼M5

— zobotehnik („zubný technik“),

katerega izobraževanje in usposabljanje traja vsaj 14 let, od tega osem ali devet let osnovnošolskega izobraževanja, štiri leta srednješolskega izobraževanja in dve leti postsekundarnega izobraževanja na srednji šoli za zdravstvene delavce, ki se zaključi s teoretično-praktičnim splošnim maturitetnim spričevalom („maturitné vysvedčenie“).

▼B

2. *Poklici visokokvalificiranih rokodelcev („Mester/Meister/Maître“), ki zahtevajo programe izobraževanja in usposabljanja za spretnosti, ki niso zajete v poglavju II naslova III te direktive*

Usposabljanje za naslednje poklice:

▼M5

_____

▼B

v Nemčiji:

— optik („Augenoptiker“),

— zobotehnik („Zahntechniker“),

▼M2

— ortopedski tehnik („Orthopädietechniker“),

▼B

— avdioprotetik („Hörgeräte-Akustiker“),

▼M2

_____

▼B

— ortopedski čevljar („Orthopädieschuhmacher“);

v Luksemburgu:

— optik („opticien“),

— zobotehnik („mécanicien dentaire“),

— avdioprotetik („audioprothésiste“),

— ortopedski tehnik/mavčar („mécanicien orthopédiste/bandagiste“),

— ortopedski čevljar („orthopédiste-cordonnier“).

Ti programi usposabljanja trajajo skupno 14 let, od tega vsaj pet let v strukturiranem usposabljanju, delno opravljenem v podjetju, delno v zavodu za poklicno usposabljanje, s priznanim zaključnim izpitom, ki je pogoj za opravljanje dejavnosti, ki velja za obrt, samostojno ali kot zaposlena oseba s primerljivo ravnjo odgovornosti;

v Avstriji:

— mavčar („Bandagist“),

— izdelovalec steznikov („Miederwarenerzeuger“),

— optik („Optiker“),

— ortopedski čevljar („Orthopädieschuhmacher“),

— ortopedski tehnik („Orthopädietechniker“),

— zobotehnik („Zahntechniker“),

— vrtnar („Gärtner“),

ki zajemajo programe izobraževanja in usposabljanja, ki trajajo skupno najmanj 14 let, in sicer najmanj pet let usposabljanja v strukturiranem usposabljanju, ki se deli na vsaj tri leta vajenstva, kjer se usposabljanje izvaja delno na delovnem mestu in delno v ustanovi za poklicno usposabljanje, ter najmanj dvoletno obdobje strokovnega pridobivanja izkušenj in usposabljanja, ki se zaključi s strokovnim izpitom, na podlagi katerega ima oseba pravico opravljati poklic, usposabljati vajence in uporabljati naziv „Meister“ (visokokvalificirani rokodelec).

Usposabljanje za visokokvalificirane delavce v kmetijstvu in gozdarstvu:

— visokokvalificirani kmetijski delavec („Meister in der Landwirtschaft“),

— visokokvalificirani delavec za kmečko gospodinjstvo („Meister in der ländlichen Hauswirtschaft“),

— visokokvalificirani hortikulturni delavec („Meister im Gartenbau“),

— visokokvalificirani delavec v vrtnariji („Meister im Feldgemüsebau“),

— visokokvalificirani delavec za pomologijo in predelavo sadja („Meister im Obstbau und in der Obstverwertung“),

— visokokvalificirani delavec za vinogradništvo in pridelavo vina („Meister im Weinbau und in der Kellerwirtschaft“),

— visokokvalificirani delavec za mlekarstvo in sirarstvo („Meister in der Molkerei- und Käsereiwirtschaft“),

— visokokvalificirani delavec za konjerejo („Meister in der Pferdewirtschaft“),

— visokokvalificirani delavec za ribištvo („Meister in der Fischereiwirtschaft“),

— visokokvalificirani delavec za perutninarstvo („Meister in der Geflügelwirtschaft“),

— visokokvalificirani delavec za čebelarstvo („Meister in der Bienenwirtschaft“),

— visokokvalificirani delavec za gozdarstvo („Meister in der Forstwirtschaft“),

— visokokvalificirani delavec za gozdne drevesnice in gozdno gospodarstvo („Meister in der Forstgarten- und Forstpflegewirtschaft“),

▼B

— visokokvalificirani delavec za kmetijsko skladiščenje („Meister in der landwirtschaftlichen Lagerhaltung“),

ki zajemajo programe izobraževanja in usposabljanja, ki trajajo skupno najmanj 15 let, in sicer najmanj šest let usposabljanja v strukturiranem programu usposabljanja, ki se deli na vsaj tri leta vajeništva, kjer se usposabljanje izvaja delno na delovnem mestu in delno v ustanovi za poklicno usposabljanje, ter najmanj triletno obdobje pridobivanja strokovnih izkušenj, ki se zaključi s strokovnim izpitom za določeno stroko, na podlagi katerega ima oseba pravico usposabljati vajence in uporabljati naziv „Meister“ (visokokvalificirani rokodelec);

na Poljskem:

— učitelj za praktično poklicno usposabljanje („Nauczyciel praktycznej nauki zawodu“),

ki ima naslednjo izobrazbo:

(i) osem let osnovnošolskega izobraževanja in pet let poklicnega srednješolskega izobraževanja ali enakovrednega srednješolskega izobraževanja na zadevnem področju, ki mu sledi izobraževalni program pedagogike, ki traja najmanj 150 ur, izobraževalni program varnosti pri delu in higiene na delu in dve leti delovnih izkušenj v tistem poklicu, ki ga bo poučeval; ali

(ii) osem let osnovnošolske izobrazbe in pet let poklicne srednješolske izobrazbe in diplomo posrednješolske pedagoško-tehnične šole; ali

(iii) osem let osnovnošolske izobrazbe in dve do tri leta osnovne poklicne srednješolske izobrazbe in vsaj tri leta poklicnih izkušenj, kar potrdi z mojstrskim spričevalom v določenem poklicu, čemur sledi izobraževalni program pedagogike, ki traja skupno najmanj 150 ur;

na Slovaškem:

— mojster poklicnega izobraževanja („majster odbornej výchovy“),

katerega izobraževanje traja skupno vsaj 12 let, od tega osem let osnovnošolskega izobraževanja, štiri leta poklicnega izobraževanja (dokončano poklicno srednješolsko izobraževanje in/ali vajeništvo v zadevnem (podobnem) poklicnem usposabljanju ali vajenskem izobraževalnem programu), vsaj tri leta poklicnih izkušenj na področju, na katerem je oseba dokončala izobraževanje ali vajeništvo, in dodaten študij pedagogike na pedagoški fakulteti ali na tehničnih univerzah, oziroma dokončano srednješolsko izobraževanje in vajeništvo v zadevnem (podobnem) poklicnem usposabljanju ali vajenskem izobraževalnem programu, vsaj tri leta delovnih izkušenj na področju, na katerem je oseba dokončala izobraževanje ali vajeništvo, in dodaten študij pedagogike na pedagoški fakulteti, oziroma, do 1. septembra 2005, specializirano izobraževanje na področju specializirane pedagogike v metodoloških centrih za mojstre poklicnega izobraževanja na posebnih šolah, brez dodatnega študija pedagogike.

▼M2

2a *Visokokvalificirani rokodelec („Meister/Maître“) (šolsko in strokovno izobraževanje, s katerim se pridobi naziv visokokvalificirani rokodelec („Meister/-Maître“)) v naslednjih poklicih:*

v Nemčiji:

— kovinar („Metallbauer“),

— mehanik za kirurške instrumente („Chirurgiemechaniker“),

— karoserist in izdelovalec vozil („Karosserie- und Fahrzeugbauer“),

— avtomehanik („Kraftfahrzeugtechniker“),

— mehanik za kolesa in motorna kolesa („Zweiradmechaniker“),

— monter hladilnih naprav („Kälteanlagenbauer“),

— računalničar („Informationstechniker“),

— mehanik kmetijskih strojev („Landmaschinenmechaniker“),

— izdelovalec orožja („Büchsenmacher“),

— klepar („Klempner“),

▼M2

— vodovodni inštalater, inštalater ogrevalnih naprav („Installateur und Heizungsbauer“),

— elektrotehnik („Elektrotechniker“),

— izdelovalec električnih naprav („Elektromaschinenbauer“),

— izdelovalec čolnov in ladij („Boots- und Schiffbauer“),

— zidar in betoner („Maurer und Betonbauer“),

— izdelovalec in inštalater peči in naprav za ogrevanje s toplim zrakom („Ofen- und Luftheizungsbauer“),

— tesar („Zimmerer“),

— krovec („Dachdecker“),

— graditelj cest („Straßenbauer“),

— strokovnjak za toplotno in zvočno izolacijo („Wärme-, Kälte- und Schallschutzisolierer“),

— graditelj vodnjakov („Brunnenbauer“),

— kamnosek („Steinmetz und Steinbildhauer“),

— štukater („Stuckateur“),

— slikopleskar in pleskar („Maler und Lackierer“),

— postavljavec zidarskih odrov („Gerüstbauer“),

— dimnikar („Schornsteinfeger“),

— finomehanik („Feinwerkmechaniker“),

— mizar („Tischler“),

— vrvar („Seiler“),

— pek („Bäcker“),

— slaščičar („Konditor“),

— mesar („Fleischer“),

— frizer („Frisör“),

— steklar („Glaser“),

— steklopihalec in izdelovalec steklenih naprav („Glasbläser und Glasapparatebauer“),

— vulkanizer in serviser pnevmatik („Vulkaniseur und Reifenmechaniker“);

v Luksemburgu:

— pek slaščičar („boulanger-pâtissier“),

— slaščičar, čokoladar in sladoledar („pâtissier-chocolatier-confiseur-glacier“),

— mesar za svinjsko meso („boucher-charcutier“),

— mesar za svinjsko in konjsko meso („boucher-charcutier-chevalin“),

— pripravljavec in dostavljavec hrane („traiteur“),

— mlinar („meunier“),

— krojač modni kreator („tailleur-couturier“),

— modist klobučar („modiste-chapelier“),

— krznar („fourreur“),

— čevljar („bottier-cordonnier“),

— urar („horloger“),

— draguljar in zlatar („bijoutier-orfèvre“),

— frizer („coiffeur“),

— kozmetik („esthéticien“),

▼M2

— mehanik za splošno mehaniko („mécanicien en mécanique générale“),

— monter dvigal, tovornih dvigal, tekočih stopnic in opreme za ravnanje z blagom („installateur d'ascenseurs, de monte-charges, d'escaliers mécaniques et de matériel de manutention“),

— izdelovalec orožja („armurier“),

— kovač („forgeron“),

— mehanik za industrijske in gradbene stroje in material („mécanicien de machines et de matériels industriels et de la construction“),

— elektromehanik za avtomobile in motorna kolesa („mécanicien-électronicien d'autos et de motos“),

— proizvajalec in popravljavec karoserij („constructeur réparateur de carosseries“),

— klepar in ličar za motorna vozila („débosseleur-peintre de véhicules automoteurs“),

— navijalec („bobineur“),

— elektrotehnik za avdiovizualne instalacije in naprave („électronicien d'installations et d'appareils audiovisuels“),

— inštalater in serviser kabelskih televizijskih omrežij („constructeur réparateur de réseaux de télédistribution“),

— elektrotehnik za pisarniško avtomatizacijo in informacijsko tehnologijo („électronicien en bureautique et en informatique“),

— mehanik za kmetijske in vinogradniške stroje in material („mécanicien de machines et de matériel agricoles et viticoles“),

— kotlar („chaudronnier“),

— galvanizer („galvaniseu“),

— izvedenec za avtomobile („expert en automobiles“),

— gradbeni izvajalec („entrepreneur de construction“),

— cestni izvajalec in tlakovalec („entrepreneur de voirie et de pavage“),

— izdelovalec prevlek („confectionneur de chapes“),

— izvajalec toplotnih, zvočnih in neprepustnih izolacij („entrepreneur d'isolations thermiques, acoustiques et d'étanchéité“),

— inštalater kopalniških grelnih naprav („installateur de chauffage-sanitaire“),

— inštalater hladilnih naprav („installateur frigoriste“),

— električar („électricien“),

— monter svetlobnih izveskov („installateur d'enseignes lumineuses“),

— elektrotehnik za komunikacijsko in informacijsko tehnologijo („électronicien en communication et en informatique“),

— monter alarmnih in varnostnih sistemov („installateur de systèmes d'alarmes et de sécurité“),

— pohištveni mizar („menuisier-ébéniste“),

— parketar („parqueteur“),

— polagalec montažnih elementov („poseur d'éléments préfabriqués“),

— izdelovalec in monter naoknic, žaluzij, rolet, markiz in zastorov („fabricant poseur de volets, de jalousies, de marquises et de store“),

— izvajalec kovinskih konstrukcij („entrepreneur de constructions métalliques“),

— izdelovalec peči („constructeur de fours“),

— krovec in klepar („couvreur-ferblantier“),

— tesar („charpentier“),

— kamnosek („marbrier-tailleur de pierres“),

▼M2

— polagalec ploščic („carreleur“),

— fasader („plafonneur-façadier“),

— slikopleskar („peintre-décorateur“),

— steklar in izdelovalec zrcal („vitrier-miroitier“),

— tapetnik („tapissier-décorateur“),

— izdelovalec in postavljavec kaminov in lončenih peči („constructeur poseur de cheminées et de poêles en faïence“),

— tiskar („imprimeur“),

— medijski operater („opérateur média“),

— sitotiskar („sérigraphe“),

— knjigovez („relieur“),

— mehanik za medicinsko-kirurško opremo („mécanicien de matériel médico-chirurgical“),

— inštruktor voznikov motornih vozil („instructeur de conducteurs de véhicules automoteurs“),

— izdelovalec in polagalec zunanjih oblog in kovinskih strešnih elementov („fabricant poseur de bardages et toitures métalliques“),

— fotograf („photographe“),

— izdelovalec in popravljavec glasbenih instrumentov („fabricant réparateur d'instruments de musique“),

— učitelj plavanja („instructeur de natation“);

v Avstriji:

— vodja projekta za izvedbo del („Baumeister hinsichtl. der ausführenden Tätigkeiten“),

— pek („Bäcker“),

— graditelj vodnjakov („Brunnenmeister“),

— krovec („Dachdecker“),

— elektrotehnik („Elektrotechnik“),

— mesar („Fleischer“),

— frizer in lasuljar (stilist) („Friseur und Perückenmacher (Stylist)“),

— tehnik kopalniških in plinskih inštalacij („Gas- und Sanitärtechnik“),

— steklar („Glaser“),

— polagalec steklenih oblog in brusilec ploskega stekla („Glasbeleger und Flachglasschleifer“),

— steklopihalec in izdelovalec steklenih naprav („Glasbläser und Glasinstrumentenerzeugung“),

— brusilec in oblikovalec votlega stekla (povezane obrtne dejavnosti) („Hohlglasschleifer und Hohlglasveredler (verbundenes Handwerk)“),

— pečar („Hafner“),

— tehnik za ogrevanje („Heizungstechnik“),

— tehnik za prezračevanje (povezane obrtne dejavnosti) („Lüftungstechnik (verbundenes Handwerk)“),

— hladilna in klimatska tehnika („Kälte- und Klimatechnik“),

— komunikacijska elektronika („Kommunikationselektronik“),

— slaščičar, vključno s proizvajalci medenjakov in slaščic, sladoledov in čokoladnih izdelkov („Konditor (Zuckerbäcker) einschl. der Lebzelter und der Kanditen- Gefrorenes- und –Schokoladewarenerzeugung“),

— tehnik za avtomobile („Kraftfahrzeugtechnik“),

▼M2

— karoserist, vključno z avtokleparjem in ličarjem (povezane obrtne dejavnosti) („Karosseriebauer einschl. Karosseriespengler u. –lackierer (verbundenes Handwerk)“),

— predelava plastičnih mas („Kunststoffverarbeitung“),

— slikopleskar („Maler und Anstreicher“),

— pleskar („Lackierer“),

— pozlatar in mavčar („Vergolder und Staffierer“),

— izdelovalec tabel in izveskov (povezane obrtne dejavnosti) („Schilderherstellung (verbundenes Handwerk)“),

— mehatronik na področju proizvodnje električnih naprav in avtomatizacije („Mechatroniker f. Elektromaschinenbau u. Automatisierung“),

— mehatronik v elektroniki („Mechatroniker f. Elektronik“),

— pisarniška avtomatizacija in informacijski sistemi („Büro- und EDV-Systemtechnik“),

— mehatronik v tehnikah strojev in tehnikah izdelave („Mechatroniker f. Maschinen- und Fertigungstechnik“),

— mehatronik za medicinsko opremo (povezane obrtne dejavnosti) („Mechatroniker f. Medizingerätetechnik (verbundenes Handwerk)“),

— inženir površin („Oberflächentechnik“),

— obrtni kovinar (povezane obrtne dejavnosti) („Metalldesign (verbundenes Handwerk)“),

— ključavničar („Schlosser“),

— kovač („Schmied“),

— tehnik za kmetijske stroje („Landmaschinentechnik“),

— klepar („Spengler“),

— kotlar (povezane obrtne dejavnosti) („Kupferschmied (verbundenes Handwerk)“),

— kamnoseški mojster, vključno z izdelovalcem umetnih kamnov in teraca („Steinmetzmeister einschl. Kunststeinerzeugung und Terrazzomacher“),

— štukater in mavčar („Stukkateur und Trockenausbauer“),

— mizar („Tischler“),

— modelar („Modellbauer“),

— sodar („Binder“),

— strugar za les („Drechsler“),

— izdelovalec čolnov („Bootsbauer“),

— kipar (povezane obrtne dejavnosti) („Bildhauer (verbundenes Handwerk)“),

— vulkanizer („Vulkaniseur“),

— izdelovalec orožja (vključno s trgovino z orožjem) („Waffengewerbe (Büchsenmacher) einschl. des Waffenhandels“),

— toplotni, zvočni in protipožarni izolater („Wärme- Kälte- Schall- und Branddämmer“),

— tesarski mojster za izvedbo del („Zimmermeister hinsichtl. der ausführenden Tätigkeiten“),

ki predstavljajo program študija in poklicnega usposabljanja, ki traja skupno najmanj trinajst let, od tega najmanj tri leta usposabljanja v strukturiranem usposabljanju, kjer se del usposabljanja izvaja v podjetju in del v ustanovi za poklicno usposabljanje in se zaključi z izpitom, ter teoretično in praktično usposabljanje za kvalificiranega rokodelca, ki traja najmanj eno leto. Uspešno opravljen strokovni izpit daje pravico opravljati poklic kot samozaposlena oseba, usposabljati vajence in uporabljati naziv „Meister/Maître“ (visokokvalificirani rokodelec).

▼B

3. *Pomorstvo*

▼M3

(a) Pomorska plovba

Usposabljanje za naslednje poklice:

v Latviji:

— ladijski električar („Kuģu elektromehāniķis“),

— električar, odgovoren za ladijske hladilnike („Kuģa saldēšanas iekārtu mašīnists“);

na Nizozemskem:

— VTS-uradnik („VTS-functionaris“),

z naslednjim usposabljanjem:

— v Latviji:

(i) za ladijskega električarja („kuģu elektromehāniķis“):

1. oseba, ki je stara najmanj 18 let;

2. šolanje, ki traja skupno najmanj 12 let in pol, od tega vsaj devet let osnovne šole in vsaj tri leta poklicnega izobraževanja. Poleg tega se zahteva vsaj 6-mesečna praksa na morju kot ladijski električar ali asistent električar na ladjah z močjo generatorja več kot 750 kW. Poklicno usposabljanje se zaključi s posebnim izpitom pri pristojnem organu, v skladu s programom usposabljanja, ki ga odobri Ministrstvo za promet;

(ii) za električarja, odgovornega za ladijske hladilnike („Kuģa saldēšanas iekārtu mašīnists“):

1. oseba, ki je stara najmanj 18 let;

2. izobraževanje, ki skupaj traja najmanj 13 let, od tega vsaj devet let osnovnošolskega izobraževanja in vsaj tri leta poklicnega izobraževanja. Poleg tega se zahteva vsaj 12-mesečna praksa na morju kot asistent inženirja, odgovornega za ladijske hladilnike. Poklicno usposabljanje se zaključi s posebnim izpitom pri pristojnem organu, v skladu s programom usposabljanja, ki ga odobri Ministrstvo za promet;

— na Nizozemskem:

Izobraževanje, ki skupaj traja najmanj 15 let, od tega vsaj tri leta visokošolskega poklicnega izobraževanja („HBO“) ali srednješolskega poklicnega usposabljanja („MBO“), katerim sledijo nacionalni in regionalni programi za specializacijo, od katerih vsak vključuje najmanj 12 tednov teoretičnega izobraževanja in se zaključi z izpitom.

▼B

(b) Morski ribolov:

Usposabljanje za naslednje poklice:

v Nemčiji:

— kapitan ladje za globokomorski ribolov („Kapitän AK“),

— kapitan ladje za obalni ribolov („Kapitän BLK/Fischerei“),

— častnik na krovu ladje za plovbo po odprtem morju („Nautischer Schiffsoffizier BGW/Fischerei“),

— častnik na krovu ladje za obalno plovbo („Nautischer Schiffsoffizier BK/Fischerei“);

na Nizozemskem:

— prvi oficir/ladijski inženir V („stuurman werktuigkundige V“),

— ladijski inženir IV (ribiška ladja) („werktuigkundige IV visvaart“),

— prvi oficir IV (ribiška ladja) („stuurman IV visvaart“),

— prvi oficir/ladijski inženir VI („stuurman werktuigkundige VI“),

z naslednjim usposabljanjem:

▼B

— v Nemčiji traja skupno od 14 do 18 let, od tega tri leta osnovnega poklicnega izobraževanja in eno leto prakse na morju, ki ji sledita eno ali dve leti specializiranega poklicnega usposabljanja, ki se, kadar je to primerno, zaključi z dveletno strokovno prakso na morju;

— na Nizozemskem traja skupno od 13 do 15 let, od tega najmanj dve leti v specializirani poklicni šoli, ki se zaključi z 12-mesečno strokovno prakso,

ki je priznana v okviru Torremolinoške konvencije (mednarodna konvencija o varnosti ribiških plovil iz leta 1977).

4. *Tehnično področje*

Usposabljanje za naslednje poklice:

na Češkem:

— pooblaščeni tehnik, pooblaščeni stavbenik („autorizovaný technik, autorizovaný stavitel“),

katerega poklicno usposabljanje traja skupno najmanj devet let, od tega štiri leta srednješolskega tehničnega izobraževanja, ki se zaključi z „maturitní zkouška“ (zaključnim izpitom srednje tehnične šole), in pet let poklicnih izkušenj, na koncu pa se opravi preizkus poklicne usposobljenosti za opravljanje izbrane dejavnosti v gradbeništvu (v skladu z Zakonom št. 50/1976 Sb. (zakon o gradbeništvu) in Zakonom 360/1992 Sb.),

— voznik tirnega vozila („fyzická osoba řídící drážní vozidlo“),

katerega izobraževanje traja skupno najmanj 12 let, od tega vsaj osem let osnovnošolskega izobraževanja in vsaj štiri leta poklicnega srednješolskega izobraževanja, ki se zaključi z izpitom „maturitní zkouška“ in konča z državnim izpitom za pogonsko silo vozil,

— tehnik za pregled železniške proge („drážní revizní technik“),

katerega izobraževanje traja skupno najmanj 12 let, od tega vsaj osem let osnovnošolskega izobraževanja in vsaj štiri leta poklicnega srednješolskega izobraževanja na srednji strojni šoli ali srednji šoli za elektrotehniko, ki se zaključi z izpitom „maturitní zkouška“,

— inštruktor za vožnjo („učitel autoškoly“),

oseba, ki ni mlajša od 24 let in katere šolanje traja skupno vsaj 12 let, od tega vsaj osem let osnovnošolskega izobraževanja in vsaj štiri leta poklicnega srednješolskega izobraževanja, ki je osredotočeno na promet ali strojništvo in se zaključi z izpitom „maturitní zkouška“,

— državni tehnik za tehnični pregled motornih vozil („kontrolní technik STK“),

oseba, ki ni mlajša od 21 let; katere izobraževanje traja skupno najmanj 12 let, od tega vsaj osem let osnovnošolskega izobraževanja in vsaj štiri leta poklicnega srednješolskega izobraževanja, ki se zaključi z izpitom „maturitní zkouška“, čemur sledita vsaj dve leti strokovnih izkušenj; taka oseba mora imeti vozniški izpit, mora biti nekaznovana in mora zaključiti posebno, vsaj 120-urno usposabljanje za državne tehnike ter uspešno opraviti izpit,

— mehanik za nadzor emisij avtomobilov („mechanik měření emisí“),

katerega izobraževanje traja skupno najmanj 12 let, od tega vsaj osem let osnovnošolskega izobraževanja in vsaj štiri leta poklicnega srednješolskega izobraževanja, ki se konča z izpitom „maturitní zkouška“; nadalje mora kandidat opraviti vsaj tri leta strokovne prakse in posebno, najmanj osemurno usposabljanje za „mehanika za nadzor emisij avtomobilov“ ter uspešno opraviti izpit,

— voditelj čolna („kapitán I. třídy“),

katerega izobraževanje traja skupno najmanj 15 let, od tega osem let osnovnošolskega izobraževanja in tri leta poklicnega izobraževanja, ki se zaključi z izpitom „maturitní zkouška“ in konča z izpitom, na podlagi katerega se izda spričevalo o usposobljenosti. Temu poklicnemu izobraževanju mora slediti štiriletna poklicna praksa, ki se zaključi z izpitom,

— restavrator spomenikov, ki so dela umetne obrti („restaurátor památek, které jsou díly uměleckých řemesel“),

▼B

katerega izobraževanje traja skupno 12 let, če vključuje polno srednje tehnično izobraževanje po izobraževalnem programu za restavratorstvo, ali 10 do 12 let študija po podobnem izobraževalnem programu, in pet let poklicnih izkušenj v primeru polnega srednjega tehničnega izobraževanja, zaključenega z izpitom „maturitní zkouška“, ali osem let poklicnih izkušenj v primeru srednjega tehničnega izobraževanja, zaključenega s končnim vajenskim izpitom,

— restavrator umetniških del, ki niso spomeniki in so del zbirk muzejev in galerij, in drugih predmetov kulturne vrednosti („restaurátor děl výtvarných umění, která nejsou památkami a jsou uložena ve sbírkách muzeí a galerií, a ostatních předmětů kulturní hodnoty“),

katerega izobraževanje v primeru polnega srednjega tehničnega izobraževanja po izobraževalnem programu za restavratorstvo, ki se zaključi z izpitom „maturitní zkouška“, traja skupno 12 let, ob tem pa ima še pet let poklicnih izkušenj,

— upravljavec odpadkov („odpadový hospodář“),

katerega izobraževanje traja skupno najmanj 12 let, od tega vsaj osem let osnovnošolskega izobraževanja in vsaj štiri leta poklicnega srednješolskega izobraževanja, ki se zaključi z izpitom „maturitní zkouška“, in vsaj pet let izkušenj z ravnanjem z odpadki v zadnjih 10 letih,

— tehnični vodja za miniranje („technický vedoucí odstřelů“),

katerega izobraževanje traja skupno najmanj 12 let, od tega vsaj osem let osnovnošolskega izobraževanja in štiri leta srednješolskega poklicnega izobraževanja, ki se zaključi z izpitom „maturitní zkouška“,

temu pa sledi:

dve leti dela kot podzemni miner (za podzemne dejavnosti) ali eno leto na površini (za površinske dejavnosti), od tega šest mesecev kot pomočnik minerja;

100-urni program teoretičnega in praktičnega usposabljanja, ki mu sledi izpit pred pristojnim Okrajnim organom za miniranje;

šest mesecev ali več delovnih izkušenj pri načrtovanju in izvedbi večjih razstrelitev;

32-urni program teoretičnega in praktičnega usposabljanja, ki mu sledi izpit pred Češkim organom za miniranje;

▼M2

_____

▼B

v Latviji:

— pomočnik strojevodje v železniškem sektorju („vilces līdzekļa vadītāja (mašīnista) palīgs“),

oseba, ki ni mlajša od 18 let in katere izobraževanje traja skupno najmanj 12 let, od tega vsaj osem let osnovnošolskega izobraževanja in vsaj štiri leta poklicnega izobraževanja; poklicno usposabljanje se zaključi s posebnim preizkusom znanja pri delodajalcu; spričevalo o usposobljenosti izda pristojni organ za pet let;

na Nizozemskem:

— sodni izvršitelj („gerechtsdeurwaarder“),

— izdelovalec zobnih protez („tandprotheticus“),

katerih izobraževanje in poklicno usposabljanje zajema:

(i) za sodne izvršitelje („gerechtsdeurwaarder“) skupno 19 let, in sicer osem let obveznega izobraževanja in osem let srednješolskega izobraževanja, od tega štiri leta tehničnega izobraževanja, ki se zaključi z državnim izpitom, ki se dopolnijo s tremi leti teoretičnega in praktičnega poklicnega usposabljanja;

(ii) za izdelovalce zobnih protez („tandprotheticus“) skupno najmanj 15 let rednega izobraževanja in tri leta izrednega izobraževanja, in sicer osem let osnovne šole, štiri leta splošne srednje šole, tri leta poklicnega usposabljanja, ki vključuje teoretično in praktično usposabljanje za zobnega

▼B

tehnika, ki se dopolnijo s tremi leti izrednega usposabljanja za izdelovalca zobnih protez z zaključnim izpitom;

v Avstriji:

— gozdar („Förster“),

— tehnično svetovanje („Technisches Büro“),

— najem delovne sile („Überlassung von Arbeitskräften — Arbeitsleihe“),

— posrednik za zaposlovanje („Arbeitsvermittlung“),

— svetovalec za naložbe („Vermögensberater“),

— zasebni detektiv („Berufsdetektiv“),

— varnostnik („Bewachungsgewerbe“),

— nepremičninski posrednik („Immobilienmakler“),

— nepremičninski upravitelj („Immobilienverwalter“),

— organizator gradbenega projekta („Bauträger, Bauorganisator, Baubetreuer“),

— ustanova za izterjavo dolgov („Inkassobüro/Inkassoinstitut“),

za katere se zahteva izobraževanje in usposabljanje, ki trajata skupno najmanj 15 let, in sicer osem let obveznega osnovnošolskega izobraževanja, ki mu sledi najmanj pet let srednješolskega tehničnega ali trgovskega izobraževanja z zaključno tehnično ali trgovsko maturo, ki ga dopolnjujeta vsaj dve leti nadaljnjega izobraževanja in usposabljanja na delovnem mestu z zaključnim poklicnim izpitom;

— zavarovalni svetovalec („Berater in Versicherungsangelegenheiten“),

katerega izobraževanje in usposabljanje traja skupno 15 let, od tega šest let usposabljanja v okviru strukturiranega izobraževanja, ki se deli na tri leta pripravništva in tri leta pridobivanja strokovnih izkušenj in usposabljanja z zaključnim izpitom,

— stavbenik/načrtovanje in tehnični izračuni („Planender Baumeister“),

— tesarski mojster/načrtovanje in tehnični izračuni („Planender Zimmermeister“),

katerih izobraževanje in usposabljanje traja skupno najmanj 18 let, od tega vsaj devet let poklicnega usposabljanja, ki se deli na štiri leta tehničnega srednješolskega izobraževanja in pet let pridobivanja poklicnih izkušenj in usposabljanja, ki se zaključi s strokovnim izpitom, na podlagi katerega ima oseba pravico opravljati svoj poklic in usposabljati vajence, če je to usposabljanje povezano s pravico do načrtovanja zgradb, opravljanja tehničnih izračunov in nadzorovanja gradbenih del („privilegij Marije Terezije“),

— komercialni računovodja („Gewerblicher Buchhalter“), v skladu z Gewerbeordnung iz leta 1994 (zakon o trgovini, obrti in industriji),

— samozaposleni računovodja („Selbständiger Buchhalter“), v skladu z Bundesgesetz über die Wirtschaftstreuhandberufe iz leta 1999 (zakon o poklicih na področju javnega računovodstva);

na Poljskem:

— tehnik, ki opravlja teste tehnične brezhibnosti motornih vozil na osnovni postaji za tehnični pregled vozil („diagnosta przeprowadzający badania techniczne w stacji kontroli pojazdów o podstawowym zakresie badań“),

katerega izobraževanje vključuje osem let osnovnošolskega izobraževanja in pet let srednjega tehničnega izobraževanja na področju motornih vozil in ima tri leta izkušenj v avtomobilski delavnici ali garaži, vključno z 51-urnim osnovnim usposabljanjem za kontroliranje tehnične brezhibnosti vozil ter opravljen izpit o usposobljenosti,

— tehnik, ki opravlja teste tehnične brezhibnosti motornih vozil na območni postaji za tehnični pregled vozil („diagnosta przeprowadzający badania techniczne pojazdu w okręgowej stacji kontroli pojazdów“),

katerega izobraževanje vključuje osem let osnovnošolskega izobraževanja in pet let srednjega tehničnega izobraževanja na področju motornih vozil in ima 4 leta izkušenj v avtomobilski delavnici ali garaži, vključno z 51-urnim

▼B

osnovnim usposabljanjem za kontroliranje tehnične brezhibnosti vozil ter opravljen izpit o usposobljenosti,

— tehnik, ki opravlja teste tehnične brezhibnosti vozil na postaji za tehnični pregled vozil („diagnosta wykonujący badania techniczne pojazdów w stacji kontroli pojazdów“),

katerega usposabljanje vključuje:

(i) osem let osnovnošolskega izobraževanja in pet let srednjega tehničnega izobraževanja na področju motornih vozil ter štiri leta delovnih izkušenj v avtomobilski delavnici ali v garaži;

(ii) osem let osnovnošolskega izobraževanja in pet let srednjega tehničnega izobraževanja na drugem področju kot področju motornih vozil ter osem let delovnih izkušenj v avtomobilski delavnici ali v garaži, vključno s 113-urnim celovitim usposabljanjem, ki zajema osnovno in specialistično usposabljanje z izpiti za vsako stopnjo.

Trajanje v urah in splošen obseg posebnih usposabljanj v okviru celovitega usposabljanja za tehnika so ločeno določeni v Uredbi Ministra za infrastrukturo z dne 28. novembra 2002 o podrobnih zahtevah za tehnike (UL 2002, št. 208, točka 1769);

— vlakovni dispečer („dyżurny ruchu“),

katerega izobraževanje zajema osem let osnovnega izobraževanja in štiri leta srednjega poklicnega izobraževanja s specializacijo za železniški promet ter 45-dnevni tečaj usposabljanja za vlakovnega dispečerja in opravljen preizkus usposobljenosti ali katerega usposabljanje zajema osem let osnovnega izobraževanja in pet let srednjega poklicnega izobraževanja s specializacijo za železniški promet ter 63-dnevni tečaj usposabljanja za vlakovnega dispečerja in opravljen preizkus usposobljenosti.

5. *Izobraževalni programi v Združenem kraljestvu, ki so priznani kot Nacionalne poklicne kvalifikacije ali Škotske poklicne kvalifikacije*

Usposabljanje za poklice:

— pooblaščeni veterinarski bolničar („listed veterinary nurse“),

— rudarski električni inženir („mine electrical engineer“),

— rudarski strojni inženir („mine mechanical engineer“),

— zobni terapevt („dental therapist“),

— zobni higienik („dental hygienist“),

— optik („dispensing optician“),

— rudarski zastopnik („mine deputy“),

— stečajni upravitelj („insolvency practitioner“),

— notar z licenco za prenos lastništva („licensed conveyancer“),

▼M3

_____

▼B

— pooblaščena tehnična oseba za ravnanje z odpadki („certified technically competent person in waste management“),

na podlagi katerega se pridobijo kvalifikacije, priznane kot Nacionalne poklicne kvalifikacije (National Vocational Qualifications, NVQs), ali na Škotskem kot Škotske poklicne kvalifikacije (Scottish Vocational Qualifications), na 3. ali 4. stopnji Nacionalnega okvira Združenega kraljestva za poklicne kvalifikacije.

Te stopnje so določene, kot sledi:

— 3. stopnja: usposobljenost za širok razpon različnih delovnih dejavnosti, ki se opravljajo v različnih položajih in ki so večinoma kompleksne in neutečene. Zahteva se precejšnja odgovornost in samostojnost ter pogosto nadzor in vodenje drugih,

— 4. stopnja: usposobljenost za širok razpon zapletenih tehničnih ali strokovnih delovnih dejavnosti, ki se opravljajo v različnih položajih in zahtevajo precejšnjo osebno odgovornost in samostojnost. Pogosto se zahteva odgovornost za delo drugih in razporejanje virov.

▼B

PRILOGA III

Seznam reguliranega usposabljanja, navedenega v tretjem pododstavku člena 13(2)

V Združenem kraljestvu:

Regulirani programi, na podlagi katerih se pridobijo kvalifikacije, priznane kot Nacionalne poklicne kvalifikacije (National Vocational Qualifications, NVQs) ali na Škotskem kot Škotske poklicne kvalifikacije (Scottish Vocational Qualifications), na 3. ali 4. stopnji Nacionalnega okvira Združenega kraljestva za poklicne kvalifikacije.

Te stopnje so določene, kot sledi:

— 3. stopnja: usposobljenost za širok razpon različnih delovnih dejavnosti, ki se opravljajo v različnih položajih in ki so večinoma kompleksne in neutečene. Zahteva se precejšnja odgovornost in samostojnost ter pogosto nadzor in vodenje drugih,

— 4. stopnja: usposobljenost za širok razpon zapletenih tehničnih ali strokovnih delovnih dejavnosti, ki se opravljajo v različnih položajih in zahtevajo precejšnjo osebno odgovornost in samostojnost. Pogosto se zahteva odgovornost za delo drugih in razporejanje virov.

V Nemčiji:

Naslednji regulirani programi:

— reguliran pripravljalni programi za pridobitev poklica tehničnega asistenta („technische(r) Assistent(in)“), trgovskega asistenta („kaufmänische(r) Assistent(in)“), socialnih poklicev („soziale Berufe“) in poklica državno priznanega inštruktorja za dihanje, govor in glas („staatlich geprüfte(r) Atem-, Sprech- und Stimlehrer(in)“), ki trajajo skupno najmanj 13 let, za katere se zahteva uspešno zaključen srednji izobraževalni program („mittlerer Bildungsabschluß“), in ki obsegajo:

  (i) najmanj tri leta [1] poklicnega usposabljanja na strokovni šoli („Fachschule“), zaključenega z izpitom in, kadar je potrebno, dopolnjenega z enoletnim ali dvoletnim specializacijskim programom, prav tako zaključenim z izpitom; ali

  (ii) najmanj dve leti in pol na strokovni šoli („Fachschule“), zaključeni z izpitom in dopolnjeni z delovnimi izkušnjami, ki trajajo najmanj šest mesecev, ali usposabljanjem v odobreni ustanovi, ki ni krajše od šestih mesecev; ali

  (iii) najmanj dve leti na strokovni šoli („Fachschule“), zaključeni z izpitom in dopolnjeni z najmanj enim letom delovnih izkušenj ali najmanj enim letom usposabljanja v odobreni ustanovi;

— regulirani programi za poklice državno priznanega („staatlich geprüfte(r)“) tehnika („Techniker(in)“), inženirja industrijske ekonomije („Betriebswirt(in)“), oblikovalca („Gestalter(in)“) in družinskega negovalca („Familienpfleger(in)“), ki trajajo skupno najmanj 16 let, pri čemer je pogoj uspešen zaključek obveznega izobraževanja ali enakovrednega izobraževanja in usposabljanja (ki traja najmanj devet let) in uspešen zaključek izobraževanja na poklicni šoli („Berufsschule“), ki ne traja manj kot tri leta in ob zaključku vključuje najmanj dve leti delovnih izkušenj, najmanj dve leti rednega šolanja in usposabljanja ali izredno šolanje in ustrezno dolgo usposabljanje,

— regulirani programi in regulirano usposabljanje ob delu, ki traja skupno najmanj 15 let, pri čemer je splošen pogoj uspešen zaključek obveznega izobraževanja (ki traja najmanj devet let) in poklicnega usposabljanja (običajno tri leta), kar običajno vključuje najmanj dve leti delovnih izkušenj (v večini primerov tri leta) in izpit kot del usposabljanja ob delu, priprave za katerega zahtevajo tečaj usposabljanja, ki poteka vzporedno z delovnimi izkušnjami (najmanj 1 000 ur), ali pa se obiskuje redno (najmanj eno leto).

Nemški organi pošljejo Komisiji in drugim državam članicam seznam programov usposabljanja iz te priloge.

Na Nizozemskem:

---

[1] Najkrajša doba se lahko skrajša s treh let na dve leti, če ima zadevna oseba potrebne kvalifikacije za vpis na univerzo („Abitur“), to je trinajst let predhodnega izobraževanja in usposabljanja, ali kvalifikacije, potrebne za vpis na „Fachhochschule“ („Fachhochschulreife“), to je 12 let predhodnega izobraževanja in usposabljanja.

▼M2

Regulirani programi usposabljanja, ki ustrezajo ravnema kvalifikacije 3 ali 4 v nacionalnem centralnem registru poklicnih usposabljanj, vzpostavljenim z Zakonom o izobraževanju in poklicnem usposabljanju, ali starejši programi usposabljanja, katerih raven je enaka tema ravnema kvalifikacij.

Ravni 3 in 4 strukture kvalifikacije ustrezata naslednjim opisom:

— Raven 3: Odgovornost za uporabo in povezovanje standardiziranih postopkov. Povezovanje ali zasnova postopkov glede na dejavnosti organizacije ali priprave dela. Sposobnost upravičiti te dejavnosti pri svojih sodelavcih (brez hierarhične povezave). Hierarhična odgovornost za nadzor in spremljanje uporabe standardiziranih ali avtomatiziranih rutinskih postopkov s strani drugih. Večinoma gre za poklicno usposobljenost in znanje.

— Raven 4: Odgovornost za izvajanje dodeljenih nalog ter povezovanje ali zasnovo novih postopkov. Sposobnost upravičiti te dejavnosti pri svojih sodelavcih (brez hierarhične povezave). Izrecna hierarhična odgovornost glede načrtovanja in/ali upravljanja in/ali organizacije in/ali razvoja celotnega proizvodnega cikla. Večinoma gre za specializirano usposobljenost in znanje in/ali usposobljenost in znanje, ki nista povezana s poklicem.

Obe ravni ustrezata reguliranim študijskim programom, ki trajajo skupno najmanj 15 let, pri čemer je pogoj uspešen zaključek osemletnega osnovnega izobraževanja in štiri leta pripravljalnega srednješolskega poklicnega izobraževanja („VMBO“), ki jim sledi najmanj triletno usposabljanje ravni 3 ali 4 na šoli za srednješolsko poklicno usposabljanje („MBO“) z zaključnim izpitom. (Trajanje srednješolskega poklicnega usposabljanja se lahko skrajša s treh na dve leti, če ima zainteresirana oseba kvalifikacijo, ki ji omogoča vpis na univerzo (14 let predhodnega izobraževanja) ali na višješolski program poklicnega usposabljanja (13 let predhodnega izobraževanja)).

Nizozemski organi pošljejo Komisiji in drugim državam članicam seznam programov usposabljanja iz te priloge.

▼B

V Avstriji:

— Programi na višjih poklicnih šolah („Berufsbildende Höhere Schulen“) in visokih izobraževalnih ustanovah za kmetijstvo in gozdarstvo („Höhere Land- und Forstwirtschaftliche Lehranstalten“) vključno s posebnimi vrstami („einschließlich der Sonderformen“), katerih strukturo in raven določajo zakoni in drugi predpisi.

  Ti programi trajajo skupno najmanj 13 let in vključujejo pet let poklicnega usposabljanja, ki se zaključi z uspešno opravljenim končnim izpitom kot dokazom o strokovni usposobljenosti.

— Programi na mojstrskih šolah („Meisterschulen“), v mojstrskih razredih („Meisterklassen“), poklicnih mojstrskih šolah („Werkmeisterschulen“) ali gradbenih obrtniških šolah („Bauhandwerkerschulen“), katerih strukturo in raven določajo zakoni in drugi predpisi.

  Ti programi trajajo skupno najmanj 13 let in vključujejo devet let obveznega izobraževanja, ki mu sledijo bodisi vsaj tri leta poklicnega usposabljanja na specializirani šoli bodisi vsaj tri leta usposabljanja v podjetju in vzporedno na poklicni šoli („Berufschule“), oboje pa se zaključi z izpitom in dopolni z uspešno opravljenim vsaj enoletnim izobraževalnim programom na mojstrski šoli („Meisterschule“), v mojstrskih razredih („Meisterklassen“), poklicni mojstrski šoli („Werkmeisterschule“) ali gradbeni obrtniški šoli („Bauhandwerkerschulen“). Programi skupaj trajajo najmanj 15 let in zajemajo obdobja pridobivanja delovnih izkušenj bodisi pred izobraževalnimi programi na teh ustanovah bodisi vzporedno s programi izobraževanja ob delu (vsaj 960 ur).

Avstrijski organi pošljejo Komisiji in drugim državam članicam seznam programov usposabljanja iz te priloge.

▼B

PRILOGA IV

Dejavnosti, povezane s kategorijami poklicnih izkušenj, navedenih v členih 17, 18 in 19

Seznam I

Glavne skupine, vključene v Direktivo 64/427/EGS, spremenjeno z Direktivo 69/77/EGS in direktivama 68/366/EGS in 82/489/EGS

1

Direktiva 64/427/EGS

(Direktiva o liberalizaciji: 64/429/EGS)

Nomenklatura NICE (v skladu z glavnimi skupinami 23 — 40 ISIC)

Glavna skupina	23	Proizvodnja tekstilij
	232	Proizvodnja in obdelava tekstilnih surovin na strojih za volno
	233	Proizvodnja in obdelava tekstilnih surovin na strojih za bombaž
	234	Proizvodnja in obdelava tekstilnih surovin na strojih za svilo
	235	Proizvodnja in obdelava tekstilnih surovin na strojih za lan in konopljo
	236	Druga industrija tekstilnih vlaken (juta, trda vlakna itd.), vrvi
	237	Proizvodnja pletenih in kvačkanih izdelkov
	238	Plemenitenje tekstilij
	239	Druga tekstilna industrija
Glavna skupina	24	Proizvodnja obutve, drugih oblačil in posteljnine
	241	Strojna proizvodnja obutve (razen iz gume ali lesa)
	242	Ročna proizvodnja in popravilo obutve
	243	Proizvodnja oblačil (razen krznenih)
	244	Proizvodnja žimnic in posteljnine
	245	Industrija kože in usnja
Glavna skupina	25	Obdelava in predelava lesa in plute, razen proizvodnje pohištva
	251	Žaganje in industrijska priprava lesa
	252	Proizvodnja lesenih polizdelkov
	253	Serijska proizvodnja lesenih gradbenih komponent, vključno s podi
	254	Proizvodnja lesene embalaže
	255	Proizvodnja drugih lesenih izdelkov (razen pohištva)
	259	Proizvodnja izdelkov iz slame, plute, pletarskih izdelkov, izdelkov iz protja in ratana; izdelovanje krtač
Glavna skupina	26	260 Proizvodnja lesenega pohištva

▼B

Glavna skupina	27	Proizvodnja papirja in papirnatih izdelkov
	271	Proizvodnja celuloze, papirja in kartona
	272	Obdelava papirja in kartona ter proizvodnja izdelkov iz celuloze
Glavna skupina	28	280 Založništvo, tiskarstvo in sorodne industrije
Glavna skupina	29	Usnjarska industrija
	291	Obrati za strojenje in dodelavo usnja
	292	Proizvodnja usnjenih izdelkov
Prejšnja glavna skupina	30	Proizvodnja izdelkov iz gume in plastičnih mas, umetnih vlaken in škroba
	301	Predelava gume in azbesta
	302	Predelava plastičnih mas
	303	Proizvodnja umetnih vlaken
Prejšnja glavna skupina	31	Kemična industrija
	311	Proizvodnja kemičnih surovin in njihova nadaljnja predelava
	312	Specializirana proizvodnja kemičnih izdelkov, predvsem za industrijo in kmetijstvo (vključno s proizvodnjo za industrijsko uporabo olj in maščob rastlinskega ali živalskega izvora iz skupine ISIC 312)
	313	Specializirana proizvodnja kemičnih izdelkov, predvsem za hišno rabo ali rabo v pisarni [razen proizvodnje medicinskih in farmacevtskih izdelkov (prejšnja skupina ISIC 319)]
Glavna skupina	32	320 Naftna industrija
Glavna skupina	33	Proizvodnja nekovinskih mineralnih izdelkov
	331	Proizvodnja gradbenih glinenih izdelkov
	332	Proizvodnja stekla in steklenih izdelkov
	333	Proizvodnja keramičnih izdelkov, vključno z ognjevzdržnimi izdelki
	334	Proizvodnja cementa, apna in mavca
	335	Proizvodnja gradbenega materiala iz betona, cementa in mavca
	339	Obdelava kamna in proizvodnja drugih nekovinskih mineralnih izdelkov
Glavna skupina	34	Proizvodnja in primarno preoblikovanje železa in barvnih kovin
	341	Železarska in jeklarska industrija (kot je določena v Pogodbi ESPJ, vključno s koksarnami v jeklarnah)
	342	Proizvodnja jeklenih cevi
	343	Vlečenje žice, hladni vlek, hladno valjanje trakov, hladno oblikovanje
	344	Proizvodnja in primarno preoblikovanje železa in barvnih kovin
	345	Livarne železa in barvnih kovin

▼B

Glavna skupina	35	Proizvodnja kovinskih izdelkov (razen strojev in transportne opreme)
	351	Kovanje, grobo vtiskovanje in grobo stiskanje
	352	Sekundarno preoblikovanje in površinska obdelava
	353	Kovinske konstrukcije
	354	Izdelovanje kotlov, proizvodnja industrijskih posod
	355	Proizvodnja orodja in sredstev ter končnih kovinskih izdelkov (razen električne opreme)
	359	Pomožne dejavnosti strojegradnje
Glavna skupina	36	Proizvodnja strojev, razen električnih strojev
	361	Proizvodnja kmetijskih obdelovalnih strojev in traktorjev
	362	Proizvodnja pisarniških strojev
	363	Proizvodnja orodja za obdelavo kovin in drugega strojnega orodja ter napeljav in naprav zanje in za drugo električno orodje
	364	Proizvodnja strojev za tekstil in dodatkov, proizvodnja šivalnih strojev
	365	Proizvodnja strojev in opreme za živilsko industrijo in industrijo pijač ter za kemično in sorodne industrije
	366	Proizvodnja naprav in opreme za rudnike, železo in jeklolivarne ter gradbeno industrijo; proizvodnja mehanske upravljavske opreme
	367	Proizvodnja transmisijske opreme
	368	Proizvodnja opreme za druge posebne industrijske namene
	369	Proizvodnja drugih neelektričnih strojev in opreme
Glavna skupina	37	Elektromehanika
	371	Proizvodnja električnih napeljav in kablov
	372	Proizvodnja elektromotorjev, generatorjev, transformatorjev, stikalnih mehanizmov in druge podobne opreme za zagotavljanje električne energije
	373	Proizvodnja električne opreme za neposredno komercialno uporabo
	374	Proizvodnja telekomunikacijske opreme, števcev, drugih naprav za merjenje in elektromedicinske opreme
	375	Proizvodnja elektronske opreme, radijskih in televizijskih sprejemnikov, avdioopreme
	376	Proizvodnja električnih gospodinjskih naprav
	377	Proizvodnja svetil in opreme za razsvetljavo
	378	Proizvodnja baterij in akumulatorjev
	379	Popravilo, namestitev in specializirana napeljava električne opreme
Prejšnja glavna skupina	38	Proizvodnja vozil in plovil
	383	Proizvodnja motornih vozil in njihovih delov
	384	Popravilo motornih vozil, motornih koles in koles
	385	Proizvodnja motornih koles, koles in njihovih delov
	389	Proizvodnja vozil in plovil, drugje neomenjena

▼B

Glavna skupina	39	Različna proizvodna industrija
	391	Proizvodnja finomehanskih instrumentov ter instrumentov za merjenje in kontroliranje
	392	Proizvodnja medicinsko-kirurških instrumentov in opreme ter ortopedskih aparatov (razen ortopedskih čevljev)
	393	Proizvodnja fotografske in optične opreme
	394	Proizvodnja in popravilo ročnih ur in merilnikov časa
	395	Proizvodnja nakita in plemenitih kovin
	396	Proizvodnja in popravilo glasbil
	397	Proizvodnja iger, igrač, športne in atletske opreme
	399	Druga proizvodna industrija
Glavna skupina	40	Gradbeništvo
	400	Gradbeništvo (nespecializirano); rušenje
	401	Gradnja stavb (stanovanjskih ali drugih)
	402	Gradbeno inženirstvo; gradnja cest, mostov, železnic itd.
	403	Montaža
	404	Dekoraterstvo in zaključna dela

2

Direktiva 68/366/EGS

(Direktiva o liberalizaciji: 68/365/EGS)

Nomenklatura NICE

lavna skupina	20A	200 Industrija živalskih in rastlinskih maščob in olj
	20B	Živilska industrija (razen industrije pijač)
	201	Zakol, priprava in konzerviranje mesa
	202	Mlečna industrija in industrija mlečnih izdelkov
	203	Konzerviranje sadja in zelenjave
	204	Konzerviranje rib in drugih morskih sadežev
	205	Proizvodnja mlevskih izdelkov
	206	Proizvodnja pekovskih izdelkov, vključno s prepečencem in piškoti
	207	Sladkorna industrija
	208	Proizvodnja kakava, čokolade in sladkornih izdelkov
	209	Proizvodnja različnih živilskih izdelkov
Glavna skupina	21	Proizvodnja pijač
	211	Proizvodnja etilnega alkohola s fermentacijo, proizvodnja kvasa in alkoholnih pijač
	212	Proizvodnja vina in drugih alkoholnih pijač brez slada
	213	Varjenje in priprava slada
	214	Industrija brezalkoholnih pijač in vode z dodanim ogljikovim dioksidom
	ex 30	Proizvodnja gumenih izdelkov, izdelkov iz plastičnih mas, umetnih in sintetičnih vlaken in škroba
	304	Proizvodnja izdelkov iz škroba

▼B

3

Direktiva 82/489/EGS

Nomenklatura ISIC

ex 855	Frizerstvo (razen storitev pedikerjev in poklicnih šol za kozmetike in frizerje)

Seznam II

Glavne skupine direktiv 75/368/EGS, 75/369/EGS in 82/470/EGS

1

Direktiva 75/368/EGS (dejavnosti iz člena 5(1))

Nomenklatura ISIC

ex 04	Ribištvo	
	043	Ribištvo v celinskih vodah
ex 38	Proizvodnja vozil in plovil	
	381	Ladjedelništvo in popravila
	382	Proizvodnja tirne opreme
	386	Proizvodnja zrakoplovov (vključno z vesoljsko opremo)
ex 71	Dejavnosti, povezane s prevozom, in dejavnosti, ki niso prevoz iz naslednjih skupin:	
	ex 711	Storitve v spalnih in jedilnih vagonih; vzdrževanje tirnih sklopov in remiz; čiščenje vagonov
	ex 712	Vzdrževanje vozil mestnega, primestnega in medmestnega prevoza potnikov
	ex 713	Vzdrževanje vozil za drug kopenski prevoz potnikov (npr. avtomobili, avtobusi, taksiji)
	ex 714	Delovanje in vzdrževanje pomožnih storitev v cestnem prometu (npr. ceste, predori in cestninske postaje, skladišča za blago, parkirišča, avtobusne in tramvajske remize)
	ex 716	Dejavnosti, povezane s prevozom po celinskih vodah (npr. delovanje in vzdrževanje vodnih poti, pristanišč in drugih objektov in naprav za vodni promet; storitve vlečenja in pilotiranja v pristaniščih, postavljanje boj, natovarjanje in raztovarjanje plovil in druge podobne dejavnosti, kot so reševanje plovil, vleka in dejavnosti čolnarn)
73	Komunikacije Poštne storitve in telekomunikacije	
ex 85	Osebne storitve	
	854	Pralnice in storitve pralnic, suho čiščenje in barvanje
	ex 856	Fotografski ateljeji: portretno in komercialno fotografiranje, razen fotoreporterjev
	ex 859	Drugje nerazvrščene osebne storitve (vzdrževanje in čiščenje stavb ali le bivalnih prostorov)

▼B

2

Direktiva 75/369/EGS (člen 6: kadar se dejavnost šteje kot industrijska ali drobnoobrtna)

Nomenklatura ISIC

Naslednje dejavnosti prodaje zunaj prodajaln:

(a) nakup in prodaja blaga:

— potujočih trgovcev, krošnjarjev ali pouličnih prodajalcev (prejšnja skupina 612 ISIC)

— na pokritih tržnicah, ki so postavljene začasno, in na tržnicah na prostem

(b) dejavnosti, vključene v že sprejete prehodne ukrepe, ki izrecno izključujejo ali ne omenjajo opravljanja takih dejavnosti zunaj prodajaln.

3

Direktiva 82/470/EGS (člen 6(1) in (3))

Skupini 718 in 720 nomenklature ISIC

Dejavnosti vključujejo zlasti:

— organiziranje, ponujanje v prodajo in prodajo, dokončno ali komisijsko, storitev za posameznika ali skupino (prevoz, namestitev, hrana, izleti itd.) za potovanje ali bivanje, ne glede na razloge za potovanje (člen 2(B)(a))

— posredovanje med izvajalci za različne vrste prevoza in osebami, ki razpošiljajo ali prejemajo blago, ter opravljanje sorodnih dejavnosti:

(aa) s sklepanjem pogodb z izvajalci prevozov v imenu naročnika;

(bb) z izbiro načina prevoza, podjetja in poti, najugodnejšega za naročnika;

(cc) z urejanjem tehnične strani prevoza (npr. pakiranje za prevoz); z opravljanjem različnih postopkov za prevoz (npr. zagotavljanje zalog ledu za hladilne vagone);

(dd) z opravljanjem formalnosti, povezanih s prevozom, kakršne so priprava tovornih listov; z združevanjem in razpršitvijo pošiljk;

(ee) z usklajevanjem različnih faz prevoza, z zagotavljanjem tranzita, ponovnega prevoza, pretovarjanja in drugih končnih postopkov;

(ff) z urejanjem prevoznine in prevoznikov in prevoznih sredstev za osebe, ki blago razpošiljajo ali ga prejemajo:

— ocenjevanje prevoznih stroškov in kontrola podrobnega obračuna

— izvajanje nekaterih začasnih ali stalnih ukrepov v imenu in za račun ladjarja ali pomorskega prevoznika (z luškimi oblastmi, ladijskimi trgovci itd.).

[Dejavnosti, naštete v členu 2(A)(a), (b) in (d).]

Seznam III

Direktive 64/222/EGS, 68/364/EGS, 68/368/EGS, 75/368/EGS, 75/369/EGS, 70/523/EGS in 82/470/EGS

1

Direktiva 64/222/EGS

(Direktivi o liberalizaciji: 64/223/EGS in 64/224/EGS)

1. Dejavnosti samozaposlenih oseb v veletrgovini, razen v veletrgovini z medicinskimi in farmacevtskimi izdelki, toksičnimi izdelki in patogeni ter premogom (prejšnja skupina 611).

2. Poklicne dejavnosti posrednika, ki ga ena ali več oseb pooblasti in mu da navodila, da se v njihovem imenu in za njihov račun pogaja ali sklene trgovinske posle.

3. Poklicne dejavnosti posrednika, ki sicer nima takih trajnih navodil, poveže pa osebe, ki želijo neposredno druga z drugo skleniti pogodbo, ali uredi njihove trgovinske posle ali pomaga pri njihovi izvedbi.

4. Poklicne dejavnosti posrednika, ki sklepa trgovinske posle zase in za druge.

▼B

5. Poklicne dejavnosti posrednika, ki opravlja veleprodajo z dražbo za druge.

6. Poklicne dejavnosti posrednika, ki zbira naročila od vrat do vrat.

7. Opravljanje storitev posrednika s poklicnimi dejavnostmi, ki ga zaposli eno ali več trgovskih, industrijskih podjetij ali podjetij drobne obrti.

2

Direktiva 68/364/EGS

(Direktiva o liberalizaciji: 68/363/EGS)

Ex skupina 612 ISIC: Trgovina na drobno

Izključene dejavnosti:

012	Dajanje kmetijskih strojev v najem
640	Nepremičnine, dajanje nepremičnin v najem
713	Dajanje avtomobilov, kočij in konjev v najem
718	Dajanje tirnih vozil in vagonov v najem
839	Dajanje strojev v najem gospodarskim podjetjem
841	Rezervacije sedežev v kinematografih in izposoja kinematografskih filmov
842	Rezervacije sedežev v gledališčih in najem gledališke opreme
843	Dajanje čolnov, koles, igralnih avtomatov za spretnostne igre in iger na srečo v najem
853	Oddajanje opremljenih sob
854	Izposoja opranega perila
859	Izposoja oblačil

3

Direktiva 68/368/EGS

(Direktiva o liberalizaciji: 68/367/EGS)

Nomenklatura ISIC

Ex glavna skupina 85 ISIC

1. Restavracije, kavarne, gostilne in drugi kraji, kjer se pije in je (skupina 852 ISIC).

2. Hoteli, prenočišča, kampi in druga gostišča (skupina 853 ISIC).

4

Direktiva 75/368/EGS (člen 7)

Vse dejavnosti, naštete v Prilogi k Direktivi 75/368/EGS, razen tistih iz člena 5(1) te direktive (Seznam II, točka 1 te priloge)

Nomenklatura ISIC

Ex 62	Banke in druge finančne ustanove	
	Ex 620	Podjetja za kupovanje patentov in licenciranje

▼B

Ex 71	Prevoz	
	Ex 713	Prevoz oseb po cesti, razen prevoza z motornimi vozili
	Ex 719	Cevovodni transport tekočih ogljikovodikov in drugih tekočih kemičnih izdelkov
Ex 82	Javne storitve	
	827	Knjižnice, muzeji, botanični in živalski vrtovi
Ex 84	Rekreacijske storitve	
	843	Drugje nerazvrščene rekreacijske storitve: — športne dejavnosti (športna igrišča, organiziranje športnih dogodkov itd.), razen dejavnosti športnih inštruktorjev — igre (dirkalni hlevi, površine za igre, dirkališča itd.) — druge rekreacijske dejavnosti (cirkusi, zabaviščni parki in druga zabavišča)
Ex 85	Osebne storitve	
	Ex 851	Gospodinjske storitve
	Ex 855	Kozmetični saloni in storitve manikerjev, razen storitev pedikerjev in poklicnih šol za kozmetike in frizerje
	Ex 859	Drugje nerazvrščene osebne storitve, razen športnih in zdravstvenih maserjev in gorskih vodnikov, razdeljene v naslednje skupine: — razkuževanje in zatiranje škodljivcev — izposoja oblačil in skladiščnih zmogljivosti — ženitna posredovalnica in podobne storitve — astrologija, vedeževanje in podobno — sanitarne storitve in sorodne dejavnosti — pogrebni zavod in vzdrževanje pokopališč — kurirji in tolmači vodniki

5

Direktiva 75/369/EGS (člen 5)

Naslednje dejavnosti prodaje zunaj prodajaln:

(a) nakup in prodaja blaga:

— potujočih trgovcev, krošnjarjev ali pouličnih prodajalcev (ex 612 ISIC)

— na pokritih tržnicah, ki so postavljene začasno, in na tržnicah na prostem

(b) dejavnosti, vključene v že sprejete prehodne ukrepe, ki izrecno izključujejo ali ne omenjajo opravljanja takih dejavnosti zunaj prodajaln.

6

Direktiva 70/523/EGS

Dejavnosti samozaposlenih oseb v veleprodaji premoga in dejavnosti posrednikov v trgovini s premogom (ex 6112 nomenklature ISIC)

7

Direktiva 82/470/EGS (člen 6(2))

[Dejavnosti, naštete v členu 2(A)(c) in (e), (B)(b), (C) in (D).]

Te dejavnosti vključujejo zlasti:

— dajanje tirnih vozil ali vagonov za prevoz potnikov ali blaga v najem

— opravljanje posredništva pri prodaji, nakupu ali najemu plovil

— urejanje, pogajanje in sklepanje pogodb za prevoz emigrantov

▼B

— sprejemanje vseh uskladiščenih predmetov in blaga, pod carinskim nadzorom ali ne, v imenu depozitarja v skladiščih, blagovnicah, skladiščih pohištva, hladilnicah, silosih itd.

— zagotavljanje potrdila o prejemu uskladiščenih predmetov ali blaga depozitarju

— zagotavljanje ograd, krme in prodajnih označb za živino, začasno nameščene med čakanjem na prodajo ali v tranzitu na trg ali z njega

— pregledovanje ali tehnična ocenitev motornih vozil

— merjenje, tehtanje ali preizkušanje blaga.

▼B

PRILOGA V

Priznavanje na podlagi usklajevanja minimalnih pogojev usposobljenosti

V.1. ZDRAVNIK

5.1.1 *Dokazila o formalnih kvalifikacijah za zdravnika z osnovno medicinsko usposobljenostjo*

Država	Dokazila o formalnih kvalifikacijah	Organ, ki podeljuje dokazila o kvalifikacijah	Potrdilo, priloženo dokazilom o kvalifikacijah	Referenčni datum
België/ Belgique/ Belgien	Diploma van arts/ Diplôme de docteur en médecine	— Les universités/De universiteiten — Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française/De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap		20. december 1976
▼M1 България	Диплома за висше образование на образователно-квалификационна степен „магистър“ по „Медицина“ и професионална квалификация „Магистър-лекар“	Медицински факултет във Висше медицинско училище (Медицински университет, Висш медицински институт в Република България)		1. januar 2007
▼B Česká republika	Diplom o ukončení studia ve studijním programu všeobecné lékařství (doktor medicíny, MUDr.)	Lékářská fakulta univerzity v České republice	— Vysvědčení o státní rigorózní zkoušce	1. maj 2004
Danmark	Bevis for bestået lægevidenskabelig embedseksamen	Medicinsk universitetsfakultet	— Autorisation som læge, udstedt af Sundhedsstyrelsen og — Tilladelse til selvstændigt virke som læge (dokumentation for gennemført praktisk uddannelse), udstedt af Sundhedsstyrelsen	20. december 1976
Deutschland	— Zeugnis über die Ärztliche Prüfung — Zeugnis über die Ärztliche Staatsprüfung und Zeugnis über die Vorbereitungszeit als Medizinalassistent, soweit diese nach den deutschen Rechtsvorschriften noch für den Abschluss der ärztlichen Ausbildung vorgesehen war	Zuständige Behörden		20. december 1976

▼B

Država	Dokazila o formalnih kvalifikacijah	Organ, ki podeljuje dokazila o kvalifikacijah	Potrdilo, priloženo dokazilom o kvalifikacijah	Referenčni datum
Eesti	Diplom arstiteaduse õppekava läbimise kohta	Tartu Ülikool		1. maj 2004
Ελλάς	Πτυχίο Ιατρικής	— Ιατρική Σχολή Πανεπιστημίου, — Σχολή Επιστημών Υγείας, Τμήμα Ιατρικής Πανεπιστημίου		1. januar 1981
España	Título de Licenciado en Medicina y Cirugía	— Ministerio de Educación y Cultura — El rector de una Universidad		1. januar 1986
France	Diplôme d'Etat de docteur en médecine	Universités		20. december 1976
Ireland	Primary qualification	Competent examining body	Certificate of experience	20. december 1976
Italia	Diploma di laurea in medicina e chirurgia	Università	Diploma di abilitazione all'esercizio della medicina e chirurgia	20. december 1976
Κύπρος	Πιστοποιητικό Εγγραφής Ιατρού	Ιατρικό Συμβούλιο		1. maj 2004
Latvija	ārsta diploms	Universitātes tipa augstskola		1. maj 2004
Lietuva	Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą gydytojo kvalifikaciją	Universitetas	Internatūros pažymėjimas, nurodantis suteiktą medicinos gydytojo profesinę kvalifikaciją	1. maj 2004
Luxembourg	Diplôme d'Etat de docteur en médecine, chirurgie et accouchements,	Jury d'examen d'Etat	Certificat de stage	20. december 1976
Magyarország	Általános orvos oklevél (doctor medicinae univer- sae, röv.: dr. med. univ.)	Egyetem		1. maj 2004
Malta	Lawrja ta' Tabib tal-Medi- ċina u l-Kirurġija	Universita' ta' Malta	Ċertifikat ta' reġistrazzjoni maħruġ mill-Kunsill Mediku	1. maj 2004
Nederland	Getuigschrift van met goed gevolg afgelegd artsexamen	Faculteit Geneeskunde		20. december 1976
Österreich	1. Urkunde über die Verleihung des akademischen Grades Doktor der gesamten Heilkunde (bzw. Doctor medicinae universae, Dr.med.univ.) 2. Diplom über die spezifische Ausbildung zum Arzt für Allgemeinmedizin bzw. Facharztdiplom	1. Medizinische Fakultät einer Universität 2. Österreichische Ärztekammer		1. januar 1994

▼B

Država	Dokazila o formalnih kvalifikacijah	Organ, ki podeljuje dokazila o kvalifikacijah	Potrdilo, priloženo dokazilom o kvalifikacijah	Referenčni datum
Polska	Dyplom ukończenia studiów wyższych na kierunku lekarskim z tytułem „lekarza“	1. Akademia Medyczna 2. Uniwersytet Medyczny 3. Collegium Medicum Uniwersytetu Jagiellońskiego	Lekarski Egzamin Państwowy	1. maj 2004
Portugal	Carta de Curso de licenciatura em medicina	Universidades	Diploma comprovativo da conclusão do internato geral emitido pelo Ministério da Saúde	1. januar 1986
▼M1 România	Diplomă de licență de doctor medic	Universități		1. januar 2007
▼B Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov „doktor medicine/doktorica medicine“	Univerza		1. maj 2004
Slovensko	Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu „doktor medicíny“ („MUDr.“)	Vysoká škola		1. maj 2004
Suomi/ Finland	Lääketieteen lisensiaatin tutkinto/Medicine licentiatexamen	— Helsingin yliopisto/ Helsingfors universitet — Kuopion yliopisto — Oulun yliopisto — Tampereen yliopisto — Turun yliopisto	Todistus lääkärin perusterveydenhuollon lisäkoulutuksesta/Examenbevis om tilläggsutbildning för läkare inom primärvården	1. januar 1994
Sverige	Läkarexamen	Universitet	Bevis om praktisk utbildning som utfärdas av Socialstyrelsen	1. januar 1994
United Kingdom	Primary qualification	Competent examining body	Certificate of experience	20. december 1976

5.1.2 *Dokazila o formalnih kvalifikacijah zdravnikov specialistov*

Država	Dokazila o formalnih kvalifikacijah	Organ, ki podeljuje dokazila o kvalifikacijah	Referenčni datum
België/ Belgique/ Belgien	Bijzondere beroepstitel van geneesheer-specialist/Titre professionnel particulier de médecin spécialiste	Minister bevoegd voor Volksgezondheid/Ministre de la Santé publique	20. december 1976
▼M1 България	Свидетелство за призната специалност	Медицински университет, Висш медицински институт или Военномедицин-ска академия	1. januar 2007
▼B Česká republika	Diplom o specializaci	Ministerstvo zdravotnictví	1. maj 2004
Danmark	Bevis for tilladelse til at betegne sig som speciallæge	Sundhedsstyrelsen	20. december 1976

▼B

Država	Dokazila o formalnih kvalifikacijah	Organ, ki podeljuje dokazila o kvalifikacijah	Referenčni datum
Deutschland	Fachärztliche Anerkennung	Landesärztekammer	20. december 1976
Eesti	Residentuuri lõputunnistus eriarstiabi erialal	Tartu Ülikool	1. maj 2004
Ελλάς	Τίτλος Ιατρικής Ειδικότητας	1. Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση 2. Νομαρχία	1. januar 1981
España	Título de Especialista	Ministerio de Educación y Cultura	1. januar 1986
France	1. Certificat d'études spéciales de médecine 2. Attestation de médecin spécialiste qualifié 3. Certificat d'études spéciales de médecine 4. Diplôme d'études spécialisées ou spécialisation complémentaire qualifiante de médecine	1. Universités 2. Conseil de l'Ordre des médecins 3. Universités 4. Universités	20. december 1976
Ireland	Certificate of Specialist doctor	Competent authority	20. december 1976
Italia	Diploma di medico specialista	Università	20. december 1976
Κύπρος	Πιστοποιητικό Αναγνώρισης Ειδικότητας	Ιατρικό Συμβούλιο	1. maj 2004
Latvija	„Sertifikāts“—kompetentu iestāžu izsniegts dokuments, kas apliecina, ka persona ir nokārtojusi sertifikācijas eksāmenu specialitātē	Latvijas Ārstu biedrība Latvijas Ārstniecības personu profesionālo organizāciju savienība	1. maj 2004
Lietuva	Rezidentūros pažymėjimas, nurodantis suteiktą gydytojo specialisto profesinę kvalifikaciją	Universitetas	1. maj 2004
Luxembourg	Certificat de médecin spécialiste	Ministre de la Santé publique	20. december 1976
Magyarország	Szakorvosi bizonyítvány	Az Egészségügyi, Szociális és Családügyi Minisztérium illetékes testülete	1. maj 2004
Malta	Ċertifikat ta' Speċjalista Mediku	Kumitat ta' Approvazzjoni dwar Speċjalisti	1. maj 2004
Nederland	Bewijs van inschrijving in een Specialistenregister	— Medisch Specialisten Registratie Commissie (MSRC) van de Koninklijke Nederlandsche Maatschappij tot Bevordering der Geneeskunst — Sociaal-Geneeskundigen Registratie Commissie van de Koninklijke Nederlandsche Maatschappij tot Bevordering der Geneeskunst	20. december 1976
Österreich	Facharztdiplom	Österreichische Ärztekammer	1. januar 1994
Polska	Dyplom uzyskania tytułu specjalisty	Centrum Egzaminów Medycznych	1. maj 2004
Portugal	1. Grau de assistente 2. Titulo de especialista	1. Ministério da Saúde 2. Ordem dos Médicos	1. januar 1986
▼M1			
România	Certificat de medic specialist	Ministerul Sănătății Publici	1. januar 2007
▼B			
Slovenija	Potrdilo o opravljenem specialističnem izpitu	1. Ministrstvo za zdravje 2. Zdravniška zbornica Slovenije	1. maj 2004

▼B

Država	Dokazila o formalnih kvalifikacijah	Organ, ki podeljuje dokazila o kvalifikacijah	Referenčni datum
Slovensko	Diplom o špecializácii	Slovenská zdravotnícka univerzita	1. maj 2004
Suomi/ Finland	Erikoislääkärin tutkinto/Specialläkarexamen	1. Helsingin yliopisto/Helsingfors universitet 2. Kuopion yliopisto 3. Oulun yliopisto 4. Tampereen yliopisto 5. Turun yliopisto	1. januar 1994
Sverige	Bevis om specialkompetens som läkare, utfärdat av Socialstyrelsen	Socialstyrelsen	1. januar 1994
United Kingdom	Certificate of Completion of specialist training	Competent authority	20. december 1976

▼M1

5.1.3 *Nazivi programov usposabljanja v specialistični medicini*

Država	Anesteziologija Minimalno obdobje usposabljanja: 3 leta	Splošna kirurgija Minimalno obdobje usposabljanja: 5 let
	Naziv	Naziv
Belgique/België/ Belgien	Anesthésie-réanimation/Anesthesie reanimatie	Chirurgie/Heelkunde
България	Анестезиология и интензивно лечение	Хирургия
Česká republika	Anesteziologie a resuscitace	Chirurgie
Danmark	Anæstesiologi	Kirurgi eller kirurgiske sygdomme
Deutschland	Anästhesiologie	(Allgemeine) Chirurgie
Eesti	Anestesioloogia	Üldkirurgia
Ελλάς	Αναισθησιολογία	Χειρουργική
España	Anestesiología y Reanimación	Cirugía general y del aparato digestivo
France	Anesthésiologie-Réanimation chirurgicale	Chirurgie générale
Ireland	Anaesthesia	Cirugía general
Italia	Anestesia e rianimazione	Chirurgia generale
Κύπρος	Αναισθησιολογία	Γενική Χειρουργική
Latvija	Anesteziolоģija un reanimatoloģija	Ķirurģija
Lietuva	Anesteziologija reanimatologija	Chirurgija
Luxembourg	Anesthésie-réanimation	Chirurgie générale
Magyarország	Aneszteziológia és intenzív terápia	Sebészet
Malta	Anesteżija u Kura Intensiva	Kirurġija Ġenerali
Nederland	Anesthesiologie	Heelkunde
Österreich	Anästhesiologie und Intensivmedizin	Chirurgie
Polska	Anestezjologia i intensywna terapia	Chirurgia ogólna
Portugal	Anestesiologia	Cirurgia geral
România	Anestezie și terapie intensivă	Chirurgie generală
Slovenija	Anesteziologija, reanimatologija in perioperativna intenzivna medicina	Splošna kirurgija

▼M1

Država	Anesteziologija Minimalno obdobje usposabljanja: 3 leta	Splošna kirurgija Minimalno obdobje usposabljanja: 5 let
	Naziv	Naziv
Slovensko	Anestéziológia a intenzívna medicína	Chirurgia
Suomi/Finland	Anestesiologia ja tehohoito/Anestesiologi och intensivvård	Yleiskirurgia/Allmän kirurgi
Sverige	Anestesi och intensivvård	Kirurgi
United Kingdom	Anaesthetics	General surgery

Država	Nevrokirurgija Minimalno obdobje usposabljanja: 5 let	Porodništvo in ginekologija Minimalno obdobje usposabljanja: 4 leta
	Naziv	Naziv
Belgique/België/Belgien	Neurochirurgie	Gynécologie — obstétrique/Gynaecologie en verloskunde
България	Неврохирургия	Акушерство, гинекология и репродуктивна медицина
Česká republika	Neurochirurgie	Gynekologie a porodnictví
Danmark	Neurokirurgi eller kirurgiske nervesygdomme	Gynækologi og obstetrik eller kvindesygdomme og fødselshjælp
Deutschland	Neurochirurgie	Frauenheilkunde und Geburtshilfe
Eesti	Neurokirurgia	Sünnitusabi ja günekoloogia
Ελλάς	Νευροχειρουργική	Μαιευτική-Γυναικολογία
España	Neurocirugía	Obstetricia y ginecología
France	Neurochirurgie	Gynécologie — obstétrique
Ireland	Neurosurgery	Obstetrics and gynaecology
Italia	Neurochirurgia	Ginecologia e ostetricia
Κύπρος	Νευροχειρουργική	Μαιευτική — Γυναικολογία
Latvija	Neiroķirurģija	Ginekoloģija un dzemdniecība
Lietuva	Neurochirurgija	Akušerija ginekologija
Luxembourg	Neurochirurgie	Gynécologie — obstétrique
Magyarország	Idegsebészet	Szülészet-nőgyógyászat
Malta	Newrokirurġija	Ostetriċja u Ġinekoloġija
Nederland	Neurochirurgie	Verloskunde en gynaecologie
Österreich	Neurochirurgie	Frauenheilkunde und Geburtshilfe
Polska	Neurochirurgia	Położnictwo i ginekologia
Portugal	Neurocirurgia	Ginecologia e obstetricia
România	Neurochirurgie	Obstetrică-ginecologie
Slovenija	Nevrokirurgija	Ginekologija in porodništvo
Slovensko	Neurochirurgia	Gynekológia a pôrodníctvo
Suomi/Finland	Neurokirurgia/Neurokirurgi	Naistentaudit ja synnytykset/Kvinnosjukdomar och förlossningar

▼M1

Država	Nevrokirurgija Minimalno obdobje usposabljanja: 5 let	Porodništvo in ginekologija Minimalno obdobje usposabljanja: 4 leta
	Naziv	Naziv
Sverige	Neurokirurgi	Obstetrik och gynekologi
United Kingdom	Neurosurgery	Obstetrics and gynaecology

Država	Splošna medicina Minimalno obdobje usposabljanja: 5 let	Oftalmologija Minimalno obdobje usposabljanja: 3 leta
	Naziv	Naziv
Belgique/België/Belgien	Médecine interne/Inwendige geneeskunde	Ophtalmologie/Oftalmologie
България	Вътрешни болести	Очни болести
Česká republika	Vnitřní lékařství	Oftalmologie
Danmark	Intern medicin	Oftalmologi eller øjensygdomme
Deutschland	Innere Medizin	Augenheilkunde
Eesti	Sisehaigused	Oftalmoloogia
Ελλάς	Παθολογία	Οφθαλμολογία
España	Medicina interna	Oftalmología
France	Médecine interne	Ophtalmologie
Ireland	General medicine	Ophthalmic surgery
Italia	Medicina interna	Oftalmologia
Κύπρος	Παθολογία	Οφθαλμολογία
Latvija	Internā medicīna	Oftalmoloģija
Lietuva	Vidaus ligos	Oftalmologija
Luxembourg	Médecine interne	Ophtalmologie
Magyarország	Belgyógyászat	Szemészet
Malta	Mediċina Interna	Oftalmoloġija
Nederland	Interne geneeskunde	Oogheelkunde
Österreich	Innere Medizin	Augenheilkunde und Optometrie
Polska	Choroby wewnętrzne	Okulistyka
Portugal	Medicina interna	Oftalmologia
România	Medicină internă	Oftalmologie
Slovenija	Interna medicina	Oftalmologija
Slovensko	Vnútorné lekárstvo	Oftalmológia
Suomi/Finland	Sisätaudit/Inre medicin	Silmätaudit/Ögonsjukdomar
Sverige	Internmedicine	Ögonsjukdomar (oftalmologi)
United Kingdom	General (internal) medicine	Ophthalmology

▼M1

Država	Otorinolaringologija Minimalno obdobje usposabljanja: 3 leta	Pediatrija Minimalno obdobje usposabljanja: 4 leta
	Naziv	Naziv
Belgique/België/Belgien	Oto-rhino-laryngologie/Otorhinolaryngologie	Pédiatrie/Pediatrie
България	Ушно-носно-гърлени болести	Детски болести
Česká republika	Otorinolaryngologie	Dětské lékařství
Danmark	Oto-rhino-laryngologi eller øre-næse-halssygdomme	Pædiatri eller sygdomme hos børn
Deutschland	Hals-Nasen-Ohrenheilkunde	Kinder — und Jugendheilkunde
Eesti	Otorinolarüngoloogia	Pediaatria
Ελλάς	Ωτορινολαρυγγολογία	Παιδιατρική
España	Otorrinolaringología	PediatrÍa y sus áreas especÍfIcas
France	Oto-rhino-laryngologie	Pédiatrie
Ireland	Otolaryngology	Paediatrics
Italia	Otorinolaringoiatria	Pédiatria
Κύπρος	Ωτορινολαρυγγολογία	Παιδιατρική
Latvija	Otolaringoloģija	Pediatrija
Lietuva	Otorinolaringologija	Vaikų ligos
Luxembourg	Oto-rhino-laryngologie	Pédiatrie
Magyarország	Fül-orr-gégegyógyászat	Csecsemő- és gyermekgyógyászat
Malta	Otorinolaringoloġija	Pedjatrija
Nederland	Keel-, neus- en oorheelkunde	Kindergeneeskunde
Österreich	Hals-, Nasen-und Ohrenkrankheiten	Kinder — und Jugendheilkunde
Polska	Otorynolaryngologia	Pediatria
Portugal	Otorrinolaringologia	Pediatria
România	Otorinolaringologie	Pediatrie
Slovenija	Otorinolaringológija	Pediatrija
Slovensko	Otorinolaryngológia	Pediatria
Suomi/Finland	Korva-, nenä- ja kurkkutaudit/Öron-, näs- och halssjukdomar	Lastentaudit/Barnsjukdomar
Sverige	Öron-, näs- och halssjukdomar (oto-rhino-laryngologi)	Barn- och ungdomsmedicin
United Kingdom	Otolaryngology	Paediatrics

Država	Pnevmologija Minimalno obdobje usposabljanja: 4 leta	Urologija Minimalno obdobje usposabljanja: 5 let
	Naziv	Naziv
Belgique/België/Belgien	Pneumologie	Urologie
България	Пневмология и фтизиатрия	Урология
Česká republika	Tuberkulóza a respirační nemoci	Urologie

▼M1

Država	Pnevmologija Minimalno obdobje usposabljanja: 4 leta	Urologija Minimalno obdobje usposabljanja: 5 let
	Naziv	Naziv
Danmark	Medicinske lungesygdomme	Urologi eller urinvejenes kirurgiske sygdomme
Deutschland	Pneumologie	Urologie
Eesti	Pulmonoloogia	Uroloogia
Ελλάς	Φυματιολογία- Πνευμονολογία	Ουρολογία
España	Neumología	Urología
France	Pneumologie	Urologie
Ireland	Respiratory medicine	Urology
Italia	Malattie dell'apparato respiratorio	Urologia
Κύπρος	Πνευμονολογία — Φυματιολογία	Ουρολογία
Latvija	Ftiziopneimonoloģija	Uroloģija
Lietuva	Pulmonologija	Urologija
Luxembourg	Pneumologie	Urologie
Magyarország	Tüdőgyógyászat	Urológia
Malta	Mediċina Respiratorja	Uroloġija
Nederland	Longziekten en tuberculose	Urologie
Österreich	Lungenkrankheiten	Urologie
Polska	Choroby płuc	Urologia
Portugal	Pneumologia	Urologia
România	Pneumologie	Urologie
Slovenija	Pnevmologija	Urologija
Slovensko	Pneumológia a ftizeológia	Urológia
Suomi/Finland	Keuhkosairaudet ja allergologia/Lungsjukdomar och allergologi	Urologia/Urologi
Sverige	Lungsjukdomar (pneumologi)	Urologi
United Kingdom	Respiratory medicine	Urology

Država	Ortopedija Minimalno obdobje usposabljanja: 5 let	Anatomska patologija Minimalno obdobje usposabljanja: 4 leta
	Naziv	Naziv
Belgique/België/Belgien	Chirurgie orthopédique/Orthopedische heelkunde	Anatomie pathologique/Pathologische anatomie
България	Ортопедия и травматология	Обща и клинична патология
Česká republika	Ortopedie	Patologická anatomie
Danmark	Ortopædisk kirurgi	Patologisk anatomi eller vævs- og celleundersøgelser
Deutschland	Orthopädie (und Unfallchirurgie)	Pathologie
Eesti	Ortopeedia	Patoloogia
Ελλάς	Ορθοπεδική	Παθολογική Ανατομική
España	Cirugía ortopédica y traumatología	Anatomía patológica

▼M1

Država	Ortopedija Minimalno obdobje usposabljanja: 5 let	Anatomska patologija Minimalno obdobje usposabljanja: 4 leta
	Naziv	Naziv
France	Chirurgie orthopédique et traumatologie	Anatomie et cytologie pathologiques
Ireland	Trauma and orthopaedic surgery	Morbid anatomy and histopathology
Italia	Ortopedia e traumatologia	Anatomia patologica
Κύπρος	Ορθοπεδική	Παθολογοανατομία — Ιστολογία
Latvija	Traumatoloģija un ortopēdija	Patoloģija
Lietuva	Ortopedija traumatologija	Patologija
Luxembourg	Orthopédie	Anatomie pathologique
Magyarország	Ortopédia	Patológia
Malta	Kirurġija Ortopedika	Istopatoloġija
Nederland	Orthopedie	Pathologie
Österreich	Orthopädie und Orthopädische Chirurgie	Pathologie
Polska	Ortopedia i traumatologia narządu ruchu	Patomorfologia
Portugal	Ortopedia	Anatomia patologica
România	Ortopedie și traumatologie	Anatomie patologică
Slovenija	Ortopedska kirurgija	Anatomska patologija in citopatologija
Slovensko	Ortopédia	Patologická anatómia
Suomi/Finland	Ortopedia ja traumatologia/Ortopedi och traumatologi	Patologia/Patologi
Sverige	Ortopedi	Klinisk patologi
United Kingdom	Trauma and orthopaedic surgery	Histopathology

Država	Nevrologija Minimalno obdobje usposabljanja: 4 leta	Psihiatrija Minimalno obdobje usposabljanja: 4 leta
	Naziv	Naziv
Belgique/België/Belgien	Neurologie	Psychiatrie de l'adulte/Volwassen psychiatrie
България	Нервни болести	Психиатрия
Česká republika	Neurologie	Psychiatrie
Danmark	Neurologi eller medicinske nervesygdomme	Psykiatri
Deutschland	Neurologie	Psychiatrie und Psychotherapie
Eesti	Neuroloogia	Psühhiaatria
Ελλάς	Νευρολογία	Ψυχιατρική
España	Neurología	Psiquiatría
France	Neurologie	Psychiatrie
Ireland	Neurology	Psychiatry
Italia	Neurologia	Psichiatria
Κύπρος	Νευρολογία	Ψυχιατρική
Latvija	Neiroloģija	Psihiatrija

▼M1

Država	Nevrologija Minimalno obdobje usposabljanja: 4 leta	Psihiatrija Minimalno obdobje usposabljanja: 4 leta
	Naziv	Naziv
Lietuva	Neurologija	Psichiatrija
Luxembourg	Neurologie	Psychiatrie
Magyarország	Neurológia	Pszichiátria
Malta	Newroloġija	Psikjatrija
Nederland	Neurologie	Psychiatrie
Österreich	Neurologie	Psychiatrie
Polska	Neurologia	Psychiatria
Portugal	Neurologia	Psiquiatria
România	Neurologie	Psihiatrie
Slovenija	Nevrologija	Psihiatrija
Slovensko	Neurológia	Psychiatria
Suomi/Finland	Neurologia/Neurologi	Psykiatria/Psykiatri
Sverige	Neurologi	Psykiatri
United Kingdom	Neurology	General psychiatry

Država	Diagnostična radiologija Minimalno obdobje usposabljanja: 4 leta	Radioterapija Minimalno obdobje usposabljanja: 4 leta
	Naziv	Naziv
Belgique/België/Belgien	Radiodiagnostic/Röntgendiagnose	Radiothérapie-oncologie/Radiotherapie-onco-logie
България	Образна диагностика	Лъчелечение
Česká republika	Radiologie a zobrazovací metody	Radiační onkologie
Danmark	Diagnostik radiologi eller røntgenundersøgelse	Onkologi
Deutschland	(Diagnostische) Radiologie	Strahlentherapie
Eesti	Radioloogia	Onkoloogia
Ελλάς	Ακτινοδιαγνωστική	Ακτινοθεραπευτική — Ογκολογία
España	Radiodiagnóstico	Oncología radioterápica
France	Radiodiagnostic et imagerie médicale	Oncologie radiothérapique
Ireland	Diagnostic radiology	Radiation oncology
Italia	Radiodiagnostica	Radioterapia
Κύπρος	Ακτινολογία	Ακτινοθεραπευτική Ογκολογία
Latvija	Diagnostiskā radioloģija	Terapeitiskā radioloģija
Lietuva	Radiologija	Onkologija radioterapija
Luxembourg	Radiodiagnostic	Radiothérapie
Magyarország	Radiológia	Sugárterápia
Malta	Radjoloġija	Onkoloġija u Radjoterapija
Nederland	Radiologie	Radiotherapie
Österreich	Medizinische Radiologie-Diagnostik	Strahlentherapie — Radioonkologie

▼M1

Država	Diagnostična radiologija Minimalno obdobje usposabljanja: 4 leta	Radioterapija Minimalno obdobje usposabljanja: 4 leta
	Naziv	Naziv
Polska	Radiologia i diagnostyka obrazowa	Radioterapia onkologiczna
Portugal	Radiodiagnóstico	Radioterapia
România	Radiologie-imagistică medicală	Radioterapie
Slovenija	Radiologija	Radioterapija in onkologija
Slovensko	Rádiológia	Radiačná onkológia
Suomi/Finland	Radiologia/Radiologi	Syöpätaudit/Cancersjukdomar
Sverige	Medicinsk radiologi	Tumörsjukdomar (allmän onkologi)
United Kingdom	Clinical radiology	Clinical oncology

Država	Plastična kirurgija Minimalno obdobje usposabljanja: 5 let	Klinična biologija Minimalno obdobje usposabljanja: 4 leta
	Naziv	Naziv
Belgique/België/Belgien	Chirurgie plastique, reconstructrice et esthétique/Plastische, reconstructieve en esthetische heelkunde	Biologie clinique/Klinische biologie
България	Пластично-възстановителна хирургия	Клинична лаборатория
Česká republika	Plastická chirurgie	
Danmark	Plastikkirurgi	
Deutschland	Plastische (und Ästhetische) Chirurgie	
Eesti	Plastika- ja rekonstruktiivkirurgia	Laborimeditsiin
Ελλάς	Πλαστική Χειρουργική	Χειρουργική Θώρακος
España	Cirugía plástica, estética y reparadora	Análisis clínicos
France	Chirurgie plastique, reconstructrice et esthétique	Biologie médicale
Ireland	Plastic, reconstructive and aesthetic surgery	
Italia	Chirurgia plastica e ricostruttiva	Patologia clinica
Κύπρος	Πλαστική Χειρουργική	
Latvija	Plastiskā ķirurģija	
Lietuva	Plastinė ir rekonstrukcinė chirurgija	Laboratorinė medicina
Luxembourg	Chirurgie plastique	Biologie clinique
Magyarország	Plasztikai (égési) sebészet	Orvosi laboratóriumi diagnosztika
Malta	Kirurġija Plastika	
Nederland	Plastische chirurgie	
Österreich	Plastische Chirurgie	Medizinische Biologie
Polska	Chirurgia plastyczna	Diagnostyka laboratoryjna
Portugal	Cirurgia plástica e reconstrutiva	Patologia clínica
România	Chirurgie plastică — microchirurgie reconstructivă	Medicină de laborator

▼M1

Država	Plastična kirurgija Minimalno obdobje usposabljanja: 5 let	Klinična biologija Minimalno obdobje usposabljanja: 4 leta
	Naziv	Naziv
Slovenija	Plastična, rekonstrukcijska in estetska kirurgija	
Slovensko	Plastická chirurgia	Laboratórna medicína
Suomi/Finland	Plastiikkakirurgia/Plastikkirurgi	
Sverige	Plastikkirurgi	
United Kingdom	Cirugía plástica	

Država	Mikrobiologija — bakteriologija Minimalno obdobje usposabljanja: 4 leta	Biokemija Minimalno obdobje usposabljanja: 4 leta
	Naziv	Naziv
Belgique/België/Belgien		
България	Микробиология	Биохимия
Česká republika	Lékařská mikrobiologie	Klinická biochemie
Danmark	Klinisk mikrobiologi	Klinisk biokemi
Deutschland	Mikrobiologie (Virologie) und Infektionsepidemiologie	Laboratoriumsmedizin
Eesti		
Ελλάς	1. Ιατρική Βιοπαθολογία 2. Μικροβιολογία	
España	Microbiología y parasitología	Bioquímica clínica
France		
Ireland	Microbiology	Chemical pathology
Italia	Microbiologia e virologia	Biochimica clinica
Κύπρος	Μικροβιολογία	
Latvija	Mikrobioloģija	
Lietuva		
Luxembourg	Microbiologie	Chimie biologique
Magyarország	Orvosi mikrobiológia	
Malta	Mikrobijoloġija	Patoloġija Kimika
Nederland	Medische microbiologie	Klinische chemie
Österreich	Hygiene und Mikrobiologie	Medizinische und Chemische Labordiagnostik
Polska	Mikrobiologia lekarska	
Portugal		
România		
Slovenija	Klinična mikrobiologija	Medicinska biokemija
Slovensko	Klinická mikrobiológia	Klinická biochémia
Suomi/Finland	Kliininen mikrobiologia/Klinisk mikrobiologi	Kliininen kemia/Klinisk kemi

▼M1

Država	Mikrobiologija — bakteriologija Minimalno obdobje usposabljanja: 4 leta	Biokemija Minimalno obdobje usposabljanja: 4 leta
	Naziv	Naziv
Sverige	Klinisk bakteriologi	Klinisk kemi
United Kingdom	Medical microbiology and virology	Chemical pathology

Država	Imunologija Minimalno obdobje usposabljanja: 4 leta	Torakalna kirurgija Minimalno obdobje usposabljanja: 5 let
	Naziv	Naziv
Belgique/België/Belgien		Chirurgie thoracique/Heelkunde op de thorax (*)
България	Клинична имунология Имунология	Гръдна хирургия Кардиохирургия
Česká republika	Alergologie a klinická imunologie	Kardiochirurgie
Danmark	Klinisk immunologi	Thoraxkirurgi eller brysthulens kirurgiske sygdomme
Deutschland		Thoraxchirurgie
Eesti		Torakaalkirurgia
Ελλάς		Χειρουργική Θώρακος
España	Inmunología	Cirugía torácica
France		Chirurgie thoracique et cardiovasculaire
Ireland	Immunology (clinical and laboratory)	Thoracic surgery
Italia		Chirurgia toracica; Cardiochirurgia
Κύπρος	Ανοσολογία	Χειρουργική Θώρακος
Latvija	Imunoloģija	Torakālā ķirurģija
Lietuva		Krūtinės chirurgija
Luxembourg	Immunologie	Chirurgie thoracique
Magyarország	Allergológia és klinikai immunológia	Mellkassebészet
Malta	Immunoloġija	Kirurġija Kardjo-Toraċika
Nederland		Cardio-thoracale chirurgie
Österreich	Immunologie	
Polska	Immunologia kliniczna	Chirurgia klatki piersiowej
Portugal		Cirurgia cardiotorácica
România		Chirurgie toracică
Slovenija		Torakalna kirurgija
Slovensko	Klinická imunológia a alergológia	Hrudníková chirurgia
Suomi/Finland		Sydän-ja rintaelinkirurgia/Hjärt- och thoraxkirurgi
Sverige	Klinisk immunologi	Thoraxkirurgi
United Kingdom	Immunology	Cardo-thoracic surgery

Datumi razveljavitve v smislu člena 27(3):
(*) 1. januar 1983

▼M1

Država	Pediatrična kirurgija Minimalno obdobje usposabljanja: 5 let	Vaskularna kirurgija Minimalno obdobje usposabljanja: 5 let
	Naziv	Naziv
Belgique/België/Belgien		Chirurgie des vaisseaux/Bloedvatenheelkunde (*)
България	Детска хирургия	Съдова хирургия
Česká republika	Dětská chirurgie	Cévní chirurgie
Danmark		Karkirurgi eller kirurgiske blodkarsygdomme
Deutschland	Kinderchirurgie	Gefäßchirurgie
Eesti	Lastekirurgia	Kardiovaskulaarkirurgia
Ελλάς	Χειρουργική Παίδων	Αγγειοχειρουργική
España	Cirugía pediátrica	Angiología y cirugía vascular
France	Chirurgie infantile	Chirurgie vasculaire
Ireland	Paediatric surgery	
Italia	Chirurgia pediatrica	Chirurgia vascolare
Κύπρος	Χειρουργική Παίδων	Χειρουργική Αγγείων
Latvija	Bērnu ķirurģija	Asinsvadu ķirurģija
Lietuva	Vaikų chirurgija	Kraujagyslių chirurgija
Luxembourg	Chirurgie pédiatrique	Chirurgie vasculaire
Magyarország	Gyermeksebészet	Érsebészet
Malta	Kirurgija Pedjatrika	Kirurġija Vaskolari
Nederland		
Österreich	Kinderchirurgie	
Polska	Chirurgia dziecięca	Chirurgia naczyniowa
Portugal	Cirurgia pediátrica	Cirurgia vascular
România	Chirurgie pediatrică	Chirurgie vasculară
Slovenija		Kardiovaskularna kirurgija
Slovensko	Detská chirurgia	Cievna chirurgia
Suomi/Finland	Lastenkirurgia/Barnkirurgi	Verisuonikirurgia/Kärlkirurgi
Sverige	Barn- och ungdomskirurgi	
United Kingdom	Paediatric surgery	

Datumi razveljavitve v smislu člena 27(3):
(*) 1. januar 1983

Država	Kardiologija Minimalno obdobje usposabljanja: 4 leta	Gastroenterologija Minimalno obdobje usposabljanja: 4 leta
	Naziv	Naziv
Belgique/België/Belgien	Cardiologie	Gastro-entérologie/Gastroenterologie
България	Кардиология	Гастроентерология
Česká republika	Kardiologie	Gastroenterologie

▼M1

Država	Kardiologija Minimalno obdobje usposabljanja: 4 leta	Gastroenterologija Minimalno obdobje usposabljanja: 4 leta
	Naziv	Naziv
Danmark	Kardiologi	Medicinsk gastroenterologi eller medicinske mavetarmsygdomme
Deutschland	Innere Medizin und Schwerpunkt Kardiologie	Innere Medizin und Schwerpunkt Gastroenterologie
Eesti	Kardioloogia	Gastroenteroloogia
Ελλάς	Καρδιολογία	Γαστρεντερολογία
España	Cardiología	Aparato digestivo
France	Pathologie cardio-vasculaire	Gastro-entérologie et hépatologie
Ireland	Cardiology	Gastro-enterology
Italia	Cardiologia	Gastroenterologia
Κύπρος	Καρδιολογία	Γαστρεντερολογία
Latvija	Kardioloģija	Gastroenteroloģija
Lietuva	Kardiologija	Gastroenterologija
Luxembourg	Cardiologie et angiologie	Gastro-enterologie
Magyarország	Kardiológia	Gasztroenterológia
Malta	Kardjoloġija	Gastroenteroloġija
Nederland	Cardiologie	Leer van maag-darm-leverziekten
Österreich		
Polska	Kardiologia	Gastrenterologia
Portugal	Cardiologia	Gastrenterologia
România	Cardiologie	Gastroenterologie
Slovenija		Gastroenterologija
Slovensko	Kardiológia	Gastroenterológia
Suomi/Finland	Kardiologia/Kardiologi	Gastroenterologia/Gastroenterologi
Sverige	Kardiologi	Medicinsk gastroenterologi och hepatologi
United Kingdom	Cardiology	Gastro-enterology

Država	Revmatologija Minimalno obdobje usposabljanja: 4 leta	Splošna hematologija Minimalno obdobje usposabljanja: 3 leta
	Naziv	Naziv
Belgique/België/Belgien	Rhumathologie/reumatologie	
България	Ревматология	Трансфузионна хематология
Česká republika	Revmatologie	Hematologie a transfúzní lékařství
Danmark	Reumatologi	Hæmatologi eller blodsygdomme
Deutschland	Innere Medizin und Schwerpunkt Rheumatologie	Innere Medizin und Schwerpunkt Hämatologie und Onkologie
Eesti	Reumatoloogia	Hematoloogia
Ελλάς	Ρευματολογία	Αιματολογία

▼M1

Država	Revmatologija Minimalno obdobje usposabljanja: 4 leta	Splošna hematologija Minimalno obdobje usposabljanja: 3 leta
	Naziv	Naziv
España	Reumatología	Hematología y hemoterapia
France	Rhumatologie	
Ireland	Rheumatology	Haematology (clinical and laboratory)
Italia	Reumatologia	Ematologia
Κύπρος	Ρευματολογία	Αιματολογία
Latvija	Reimatoloģija	Hematoloģija
Lietuva	Reumatologija	Hematologija
Luxembourg	Rhumatologie	Hématologie
Magyarország	Reumatológia	Haematológia
Malta	Rewmatoloġija	Ematoloġija
Nederland	Reumatologie	
Österreich		
Polska	Reumatologia	Hematologia
Portugal	Reumatologia	Imuno-hemoterapia
România	Reumatologie	Hematologie
Slovenija		
Slovensko	Reumatológia	Hematológia a transfúziológia
Suomi/Finland	Reumatologia/Reumatologi	Kliininen hematologia/Klinisk hematologi
Sverige	Reumatologi	Hematologi
United Kingdom	Rheumatology	Haematology

Država	Endokrinologija Minimalno obdobje usposabljanja: 3 leta	Fizioterapija Minimalno obdobje usposabljanja: 3 leta
	Naziv	Naziv
Belgique/België/ Belgien		Médecine physique et réadaptation/Fysische geneeskunde en revalidatie
България	Ендокринология и болести на обмяната	Физикална и рехабилитационна медицина
Česká republika	Endokrinologie	Rehabilitační a fyzikální medicína
Danmark	Medicinsk endokrinologi eller medicinske hormonsygdomme	
Deutschland	Innere Medizin und Schwerpunkt Endokrinologie und Diabetologie	Physikalische und Rehabilitative Medizin
Eesti	Endokrinoloogia	Taastusravi ja füsiaatria
Ελλάς	Ενδοκρινολογία	Φυσική Ιατρική και Αποκατάσταση
España	Endocrinología y nutrición	Medicina física y rehabilitación
France	Endocrinologie, maladies métaboliques	Rééducation et réadaptation fonctionnelles
Ireland	Endocrinology and diabetes mellitus	
Italia	Endocrinologia e malattie del ricambio	Medicina fisica e riabilitazione

▼M1

Država	Endokrinologija Minimalno obdobje usposabljanja: 3 leta	Fizioterapija Minimalno obdobje usposabljanja: 3 leta
	Naziv	Naziv
Κύπρος	Ενδοκρινολογία	Φυσική Ιατρική και Αποκατάσταση
Latvija	Endokrinoloģija	Rehabilitoloģija Fiziskā rehabilitācija Fizikālā medicīna
Lietuva	Endokrinologija	Fizinė medicina ir reabilitacija
Luxembourg	Endocrinologie, maladies du métabolisme et de la nutrition	Rééducation et réadaptation fonctionnelles
Magyarország	Endokrinológia	Fizioterápia
Malta	Endokrinoloġija u Dijabete	
Nederland		Revalidatiegeneeskunde
Österreich		Physikalische Medizin
Polska	Endokrynologia	Rehabilitacja medyczna
Portugal	Endocrinologia	Fisiatria ou Medicina física e de reabilitação
România	Endocrinologie	Recuperare, medicină fizică și balneologie
Slovenija		Fizikalna in rehabilitacijska medicina
Slovensko	Endokrinológia	Fyziatria, balneológia a liečebná rehabilitácia
Suomi/Finland	Endokrinologia/Endokrinologi	Fysiatria/Fysiatri
Sverige	Endokrina sjukdomar	Rehabiliteringsmedicin
United Kingdom	Endocrinology and diabetes mellitus	

Država	Nevropsihiatrija Minimalno obdobje usposabljanja: 5 let	Dermatovenerologija Minimalno obdobje usposabljanja: 3 leta
	Naziv	Naziv
Belgique/België/ Belgien	Neuropsychiatrie (*)	Dermato-vénéréologie/Dermato-venerologie
България		Кожни и венерически болести
Česká republika		Dermatovenerologie
Danmark		Dermato-venerologi eller hud- og kønssygdomme
Deutschland	Nervenheilkunde (Neurologie und Psychiatrie)	Haut — und Geschlechtskrankheiten
Eesti		Dermatoveneroloogia
Ελλάς	Νευρολογία — Ψυχιατρική	Δερματολογία — Αφροδισιολογία
España		Dermatología médico-quirúrgica y venereología
France	Neuropsychiatrie (**)	Dermatologie et vénéréologie
Ireland		
Italia	Neuropsichiatria (***)	Dermatologia e venerologia
Κύπρος	Νευρολογία — Ψυχιατρική	Δερματολογία — Αφροδισιολογία
Latvija		Dermatoloģija un veneroloģija
Lietuva		Dermatovenerologija
Luxembourg	Neuropsychiatrie (****)	Dermato-vénéréologie

▼M1

Država	Nevropsihiatrija Minimalno obdobje usposabljanja: 5 let	Dermatovenerologija Minimalno obdobje usposabljanja: 3 leta
	Naziv	Naziv
Magyarország		Bőrgyógyászat
Malta		Dermato-venerejoloġija
Nederland	Zenuw — en zielsziekten (*****)	Dermatologie en venerologie
Österreich	Neurologie und Psychiatrie	Haut- und Geschlechtskrankheiten
Polska		Dermatologia i wenerologia
Portugal		Dermatovenereologia
România		Dermatovenerologie
Slovenija		Dermatovenerologija
Slovensko	Neuropsychiatria	Dermatovenerológia
Suomi/Finland		Ihotaudit ja allergologia/Hudsjukdomar och allergologi
Sverige		Hud- och könssjukdomar
United Kingdom		

Datumi razveljavitve v smislu člena 27(3):
(*) 1. avgust 1987, razen za osebe, ki so začele z usposabljanjem pred tem datumom
(**) 31. december 1971
(***) 31. oktober 1999
(****) Dokazila o kvalifikacijah se več ne podeljujejo za usposabljanje, ki se je začelo po 5. marcu 1982
(*****) 9. julij 1984

Država	Radiologija Minimalno obdobje usposabljanja: 4 leta	Otroška psihiatrija Minimalno obdobje usposabljanja: 4 leta
	Naziv	Naziv
Belgique/België/Belgien		Psychiatrie infanto-juvénile/Kinder- en jeugd-psychiatrie
България	Радиобиология	Детска психиатрия
Česká republika		Dětská a dorostová psychiatrie
Danmark		Børne- og ungdomspsykiatri
Deutschland	Radiologie	Kinder- und Jugendpsychiatrie und -psychotherapie
Eesti		
Ελλάς	Ακτινολογία — Ραδιολογία	Παιδοψυχιατρική
España	Electroradiología	
France	Electro-radiologie (*)	Pédo-psychiatrie
Ireland	Radiology	Child and adolescent psychiatry
Italia	Radiologia (**)	Neuropsichiatria infantile
Κύπρος		Παιδοψυχιατρική
Latvija		Bērnu psihiatrija
Lietuva		Vaikų ir paauglių psichiatrija
Luxembourg	Électroradiologie (***)	Psychiatrie infantile
Magyarország	Radiológia	Gyermek-és ifjúságpszichiátria

▼M1

Država	Radiologija Minimalno obdobje usposabljanja: 4 leta	Otroška psihiatrija Minimalno obdobje usposabljanja: 4 leta
	Naziv	Naziv
Malta		
Nederland	Radiologie (****)	
Österreich	Radiologie	
Polska		Psychiatria dzieci i młodzieży
Portugal	Radiologia	Pedopsiquiatria
România		Psihiatrie pediatrică
Slovenija		Otroška in mladostniška psihiatrija
Slovensko		Detská psychiatria
Suomi/Finland		Lastenpsykiatria/Barnpsykiatri
Sverige		Barn- och ungdomspsykiatri
United Kingdom		Child and adolescent psychiatry

Datumi razveljavitve v smislu člena 27(3):
(*) 3. december 1971
(**) 31. oktober 1993
(***) Dokazila o kvalifikacijah se več ne podeljujejo za usposabljanje, ki se je začelo po 5. marcu 1982
(****) 8. julij 1984

Država	Geriatrija Minimalno obdobje usposabljanja: 4 leta	Bolezni ledvic Minimalno obdobje usposabljanja: 4 leta
	Naziv	Naziv
Belgique/België/ Belgien		
България	Гериатрична медицина	Нефрология
Česká republika	Geriatrie	Nefrologie
Danmark	Geriatri eller alderdommens sygdomme	Nefrologi eller medicinske nyresygdomme
Deutschland		Innere Medizin und Schwerpunkt Nephrologie
Eesti		Nefroloogia
Ελλάς		Νεφρολογία
España	Geriatría	Nefrología
France		Néphrologie
Ireland	Geriatric medicine	Nephrology
Italia	Geriatria	Nefrologia
Κύπρος	Γηριατρική	Νεφρολογία
Latvija		Nefroloģija
Lietuva	Geriatrija	Nefrologija
Luxembourg	Gériatrie	Néphrologie
Magyarország	Geriátria	Nefrológia
Malta	Ġerjatrija	Nefroloġija
Nederland	Klinische geriatrie	
Österreich		

▼M1

Država	Geriatrija Minimalno obdobje usposabljanja: 4 leta	Bolezni ledvic Minimalno obdobje usposabljanja: 4 leta
	Naziv	Naziv
Polska	Geriatria	Nefrologia
Portugal		Nefrologia
România	Geriatrie și gerontologie	Nefrologie
Slovenija		Nefrologija
Slovensko	Geriatria	Nefrológia
Suomi/Finland	Geriatria/Geriatri	Nefrologia/Nefrologi
Sverige	Geriatrik	Medicinska njursjukdomar (nefrologi)
United Kingdom	Geriatrics	Renal medicine

Država	Nalezljive bolezni Minimalno obdobje usposabljanja: 4 leta	Socialna medicina Minimalno obdobje usposabljanja: 4 leta
	Naziv	Naziv
Belgique/België/ Belgien		
България	Инфекциозни болести	Социална медицина и здравен мениджмънт комунална хигиена
Česká republika	Infekční lékařství	Hygiena a epidemiologie
Danmark	Infektionsmedicin	Samfundsmedicin
Deutschland		Öffentliches Gesundheitswesen
Eesti	Infektsioonhaigused	
Ελλάς		Κοινωνική Ιατρική
España		Medicina preventiva y salud pública
France		Santé publique et médecine sociale
Ireland	Infectious diseases	Public health medicine
Italia	Malattie infettive	Igiene e medicina preventiva
Κύπρος	Λοιμώδη Νοσήματα	Υγειονολογία/Κοινοτική Ιατρική
Latvija	Infektoloģija	
Lietuva	Infektologija	
Luxembourg	Maladies contagieuses	Santé publique
Magyarország	Infektológia	Megelőző orvostan és népegészségtan
Malta	Mard Infettiv	Saħħa Pubblika
Nederland		Maatschappij en gezondheid
Österreich		Sozialmedizin
Polska	Choroby zakaźne	Zdrowie publiczne, epidemiologia
Portugal	Infecciologia	Saúde pública
România	Boli infecțioase	Sănătate publică și management
Slovenija	Infektologija	Javno zdravje
Slovensko	Infektológia	Verejné zdravotníctvo

▼M1

Država	Nalezljive bolezni Minimalno obdobje usposabljanja: 4 leta	Socialna medicina Minimalno obdobje usposabljanja: 4 leta
	Naziv	Naziv
Suomi/Finland	Infektiosairaudet/Infektionssjukdomar	Terveydenhuolto/Hälsovård
Sverige	Infektionssjukdomar	Socialmedicin
United Kingdom	Infectious diseases	Public health medicine

Država	Farmakologija Minimalno obdobje usposabljanja: 4 leta	Medicina dela Minimalno obdobje usposabljanja: 4 leta
	Naziv	Naziv
Belgique/België/Belgien		Médecine du travail/Arbeidsgeneeskunde
България	Клинична фармакология и терапия Фармакология	Трудова медицина
Česká republika	Klinická farmakologie	Pracovní lékařství
Danmark	Klinisk farmakologi	Arbejdsmedicin
Deutschland	Pharmakologie und Toxikologie	Arbeitsmedizin
Eesti		
Ελλάς		Ιατρική thς Εργασίας
España	Farmacología clínica	Medicina del trabajo
France		Médecine du travail
Ireland	Clinical pharmacology and therapeutics	Occupational medicine
Italia	Farmacologia	Medicina del lavoro
Κύπρος		Ιατρική της Εργασίας
Latvija		Arodslimības
Lietuva		Darbo medicina
Luxembourg		Médecine du travail
Magyarország	Klinikai farmakológia	Foglalkozás-orvostan (üzemorvostan)
Malta	Farmakoloġija Klinika u t-Terapewtika	Mediċina Okkupazzjonali
Nederland		Arbeid en gezondheid, bedrijfsgeneeskunde Arbeid en gezondheid, verzekeringsgeneeskunde
Österreich	Pharmakologie und Toxikologie	Arbeits- und Betriebsmedizin
Polska	Farmakologia kliniczna	Medycyna pracy
Portugal		Medicina do trabalho
România	Farmacologie clinică	Medicina muncii
Slovenija		Medicina dela, prometa in športa
Slovensko	Klinická farmakológia	Pracovné lekárstvo
Suomi/Finland	Kliininen farmakologia ja lääkehoito/Klinisk farmakologi och läkemedelsbehandling	Työterveyshuolto/Företagshälsovård
Sverige	Klinisk farmakologi	Yrkes- och miljömedicin
United Kingdom	Clinical pharmacology and therapeutics	Occupational medicine

▼M1

Država	Alergologija Minimalno obdobje usposabljanja: 3 leta	Nuklearna medicina Minimalno obdobje usposabljanja: 4 leta
	Naziv	Naziv
Belgique/België/ Belgien		Médecine nucléaire/Nucleaire geneeskunde
България	Клинична алергология	Нуклеарна медицина
Česká republika	Alergologie a klinická imunologie	Nukleární medicína
Danmark	Medicinsk allergologi eller medicinske overfølsomhedssygdomme	Klinisk fysiologi og nuklearmedicin
Deutschland		Nuklearmedizin
Eesti		
Ελλάς	Αλλεργιολογία	Πυρηνική Ιατρική
España	Alergología	Medicina nuclear
France		Médecine nucléaire
Ireland		
Italia	Allergologia ed immunologia clinica	Medicina nucleare
Κύπρος	Αλλεργιολογία	Πυρηνική Ιατρική
Latvija	Alergoloģija	
Lietuva	Alergologija ir klinikinė imunologija	
Luxembourg		Médecine nucléaire
Magyarország	Allergológia és klinikai immunológia	Nukleáris medicina (izotóp diagnosztika)
Malta		Mediċina Nukleari
Nederland	Allergologie en inwendige geneeskunde	Nucleaire geneeskunde
Österreich		Nuklearmedizin
Polska	Alergologia	Medycyna nuklearna
Portugal	Imuno-alergologia	Medicina nuclear
România	Alergologie și imunologie clinică	Medicină nucleară
Slovenija		Nuklearna medicina
Slovensko	Klinická imunológia a alergológia	Nukleárna medicína
Suomi/Finland		Kliininen fysiologia ja isotooppilääketiede/ Klinisk fysiologi och nukleärmedicin
Sverige	Allergisjukdomar	Nukleärmedicin
United Kingdom		Nuclear medicine

Država	Maksilofacialna kirurgija (osnovno medicinsko usposabljanje) Minimalno obdobje usposabljanja: 5 let
	Naziv
Belgique/België/ Belgien	
България	Лицево-челюстна хирургия
Česká republika	Maxilofaciální chirurgie
Danmark	
Deutschland	

▼M1

Država	Maksilofacialna kirurgija (osnovno medicinsko usposabljanje) Minimalno obdobje usposabljanja: 5 let
	Naziv
Eesti	
Ελλάς	
España	Cirugía oral y maxilofacial
France	Chirurgie maxillo-faciale et stomatologie
Ireland	
Italia	Chirurgia maxillo-facciale
Κύπρος	
Latvija	Mutes, sejas un žokļu ķirurģija
Lietuva	Veido ir žandikaulių chirurgija
Luxembourg	Chirurgie maxillo-faciale
Magyarország	Szájsebészet
Malta	
Nederland	
Österreich	Mund- Kiefer- und Gesichtschirurgie
Polska	Chirurgia szczekowo-twarzowa
Portugal	Cirurgia maxilo-facial
România	
Slovenija	Maxilofacialna kirurgija
Slovensko	Maxilofaciálna chirurgia
Suomi/Finland	
Sverige	
United Kingdom	

Država	Biološka hematologija Minimalno obdobje usposabljanja: 4 leta
	Naziv
Belgique/België/ Belgien	
България	Клинична хематология
Česká republika	
Danmark	Klinisk blodtypeserologi (*)
Deutschland	
Eesti	
Ελλάς	
España	
France	Hématologie
Ireland	
Italia	
Κύπρος	

▼M1

Država	Biološka hematologija Minimalno obdobje usposabljanja: 4 leta
	Naziv
Latvija	
Lietuva	
Luxembourg	Hématologie biologique
Magyarország	
Malta	
Nederland	
Österreich	
Polska	
Portugal	Hematologia clinica
România	
Slovenija	
Slovensko	
Suomi/Finland	
Sverige	
United Kingdom	

Datumi razveljavitve v smislu člena 27(3):
(*) 1. januar 1983, razen za osebe, ki so začele usposabljanje pred tem dnevom in ga zaključile pred koncem leta 1988.

Država	Stomatologija Minimalno obdobje usposabljanja: 3 leta	Dermatologija Minimalno obdobje usposabljanja: 4 leta
	Naziv	Naziv
Belgique/België/ Belgien		
България		
Česká republika		
Danmark		
Deutschland		
Eesti		
Ελλάς		
España	Estomatología	
France	Stomatologie	
Ireland		Dermatology
Italia	Odontostomatologia (*)	
Κύπρος		
Latvija		
Lietuva		
Luxembourg	Stomatologie	
Magyarország		

▼M1

Država	Stomatologija Minimalno obdobje usposabljanja: 3 leta	Dermatologija Minimalno obdobje usposabljanja: 4 leta
	Naziv	Naziv
Malta		Dermatoloġija
Nederland		
Österreich		
Polska		
Portugal	Estomatologia	
România		
Slovenija		
Slovensko		
Suomi/Finland		
Sverige		
United Kingdom		Dermatology

Datumi razveljavitve v smislu člena 27(3):
(*) 31. december 1994

Država	Venerologija Minimalno obdobje usposabljanja: 4 leta	Tropska medicina Minimalno obdobje usposabljanja: 4 leta
	Naziv	Naziv
Belgique/België/Belgien		
България		
Česká republika		
Danmark		
Deutschland		
Eesti		
Ελλάς		
España		
France		
Ireland	Genito-urinary medicine	Tropical medicine
Italia		Medicina tropicale
Κύπρος		
Latvija		
Lietuva		
Luxembourg		
Magyarország		Trópusi betegségek
Malta	Meditina Uro-ġenetali	
Nederland		
Österreich		Spezifische Prophylaxe und Tropenhygiene
Polska		Medycyna transportu

▼M1

Država	Venerologija Minimalno obdobje usposabljanja: 4 leta	Tropska medicina Minimalno obdobje usposabljanja: 4 leta
	Naziv	Naziv
Portugal		Medicina tropical
România		
Slovenija		
Slovensko		Tropická medicína
Suomi/Finland		
Sverige		
United Kingdom	Genito-urinary medicine	Tropical medicine

Država	Gastroenterologija Minimalno obdobje usposabljanja: 5 let	Nezgodna in urgentna medicina Minimalno obdobje usposabljanja: 5 let
	Naziv	Naziv
Belgique/België/Belgien	Chirurgie abdominale/Heelkunde op het abdomen (*)	
България		Спешна медицина
Česká republika		Traumatologie Urgentní medicína
Danmark	Kirurgisk gastroenterologi eller kirurgiske mave-tarmsygdomme	
Deutschland	Visceralchirurgie	
Eesti		
Ελλάς		
España	Cirugía del aparato digestivo	
France	Chirurgie viscérale et digestive	
Ireland		Emergency medicine
Italia	Chirurgia dell'apparato digerente	
Κύπρος		
Latvija		
Lietuva	Abdominalinė chirurgija	
Luxembourg	Chirurgie gastro-entérologique	
Magyarország		Traumatológia
Malta		Mediċina tal-Aċċidenti u l-Emerġenza
Nederland		
Österreich		
Polska		Medycyna ratunkowa
Portugal		
România		Medicină de urgență
Slovenija	Abdominalna kirurgija	
Slovensko	Gastroenterologická chirurgia	Úrazová chirurgia Urgentná medicína

▼M1

Država	Gastroenterologija Minimalno obdobje usposabljanja: 5 let	Nezgodna in urgentna medicina Minimalno obdobje usposabljanja: 5 let
	Naziv	Naziv
Suomi/Finland	Gastroenterologinen kirurgia/Gastroenterologisk kirurgi	
Sverige		
United Kingdom		Accident and emergency medicine

Datumi razveljavitve v smislu člena 27(3):
(*) 1. januar 1983

Država	Klinična nevrofiziologija Minimalno obdobje usposabljanja: 4 leta	Dentalna, oralna in maksilofacialna kirurgija (osnovno medicinsko in zobozdravstveno usposabljanje) ([1]) Minimalno obdobje usposabljanja: 4 leta
	Naziv	Naziv
Belgique/België/Belgien		Stomatologie et chirurgie orale et maxillo-faciale/Stomatologie en mond-, kaak- en aangezichtschirurgie
България		
Česká republika		
Danmark	Klinisk neurofysiologi	
Deutschland		Mund-, Kiefer- und Gesichtschirurgie
Eesti		
Ελλάς		
España	Neurofisiologia clínica	
France		
Ireland	Clinical neurophysiology	Oral and maxillo-facial surgery
Italia		
Κύπρος		Στοματο-Γναθο-Προσωποχειρουργική
Latvija		
Lietuva		
Luxembourg		Chirurgie dentaire, orale et maxillo-faciale
Magyarország		Arc-állcsont-szájsebészet
Malta	Newrofiżjoloġija Klinika	Kirurġija tal-għadam tal-wiċċ
Nederland		
Österreich		
Polska		
Portugal		
România		
Slovenija		
Slovensko		
Suomi/Finland	Kliininen neurofysiologia/Klinisk neurofysiologi	Suu- ja leukakirurgia/Oral och maxillofacial kirurgi

▼M1

Država	Klinična nevrofiziologija Minimalno obdobje usposabljanja: 4 leta	Dentalna, oralna in maksilofacialna kirurgija (osnovno medicinsko in zobozdravstveno usposabljanje) (1) Minimalno obdobje usposabljanja: 4 leta
	Naziv	Naziv
Sverige	Klinisk neurofysiologi	
United Kingdom	Clinical neurophysiology	Oral and maxillo-facial surgery

(1) Usposabljanje, ki vodi do podelitve dokazila o formalnih kvalifikacijah za specialista v dentalni, oralni in maksilofacialni kirurgiji (osnovno medicinsko in zobozdravstveno usposabljanje), predvideva zaključek in potrditev osnovnih medicinskih študij (člen 24) in, poleg tega, zaključek in potrditev osnovnih dentalnih študij (člen 34).

▼B

5.1.4 *Dokazila o formalnih kvalifikacijah za zdravnike splošne medicine*

Država	Dokazila o formalnih kvalifikacijah	Poklicni naziv	Referenčni datum
België/ Belgique/ Belgien	Ministerieel erkenningsbesluit van huisarts/Arrêté ministériel d'agrément de médecin généraliste	Huisarts/Médecin généraliste	31. december 1994
▼M1			
България	Свидетелство за призната специалност по Обща медицина	Лекар-специалист по Обща медицина	1. januar 2007
▼B			
Česká republika	Diplom o specializaci „všeobecné lékařství“	Všeobecný lékař	1. maj 2004
Danmark	Tilladelse til at anvende betegnelsen alment praktiserende læge/Speciallægel i almen medicin	Almen praktiserende læge/Speciallæge i almen medicin	31. december 1994
Deutschland	Zeugnis über die spezifische Ausbildung in der Allgemeinmedizin	Facharzt/Fachärztin für Allgemeinmedizin	31. december 1994
Eesti	Diplom peremeditsiini erialal	Perearst	1. maj 2004
Ελλάς	Τίτλος ιατρικής ειδικότητας γενικής ιατρικής	Ιατρός με ειδικότητα γενικής ιατρικής	31. december 1994
España	Título de especialista en medicina familiar y comunitaria	Especialista en medicina familiar y comunitaria	31. december 1994
France	Diplôme d'Etat de docteur en médecine (avec document annexé attestant la formation spécifique en médecine générale)	Médecin qualifié en médecine générale	31. december 1994
Ireland	Certificate of specific qualifications in general medical practice	General medical practitioner	31. december 1994
Italia	Attestato di formazione specifica in medicina generale	Medico di medicina generale	31. december 1994
Κύπρος	Τίτλος Ειδικότητας Γενικής Ιατρικής	Ιατρός Γενικής Ιατρικής	1. maj 2004
Latvija	Ģimenes ārsta sertifikāts	Ģimenes (vispārējās prakses) ārsts	1. maj 2004
Lietuva	Šeimos gydytojo rezidentūros pažymėjimas	Šeimos medicinos gydytojas	1. maj 2004
Luxembourg	Diplôme de formation spécifique en medicine générale	Médecin généraliste	31. december 1994
Magyarország	Háziorvostan szakorvosa bizonyítvány	Háziorvostan szakorvosa	1. maj 2004
Malta	Tabib tal-familja	Medicina tal-familja	1. maj 2004

▼B

Država	Dokazila o formalnih kvalifikacijah	Poklicni naziv	Referenčni datum
Nederland	Certificaat van inschrijving in het register van erkende huisartsen van de Koninklijke Nederlandsche Maatschappij tot bevordering der geneeskunst	Huisarts	31. december 1994
Österreich	Arzt für Allgemeinmedizin	Arzt für Allgemeinmedizin	31. december 1994
Polska	Diplôme: Dyplom uzyskania tytułu specjalisty w dziedzinie medycyny rodzinnej	Specjalista w dziedzinie medycyny rodzinnej	1. maj 2004
Portugal	Diploma do internato complementar de clínica geral	Assistente de clínica geral	31. december 1994
▼M1 România	Certificat de medic specialist medicină de familie	Medic specialist medicină de familie	1. januar 2007
▼B Slovenija	Potrdilo o opravljeni specializaciji iz družinske medicine	Specialist družinske medicine/Specialistka družinske medicine	1. maj 2004
Slovensko	Diplom o špecializácii v odbore „všeobecné lekárstvo“	Všeobecný lekár	1. maj 2004
Suomi/Finland	Todistus lääkärin perusterveydenhuollon lisäkoulutuksesta/Bevis om tilläggsutbildning av läkare i primärvård	Yleislääkäri/Allmänläkare	31. december 1994
Sverige	Bevis om kompetens som allmänpraktiserande läkare (Europaläkare) utfärdat av Socialstyrelsen	Allmänpraktiserande läkare (Europaläkare)	31. december 1994
United Kingdom	Certificate of prescribed/equivalent experience	General medical practitioner	31. december 1994

V.2. MEDICINSKA SESTRA ZA SPLOŠNO ZDRAVSTVENO NEGO

5.2.1 *Program usposabljanja medicinskih sester za splošno zdravstveno nego*

Usposabljanje za podelitev formalne izobrazbe medicinskih sester za splošno zdravstveno nego je sestavljeno iz naslednjih dveh delov.

A. Teoretični pouk

a. Bolniška nega:
- Narava in etika poklica
- Splošna načela zdravja in bolniške nege
- Načela bolniške nege v odnosu do:
  - splošne in specialistične medicine
  - splošne in specialistične kirurgije
  - varstva otroka in pediatrije
  - varstva matere
  - duševnega zdravja in psihiatrije
  - skrbi za ostarele in geriatrijo

b. Osnovne vede:
- Anatomija in fiziologija
- Patologija
- Bakteriologija, virologija in parazitologija
- Biofizika, biokemija in radiologija
- Dietetika
- Higiena:
  - preventivna medicina
  - zdravstvena vzgoja
- Farmakologija

c. Družbene vede:
- Sociologija
- Psihologija
- Načela upravljanja
- Načela poučevanja
- Socialna in zdravstvena zakonodaja
- Pravni vidiki nege

▼B

B. Klinični pouk

— Zdravstvena nega v odnosu do:

— splošne in specialistične medicine

— splošne in specialistične kirurgije

— varstva otroka in pediatrije

— varstva matere

— duševnega zdravja in psihiatrije

— skrbi za ostarele in geriatrije

— nege na domu

Eden ali več teh predmetov se lahko poučuje kot del drugih disciplin ali v povezavi z njimi.

Teoretični pouk je treba ovrednotiti in uskladiti s kliničnim poukom tako, da se lahko znanje in spretnosti iz te priloge pridobijo na ustrezen način.

5.2.2 *Dokazila o formalnih kvalifikacijah za medicinske sestre za splošno zdravstveno nego*

Država	Dokazila o formalnih kvalifikacijah	Organ, ki podeljuje dokazila o kvalifikacijah	Poklicni naziv	Referenčni datum
België/ Belgique/ Belgien	— Diploma gegradueerde verpleger/ verpleegster/ Diplôme d'infirmier(ère) gradué(e)/Diplom eines (einer) graduierten Krankenpflegers (-pflegerin) — Diploma in de ziekenhuisverpleegkunde/Brevet d'infirmier(ère) hospitalier(ère)/ Brevet eines (einer) Krankenpflegers (-pflegerin) — Brevet van verpleegassistent(e)/Brevet d'hospitalier(ère)/ Brevet einer Pflegeassistentin	— De erkende opleidingsinstituten/Les établissements d'enseignement reconnus/Die anerkannten Ausbildungsanstalten — De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap/Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française/Der zuständige Prüfungsausschüß der Deutschsprachigen Gemeinschaft	— Hospitalier(ère)/ Verpleegassistent(e) — Infirmier(ère) hospitalier(ère)/ Ziekenhuisverpleger(-verpleegster)	29. junij 1979
▼M1				
България	Диплома за висше образование на образователно-квалификационна степен „Бакалавър“ с професионална квалификация „Медицинска сестра“	Университет	Медицинска сестра	1. januar 2007
▼B				
Česká republika	1. Diplom o ukončení studia ve studijním programu ošetřovatelství ve studijním oboru všeobecná sestra (bakalář, Bc.), accompanied by the following certificate: Vysvědčení o státní závěrečné zkoušce	1. Vysoká škola zřízená nebo uznaná státem	1. Všeobecná sestra	1. maj 2004

▼B

Država	Dokazila o formalnih kvalifikacijah	Organ, ki podeljuje dokazila o kvalifikacijah	Poklicni naziv	Referenčni datum
	2. Diplom o ukončení studia ve studijním oboru diplomovaná všeobecná sestra (diplomovaný specialista, DiS.), accompanied by the following certificate: Vysvědčení o absolutoriu	2. Vyšší odborná škola zřízená nebo uznaná státem	2. Všeobecný ošetřovatel	
Danmark	Eksamensbevis efter gennemført sygeplejerskeuddannelse	Sygeplejeskole godkendt af Undervisningsministeriet	Sygeplejerske	29. junij 1979
Deutschland	Zeugnis über die staatliche Prüfung in der Krankenpflege	Staatlicher Prüfungsausschuss	Gesundheits- und Krankenpflegerin/ Gesundheits- und Krankenpfleger	29 June 1979
Eesti	Diplom õe erialal	1. Tallinna Meditsiinikool 2. Tartu Meditsiinikool 3. Kohtla-Järve Meditsiinikool	õde	1. maj 2004
Ελλάς	1. Πτυχίο Νοσηλευτικής Παν/μίου Αθηνών 2. Πτυχίο Νοσηλευτικής Τεχνολογικών Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων (Τ.Ε.Ι.) 3. Πτυχίο Αξιωματικών Νοσηλευτικής 4. Πτυχίο Αδελφών Νοσοκόμων πρώην Ανωτέρων Σχολών Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας 5. Πτυχίο Αδελφών Νοσοκόμων και Επισκεπτριών πρώην Ανωτέρων Σχολών Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας 6. Πτυχίο Τμήματος Νοσηλευτικής	1. Πανεπιστήμιο Αθηνών 2. Τεχνολογικά Εκπαιδευτικά Ιδρύματα Υπουργείο Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων 3. Υπουργείο Εθνικής 'Αμυνας 4. Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας 5. Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας 6. ΚΑΤΕΕ Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων	Διπλωματούχος ή πτυχιούχος νοσοκόμος, νοσηλευτής ή νοσηλεύτρια	1. januar 1981
España	Título de Diplomado universitario en Enfermería	— Ministerio de Educación y Cultura — El rector de una universidad	Enfermero/a diplomado/a	1. januar 1986
France	— Diplôme d'Etat d'infirmier(ère) — Diplôme d'Etat d'infirmier(ère) délivré en vertu du décret no 99-1147 du 29 décembre 1999	Le ministère de la santé	Infirmer(ère)	29. junij 1979
Ireland	Certificate of Registered General Nurse	An Bord Altranais (The Nursing Board)	Registered General Nurse	29. junij 1979
Italia	Diploma di infermiere professionale	Scuole riconosciute dallo Stato	Infermiere professionale	29. junij 1979

▼B

Država	Dokazila o formalnih kvalifikacijah	Organ, ki podeljuje dokazila o kvalifikacijah	Poklicni naziv	Referenčni datum
Κύπρος	Δίπλωμα Γενικής Νοσηλευτικής	Νοσηλευτική Σχολή	Εγγεγραμμένος Νοσηλευτής	1. maj 2004
Latvija	1. Diploms par māsas kvalifikācijas iegūšanu 2. Māsas diploms	1. Māsu skolas 2. Universitātes tipa augstskola pamatojoties uz Valsts eksāmenu komisijas lēmumu	Māsa	1. maj 2004
Lietuva	1. Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą bendrosios praktikos slaugytojo profesinę kvalifikaciją 2. Aukštojo mokslo diplomas (neuniversitetinės studijos), nurodantis suteiktą bendrosios praktikos slaugytojo profesine kvalifikaciją	1. Universitetas 2. Kolegija	Bendrosios praktikos slaugytojas	1. maj 2004
Luxembourg	— Diplôme d'Etat d'infirmier — Diplôme d'Etat d'infirmier hospitalier gradué	Ministère de l'éducation nationale, de la formation professionnelle et des sports	Infirmier	29. junij 1979
Magyarország	1. Ápoló bizonyítvány 2. Diplomás ápoló oklevél 3. Egyetemi okleveles ápoló oklevél	1. Iskola 2. Egyetem/főiskola 3. Egyetem	Ápoló	1. maj 2004
Malta	Lawrja jew diploma fl-istudji tal-infermerija	Universita' ta' Malta	Infermier Registrat tal-Ewwel Livell	1. maj 2004
Nederland	1. Diploma's verpleger A, verpleegster A, verpleegkundige A 2. Diploma verpleegkundige MBOV (Middelbare Beroepsopleiding Verpleegkundige) 3. Diploma verpleegkundige HBOV (Hogere Beroepsopleiding Verpleegkundige) 4. Diploma beroepsonderwijs verpleegkundige — Kwalificatieniveau 4 5. Diploma hogere beroepsopleiding verpleegkundige — Kwalificatieniveau 5	1. Door een van overheidswege benoemde examencommissie 2. Door een van overheidswege benoemde examencommissie 3. Door een van overheidswege benoemde examencommissie 4. Door een van overheidswege aangewezen opleidingsinstelling 5. Door een van overheidswege aangewezen opleidingsinstelling	Verpleegkundige	29. junij 1979
Österreich	1. Diplom als „Diplomierte Gesundheits- und Krankenschwester, Diplomierter Gesundheits- und Krankenpfleger“ 2. Diplom als „Diplomierte Krankenschwester, Diplomierter Krankenpfleger“	1. Schule für allgemeine Gesundheits- und Krankenpflege 2. Allgemeine Krankenpflegeschule	— Diplomierte Krankenschwester — Diplomierter Krankenpfleger	1. januar 1994

▼B

Država	Dokazila o formalnih kvalifikacijah	Organ, ki podeljuje dokazila o kvalifikacijah	Poklicni naziv	Referenčni datum
Polska	Dyplom ukończenia studiów wyższych na kierunku pielęgniarstwo z tytułem „magister pielęgniarstwa“	Instytucja prowadząca kształcenie na poziomie wyższym uznana przez właściwe władze (Institucija za višjo izobrazbo, ki jo priznavajo pristojni organi)	Pielegniarka	1. maj 2004
Portugal	1. Diploma do curso de enfermagem geral 2. Diploma/carta de curso de bacharelato em enfermagem 3. Carta de curso de licenciatura em enfermagem	1. Escolas de Enfermagem 2. Escolas Superiores de Enfermagem 3. Escolas Superiores de Enfermagem; Escolas Superiores de Saúde	Enfermeiro	1. januar 1986
▼M1 România	1. Diplomă de absolvire de asistent medical generalist cu studii superioare de scurtă durată 2. Diplomă de licență de asistent medical generalist cu studii superioare de lungă durată	1. Universități 2. Universități	asistent medical generalist	1. januar 2007
▼B Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov „diplomirana medicinska sestra/diplomirani zdravstvenik“	1. Univerza 2. Visoka strokovna šola	Diplomirana medicinska sestra/Diplomirani zdravstvenik	1. maj 2004
Slovensko	1. Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu „magister z ošetrovateľstva“ („Mgr.“) 2. Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu „bakalár z ošetrovateľstva“ („Bc.“) 3. Absolventský diplom v študijnom odbore diplomovaná všeobecná sestra	1. Vysoká škola 2. Vysoká škola 3. Stredná zdravotnícka škola	Sestra	1. maj 2004
Suomi/Finland	1. Sairaanhoitajan tutkinto/Sjukskötarexamen 2. Sosiaali- ja terveysalan ammattikorkeakoulututkinto, sairaanhoitaja (AMK)/Yrkeshögskoleexamen inom hälsovård och det sociala området, sjukskötare (YH)	1. Terveydenhuoltooppilaitokset/ Hälsovårdsläroanstalter 2. Ammattikorkeakoulut/ Yrkeshögskolor	Sairaanhoitaja/Sjukskötare	1. januar 1994
Sverige	Sjuksköterskeexamen	Universitet eller högskola	Sjuksköterska	1. januar 1994

▼B

Država	Dokazila o formalnih kvalifikacijah	Organ, ki podeljuje dokazila o kvalifikacijah	Poklicni naziv	Referenčni datum
United Kingdom	Statement of Registration as a Registered General Nurse in part 1 or part 12 of the register kept by the United Kingdom Central Council for Nursing, Midwifery and Health Visiting	Various	— State Registered Nurse — Registered General Nurse	29. junij 1979

V.3. ZOBOZDRAVNIK

5.3.1 *Študijski program za zobozdravnike*

Študijski program, ki vodi do dokazila o formalnih kvalifikacijah za zobozdravnika, vključuje vsaj naslednje predmete. Eden ali več teh predmetov se lahko poučuje kot del drugih disciplin ali v povezavi z njimi.

A. Osnovni predmeti

— Kemija

— Fizika

— Biologija

B. Medicinsko-biološki predmeti in splošnomedicinski predmeti

— Anatomija

— Embriologija

— Histologija s citologijo

— Fiziologija

— Biokemija (ali fiziološka kemija)

— Patološka anatomija

— Splošna patologija

— Farmakologija

— Mikrobiologija

— Higiena

— Preventivna medicina in epidemiologija

— Radiologija

— Fizioterapija

— Splošna kirurgija

— Splošna medicina s pediatrijo

— Otorinolaringologija

— Dermatovenerologija

— Splošna psihologija — psihopatologija — nevropatologija

— Anesteziologija

C. Predmeti, ki so neposredno povezani z zobozdravstvom

— Stomatološka protetika

— Zobozdravstveni materiali in oprema

— Konzervativno zobozdravstvo

— Preventivno zobozdravstvo

— Anesteziologija in sedacija

— Posebna kirurgija

— Posebna patologija

— Klinična praksa

— Pedodontija

— Ortodontija

— Parodontologija

— Zobozdravstvena radiologija

— Dentalna okluzija in delovanje čeljusti

— Organiziranost stroke, poklicna etika in zakonodaja

— Socialni vidiki zobozdravstvene prakse

5.3.2 *Dokazila o formalnih kvalifikacijah za zobozdravnike*

Država	Dokazila o formalnih kvalifikacijah	Organ, ki podeljuje dokazila o kvalifikacijahi	Potrdilo, priloženo dokazilom o kvalifikacijah	Poklicni naziv	Referenčni datum
België/ Belgique/ Belgien	Diploma van tandarts/Diplôme licencié en science dentaire	— De universiteiten/Les universités — De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap/ Le Jury compé-		Licentiaat in de tandheelkunde/ Licencié en science dentaire	28. januar 1980

▼B

Država	Dokazila o formalnih kvalifikacijah	Organ, ki podeljuje dokazila o kvalifikacijahi	Potrdilo, priloženo dokazilom o kvalifikacijah	Poklicni naziv	Referenčni datum
		tent d'enseignement de la Communauté française			
▼M1					
България	Диплома за висше образование на образователно-квалификационна степен „Магистър“ по „Дентална медицина“ с професионална квалификация „Магистър-лекар по дентална медицина“	Факултет по дентална медицина към Медицински университет		Лекар по дентална медицина	1. januar 2007
▼B					
Česká republika	Diplom o ukončení studia ve studijním programu zubní lékařství ►C2 (doktor zubního lékařství, MDDr.) ◄	Lékařská fakulta univerzity v České republice	Vysvědčení o státní rigorózní zkoušce	Zubní lékař	1. maj 2004
Danmark	Bevis for tandlægeeksamen (odontologisk kandidateksamen)	Tandlægehøjskolerne, Sundhedsvidenskabeligt universitetsfakultet	Autorisation som tandlæge, udstedt af Sundhedsstyrelsen	Tandlæge	28. januar 1980
Deutschland	Zeugnis über die Zahnärztliche Prüfung	Zuständige Behörden		Zahnarzt	28. januar 1980
Eesti	Diplom hambaarstiteaduse õppekava läbimise kohta	Tartu Ülikool		Hambaarst	1. maj 2004
Ελλάς	Πτυχίο Οδοντιατρικής	Πανεπιστήμιο		Οδοντίατρος ή χειρούργος οδοντίατρος	1. januar 1981
España	Título de Licenciado en Odontología	El rector de una universidad		Licenciado en odontología	1. januar 1986
France	Diplôme d'Etat de docteur en chirurgie dentaire	Universités		Chirurgien-dentiste	28. januar 1980
Ireland	— Bachelor in Dental Science (B.Dent.Sc.) — Bachelor of Dental Surgery (BDS) — Licentiate in Dental Surgery (LDS)	— Universities — Royal College of Surgeons in Ireland		— Dentist — Dental practitioner — Dental surgeon	28. januar 1980
Italia	Diploma di laurea in Odontoiatria e Protesi Dentaria	Università	Diploma di abilitazione all'esercizio della professione di odontoiatra	Odontoiatra	28. januar 1980

▼B

Država	Dokazila o formalnih kvalifikacijah	Organ, ki podeljuje dokazila o kvalifikacijahi	Potrdilo, priloženo dokazilom o kvalifikacijah	Poklicni naziv	Referenčni datum
Κύπρος	Πιστοποιητικό Εγγραφής Οδοντιάτρου	Οδοντιατρικό Συμβούλιο		Οδοντίατρος	1. maj 2004
Latvija	Zobārsta diploms	Universitātes tipa augstskola	Rezidenta diploms par zobārsta pēcdiploma izglītības programmas pabeigšanu, ko izsniedz universitātes tipa augstskola un „Sertifikāts“ — kompetentas iestādes izsniegts dokuments, kas apliecina, ka persona ir nokārtojusi sertifikācijas eksāmenu zobārstniecībā	Zobārsts	1. maj 2004
Lietuva	Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą gydytojo odontologo kvalifikaciją	Universitetas	Internatūros pažymėjimas, nurodantis suteiktą gydytojo odontologo profesinę kvalifikaciją	Gydytojas odontologas	1. maj 2004
Luxembourg	Diplôme d'Etat de docteur en médecine dentaire	Jury d'examen d'Etat		Médecin-dentiste	28. januar 1980
Magyarország	Fogorvos oklevél (doctor medicinae dentariae, röv.: dr. med. dent.)	Egyetem		Fogorvos	1. maj 2004
Malta	Lawrja fil- Kirurġija Dentali	Universita' ta Malta		Kirurgu Dentali	1. maj 2004
Nederland	Universitair getuigschrift van een met goed gevolg afgelegd tandartsexamen	Faculteit Tandheelkunde		Tandarts	28. januar 1980
Österreich	Bescheid über die Verleihung des akademischen Grades „Doktor der Zahnheilkunde“	Medizinische Fakultät der Universität		Zahnarzt	1. januar 1994
Polska	Dyplom ukończenia studiów wyższych z tytułem „lekarz dentysta“	1. Akademia Medyczna, 2. Uniwersytet Medyczny, 3. Collegium Medicum Uniwersytetu Jagiellońskiego	Lekarsko — Dentystyczny Egzamin Państwowy	Lekarz dentysta	1. maj 2004

▼B

Država	Dokazila o formalnih kvalifikacijah	Organ, ki podeljuje dokazila o kvalifikacijahi	Potrdilo, priloženo dokazilom o kvalifikacijah	Poklicni naziv	Referenčni datum
Portugal	Carta de curso de licenciatura em medicina dentária	— Faculdades — Institutos Superiores		Médico dentista	1. januar 1986
▼M1 România	Diplomă de licență de medic dentist	Universități		medic dentist	1. oktober 2003
▼B Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov „doktor dentalne medicine/doktorica dentalne medicine“	— Univerza	Potrdilo o opravljenem strokovnem izpitu za poklic zobozdravnik/zobozdravnica	Doktor dentalne medicine/Doktorica dentalne medicine	1. maj 2004
Slovensko	Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu „doktor zubného lekárstva“ („MDDr.“)	— Vysoká škola		Zubný lekár	1. maj 2004
Suomi/Finland	Hammaslääketieteen lisensiaatin tutkinto/Odontologie licentiatexamen	— Helsingin yliopisto/Helsingfors universitet — Oulun yliopisto — Turun yliopisto	Terveydenhuollon oikeusturvakeskuksen päätös käytännön palvelun hyväksymisestä/Beslut av Rättskyddscentralen för hälsovården om godkännande av praktisk tjänstgöring	Hammaslääkäri/Tandläkare	1. januar 1994
Sverige	Tandläkarexamen	— Universitetet i Umeå — Universitetet i Göteborg — Karolinska Institutet — Malmö Högskola	Endast för examensbevis som erhållits före den 1 juli 1995, ett utbildningsbevis som utfärdats av Socialstyrelsen	Tandläkare	1. januar 1994
United Kingdom	— Bachelor of Dental Surgery (BDS or B.Ch.D.) — Licentiate in Dental Surgery	— Universities — Royal Colleges		— Dentist — Dental practitioner — Dental surgeon	28. januar 1980

5.3.3 *Dokazila o formalnih kvalifikacijah zobozdravnikov specialistov*

Ortodontija			
Država	Dokazila o formalnih kvalifikacijah	Organ, ki podeljuje dokazila o kvalifikacijah	Referenčni datum
België/Belgique/Belgien	Titre professionnel particulier de dentiste spécialiste en orthodontie/Bijzondere beroepstitel van tandarts specialist in de orthodontie	Ministre de la Santé publique/Minister bevoegd voor Volksgezondheid	27. januar 2005

▼B

Ortodontija			
Država	Dokazila o formalnih kvalifikacijah	Organ, ki podeljuje dokazila o kvalifikacijah	Referenčni datum
▼M1			
България	Свидетелство за призната специалност по „Ортодонтия“	Факултет по дентална медицина към Медицински университет	1. januar 2007
▼B			
Danmark	Bevis for tilladelse til at betegne sig som specialtandlæge i ortodonti	Sundhedsstyrelsen	28. januar 1980
Deutschland	Fachzahnärztliche Anerkennung für Kieferorthopädie;	Landeszahnärztekammer	28. januar 1980
Eesti	Residentuuri lõputunnistus ortodontia erialal	Tartu Ülikool	1. maj 2004
Ελλάς	Τίτλος Οδοντιατρικής ειδικότητας της Ορθοδοντικής	— Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση — Νομαρχία	1. januar 1981
France	Titre de spécialiste en orthodontie	Conseil National de l'Ordre des chirurgiens dentistes	28. januar 1980
Ireland	Certificate of specialist dentist in orthodontics	Competent authority recognised for this purpose by the competent minister	28. januar 1980
Italia	Diploma di specialista in Ortognatodonzia	Università	21. maj 2005
Κύπρος	Πιστοποιητικό Αναγνώρισης του Ειδικού Οδοντιάτρου στην Ορθοδοντική	Οδοντιατρικό Συμβούλιο	1. maj 2004
Latvija	„Sertifikāts“— kompetentas iestādes izsniegts dokuments, kas apliecina, ka persona ir nokārtojusi sertifikācijas eksāmenu ortodontijā	Latvijas Ārstu biedrība	1. maj 2004
Lietuva	Rezidentūros pažymėjimas, nurodantis suteiktą gydytojo ortodonto profesinę kvalifikaciją	Universitetas	1. maj 2004
Magyarország	Fogszabályozás szakorvosa bizonyítvány	Az Egészségügyi, Szociális és Családügyi Minisztérium illetékes testülete	1. maj 2004
Malta	Ċertifikat ta' speċjalista dentali fl-Ortodonzja	Kumitat ta' Approvazzjoni dwar Speċjalisti	1. maj 2004
Nederland	Bewijs van inschrijving als orthodontist in het Specialistenregister	Specialisten Registratie Commissie (SRC) van de Nederlandse Maatschappij tot bevordering der Tandheelkunde	28. januar 1980
Polska	Dyplom uzyskania tytułu specjalisty w dziedzinie ortodoncji	Centrum Egzaminów Medycznych	1. maj 2004
Slovenija	Potrdilo o opravljenem specialističnem izpitu iz čeljustne in zobne ortopedije	1. Ministrstvo za zdravje 2. Zdravniška zbornica Slovenije	1. maj 2004
Suomi/ Finland	Erikoishammaslääkärin tutkinto, hampaiston oikomishoito/Specialtand-läkarexamen, tandreglering	— Helsingin yliopisto/Helsingfors universitet — Oulun yliopisto — Turun yliopisto	1. januar 1994
Sverige	Bevis om specialistkompetens i tandreglering	Socialstyrelsen	1. januar 1994
United Kingdom	Certificate of Completion of specialist training in orthodontics	Competent authority recognised for this purpose	28. januar 1980

▼B

Oralna kirurgija			
Država	Dokazila o formalnih kvalifikacijah	Organ, ki podeljuje dokazila o kvalifikacijah	Referenčni datum
▼M1			
България	Свидетелство за призната специалност по „Орална хирургия“	Факултет по дентална медицина към Медицински университет	1. januar 2007
▼B			
Danmark	Bevis for tilladelse til at betegne sig som specialtandlæge i hospitalsodontologi	Sundhedsstyrelsen	28. januar 1980
Deutschland	Fachzahnärztliche Anerkennung für Oralchirurgie/Mundchirurgie	Landeszahnärztekammer	28. januar 1980
Ελλάς	Τίτλος Οδοντιατρικής ειδικότητας της Γναθοχειρουργικής (up to 31 December 2002)	— Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση — Νομαρχία	1. januar 2003
Ireland	Certificate of specialist dentist in oral surgery	Competent authority recognised for this purpose by the competent minister	28. januar 1980
Italia	Diploma di specialista in Chirurgia Orale	Università	21. maj 2005
Κύπρος	Πιστοποιητικό Αναγνώρισης του Ειδικού Οδοντιάτρου στην Στοματική Χειρουργική	Οδοντιατρικό Συμβούλιο	1. maj 2004
Lietuva	Rezidentūros pažymėjimas, nurodantis suteiktą burnos chirurgo profesinę kvalifikaciją	Universitetas	1. maj 2004
Magyarország	Dento-alveoláris sebészet szakorvosa bizonyítvány	Az Egészségügyi, Szociális és Családügyi Minisztérium illetékes testülete	1. maj 2004
Malta	Ċertifikat ta' speċjalista dentali fil-Kirurġija tal-ħalq	Kumitat ta' Approvazzjoni dwar Speċjalisti	1. maj 2004
Nederland	Bewijs van inschrijving als kaakchirurg in het Specialistenregister	Specialisten Registratie Commissie (SRC) van de Nederlandse Maatschappij tot bevordering der Tandheelkunde	28. januar 1980
Polska	Dyplom uzyskania tytułu specjalisty w dziedzinie chirurgii stomatologicznej	Centrum Egzaminów Medycznych	1. maj 2004
Slovenija	Potrdilo o opravljenem specialističnem izpitu iz oralne kirurgije	1. Ministrstvo za zdravje 2. Zdravniška zbornica Slovenije	1. maj 2004
Suomi/Finland	Erikoishammaslääkärin tutkinto, suu- ja leuka-kirurgia/Specialtandläkarexamen, oral och maxillofacial kirurgi	— Helsingin yliopisto/Helsingfors universitet — Oulun yliopisto — Turun yliopisto	1. januar 1994
Sverige	Bevis om specialist-kompetens i tandsystemets kirurgiska sjukdomar	Socialstyrelsen	1. januar 1994
United Kingdom	Certificate of completion of specialist training in oral surgery	Competent authority recognised for this purpose	28. januar 1980

▼B

V.4. Veterinar

5.4.1 *Študijski program za veterinarje*

Študijski program, ki vodi do dokazila o formalnih kvalifikacijah za veterinarja, vključuje vsaj naslednje predmete.

Pouk enega ali več teh predmetov lahko poteka kot del drugih disciplin ali v povezavi z njimi.

A. Osnovni predmeti

— Fizika

— Kemija

— Biologija živali

— Biologija rastlin

— Biomatematika

B. Posebni predmeti

a. Osnovne vede:

— Anatomija (vključno s histologijo in embriologijo)
— Fiziologija

— Biokemija

— Genetika

— Farmakologija

— Farmacija

— Toksikologija

— Mikrobiologija

— Imunologija

— Epidemiologija

— Poklicna etika

b. Klinične vede:

— Porodništvo

— Patologija (s patološko anatomijo)

— Parazitologija

— Klinična medicina in kirurgija (z anesteziologijo)

— Klinična predavanja o različnih domačih živalih, perutnini in drugih živalskih vrstah

— Preventivna medicina

— Radiologija

— Reprodukcija in motnje v reprodukciji

— Upravno veterinarstvo in javno zdravstvo

— Veterinarska zakonodaja in sodna medicina

— Terapevtika

— Propedevtika

c. Reja živali

— Reja živali

— Prehrana živali

— Agronomija

— Ekonomika rejske proizvodnje

— Sistemi reje živali

— Veterinarska higiena

— Etologija in zaščita živali

d. Higiena živil

— Inšpekcijski nadzor živalskih proizvodov in živil živalskega izvora

— Higiena živil in živilska tehnologija

— Praktično delo (vključuje praktično delo v objektih, kjer potekata zakol in predelava živil)

Praktično usposabljanje je lahko v obliki prakse, če poteka s polno časovno obveznostjo in pod neposrednim nadzorom pristojnega organa ter v skupnem petletnem študijskem obdobju ne preseže šestih mesecev.

Porazdelitev teoretičnega in praktičnega usposabljanja med različnimi skupinami predmetov je uravnotežena in usklajena, da si veterinarji pridobijo znanje in izkušnje na način, ki jim bo omogočil izvajanje vseh njihovih nalog.

5.4.2 *Dokazila o formalnih kvalifikacijah za veterinarje*

Država	Dokazila o formalnih kvalifikacijah	Organ, ki podeljuje dokazila o kvalifikacijah	Potrdilo, priloženo dokazilom o kvalifikacijah	Referenčni datum
België/ Belgique/ Belgien	Diploma van dierenarts/Diplôme de docteur en médecine vétérinaire	— De universiteiten/ Les universités — De bevoegde Examen-commissie van de Vlaamse Gemeenschap/Le Jury compétent d'enseignement de		21. december 1980

▼B

Država	Dokazila o formalnih kvalifikacijah	Organ, ki podeljuje dokazila o kvalifikacijah	Potrdilo, priloženo dokazilom o kvalifikacijah	Referenčni datum
		la Communauté française		
▼M1				
България	Диплома за висше образование на образователно-квалификационна степен магистър по специалност Ветеринарна медицина с професионална квалификация Ветеринарен лекар	— Лесотехнически университет — Факултет по ветеринарна медицина — Тракийски университет — Факултет по ветеринарна медицина		1. januar 2007
▼B				
Česká republika	— Diplom o ukončení studia ve studijním programu veterinární lékařství (doktor veterinární medicíny, MVDr.) — Diplom o ukončení studia ve studijním programu veterinární hygiena a ekologie (doktor veterinární medicíny, MVDr.)	Veterinární fakulta univerzity v České republice		1. maj 2004
Danmark	Bevis for bestået kandidateksamen i veterinærvidenskab	Kongelige Veterinær- og Landbohøjskole		21. december 1980
Deutschland	Zeugnis über das Ergebnis ►C2 des Dritten Abschnitts ◄ der Tierärztlichen Prüfung und das Gesamtergebnis der Tierärztlichen Prüfung	Der Vorsitzende des Prüfungsausschusses für die Tierärztliche Prüfung einer Universität oder Hochschule		21. december 1980
Eesti	Diplom: täitnud veterinaarmeditsiini õppekava	Eesti Põllumajandusülikool		1. maj 2004
Ελλάς	Πτυχίο Κτηνιατρικής	Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης και Θεσσαλίας		1. januar 1981
España	Título de Licenciado en Veterinaria	— Ministerio de Educación y Cultura — El rector de una universidad		1. januar 1986
France	Diplôme d'Etat de docteur vétérinaire			21. december 1980

▼B

Država	Dokazila o formalnih kvalifikacijah	Organ, ki podeljuje dokazila o kvalifikacijah	Potrdilo, priloženo dokazilom o kvalifikacijah	Referenčni datum
Ireland	— Diploma of Bachelor in/of Veterinary Medicine (MVB) — Diploma of Membership of the Royal College of Veterinary Surgeons (MRCVS)			21. december 1980
Italia	Diploma di laurea in medicina veterinaria	Università	Diploma di abilitazione all'esercizio della medicina veterinaria	1. januar 1985
Κύπρος	Πιστοποιητικό Εγγραφής Κτηνιάτρου	Κτηνιατρικό Συμβούλιο		1. maj 2004
Latvija	Veterinārārsta diploms	Latvijas Lauksaimniecības Universitāte		1. maj 2004
Lietuva	Aukštojo mokslo diplomas (veterinarijos gydytojo (DVM))	Lietuvos Veterinarijos Akademija		1. maj 2004
Luxembourg	Diplôme d'Etat de docteur en médecine vétérinaire	Jury d'examen d'Etat		21. december 1980
Magyarország	Állatorvos doktor oklevél — dr. med. vet.	Szent István Egyetem Állatorvos-tudományi Kar		1. maj 2004
Malta	Liċenzja ta' Kirurgu Veterinarju	Kunsill tal-Kirurġi Veterinarji		1. maj 2004
Nederland	Getuigschrift van met goed gevolg afgelegd diergeneeskundig/veeartse-nijkundig examen			21. december 1980
Österreich	— Diplom-Tierarzt — Magister medicinae veterinariae	Universität	— Doktor der Veterinärmedizin — Doctor medicinae veterinariae — Fachtierarzt	1. januar 1994
Polska	Dyplom lekarza weterynarii	1. Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie 2. Akademia Rolnicza we Wrocławiu 3. Akademia Rolnicza w Lublinie 4. Uniwersytet Warmińsko-Mazurski w Olsztynie		1. maj 2004
Portugal	Carta de curso de licenciatura em medicina veterinária	Universidade		1. januar 1986

▼B

Država	Dokazila o formalnih kvalifikacijah	Organ, ki podeljuje dokazila o kvalifikacijah	Potrdilo, priloženo dokazilom o kvalifikacijah	Referenčni datum
▼M1				
România	Diplomă de licență de doctor medic veterinar	Universități		1. januar 2007
▼B				
Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov „doktor veterinarske medicine/doktorica veterinarske medicine“	Univerza	Spričevalo o opravljenem državnem izpitu s področja veterinarstva	1. maj 2004
Slovensko	Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu „doktor veterinárskej medicíny“ („MVDr.“)	Univerzita veterinárskeho lekárstva		1. maj 2004
Suomi/ Finland	Eläinlääketieteen lisensiaatin tutkinto/Veterinärmedicine licentiatexamen	Helsingin yliopisto/ Helsingfors universitet		1. januar 1994
Sverige	Veterinärexamen	Sveriges Lantbruksuniversitet		1. januar 1994
United Kingdom	1. Bachelor of Veterinary Science (BVSc) 2. Bachelor of Veterinary Science (BVSc) 3. Bachelor of Veterinary Medicine (BvetMB) 4. Bachelor of Veterinary Medicine and Surgery (BVM&S) 5. Bachelor of Veterinary Medicine and Surgery (BVM&S) 6. Bachelor of Veterinary Medicine (BvetMed)	1. University of Bristol 2. University of Liverpool 3. University of Cambridge 4. University of Edinburgh 5. University of Glasgow 6. University of London		21. december 1980

V.5. BABICA

5.5.1 *Program usposabljanja za babice (vrsta usposabljanja I in II)*

Program usposabljanja za pridobitev dokazila o formalni izobrazbi v babištvu sestavljata naslednja dva dela:

▼B

A. Teoretični in tehnični pouk

a. Splošni predmeti

— Osnove anatomije in fiziologije

— Osnove patologije

— Osnove bakteriologije, virologije in parazitologije

— Osnove biofizike, biokemije in radiologije

— Pediatrija s posebnim poudarkom na novorojenčkih

— Higiena, zdravstvena vzgoja, preventivna medicina, zgodnje diagnosticiranje bolezni

— Prehrana in dietetika s posebnim poudarkom na ženskah, novorojenčkih in majhnih otrocih

— Osnove sociologije in družbeno medicinska vprašanja

— Osnove farmakologije

— Psihologija

— Načela in metode poučevanja

— Zdravstvena in socialna zakonodaja in organizacija varstva

— Poklicna etika in delovna zakonodaja

— Spolna vzgoja in načrtovanje družine

— Pravno varstvo matere in dojenčka

b. Učni predmeti, značilni za babiško dejavnost

— Anatomija in fiziologija

— Embriologija in razvoj zarodka

— Nosečnost, porod in zdravstveno stanje porodnice po porodu

— Ginekološka in porodniška patologija

— Priprava na porod in starševstvo, vključno s fiziološkimi vidiki

— Priprava na porod (vključno s poznavanjem in uporabo tehnične opreme v porodništvu)

— Analgezija, anestezija in oživljanje

— Psihologija in patologija novorojenčka

— Nega in nadzor novorojenčka

— Psihološki in socialni dejavniki

B. Praktično in klinično usposabljanje

To usposabljanje mora biti pod ustreznim nadzorom:

— Svetovanje nosečnicam, vključno z vsaj 100 predporodnimi pregledi.

— Nadzor in nega vsaj 40 nosečnic.

— Študentova izvedba vsaj 40 porodov; če te številke ni mogoče doseči zaradi pomanjkanja nosečnic, jo je mogoče znižati na najmanj 30, vendar pod pogojem, da študent asistira ob vsaj 20 nadaljnjih porodih.

— Asistenca pri vsaj enem ali dveh porodih v medenični vstavi. Kjer to ni mogoče zaradi pomanjkanja porodov v medenični vstavi, se praksa lahko izvede v simuliranem položaju.

— Izkušnje z epiziotomijo in uvajanje v šivanje ran. Uvajanje vsebuje teoretični pouk in klinično prakso. Praksa šivanja vključuje šivanje rane po epiziotomiji in enostavnih perinealnih raztrganinah. Kadar je to nujno potrebno, gre lahko za simulirani položaj.

— Nadzor in nega 40 žensk v rizični nosečnosti, s porodnimi popadki ali v poporodnem obdobju.

— Nadzor in zdravstvena nega (vključno s pregledom) vsaj 100 poporodnih žensk in zdravih novorojenčkov.

— Opazovanje in zdravstvena nega novorojenčkov, ki zahtevajo posebno nego, vključno z nedonošenčki, prenošenimi novorojenčki, novorojenčki s premajhno telesno težo in bolnimi novorojenčki.

— Zdravstvena nega patoloških primerov v ginekologiji in porodništvu.

— Uvajanje v zdravstveno nego v medicini in kirurgiji. Uvajanje vsebuje teoretični pouk in klinično prakso.

Teoretično in tehnično usposabljanje (del A programa usposabljanja) je uravnoteženo in usklajeno s kliničnim usposabljanjem (del B programa usposabljanja) tako, da se lahko znanje in izkušnje, navedene v v tej prilogi, pridobijo na ustrezen način.

Klinični pouk ima obliko nadzorovanega usposabljanja in usposabljanja na delu v oddelkih bolnišnic ali drugih zdravstvenih službah, ki jih so jih odobrili pristojne oblasti ali organi. Kot del tega usposabljanja, študentke babice sodelujejo v dejavnostih teh oddelkov, če te dejavnosti prispevajo k njihovem usposabljanju. Naučiti jih je treba odgovornosti dejavnosti babic.

▼B

5.5.2 *Dokazila o formalnih kvalifikacijah za babice*

Država	Dokazila o formalnih kvalifikacijah	Organ, ki podeljuje dokazila o kvalifikacijah	Poklicni naziv	Referenčni datum
België/ Belgique/ Belgien	Diploma van vroedvrouw/Diplôme d'accoucheuse	— De erkende opleidingsinstituten/Les établissements d'enseignement — De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap/Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française	Vroedvrouw/Accoucheuse	23. januar 1983
▼M1 България	Диплома за висше образование на образователно-квалификационна степен „Бакалавър“ с професионална квалификация „Акушерка“	Университет	Акушерка	1. januar 2007
▼B Česká republika	1. Diplom o ukončení studia ve studijním programu ošetřovatelství ve studijním oboru porodní asistentka (bakalář, Bc.) — Vysvědčení o státní závěrečné zkoušce 2. Diplom o ukončení studia ve studijním oboru diplomovaná porodní asistentka (diplomovaný specialista, DiS.) — Vysvědčení o absolutoriu	1. Vysoká škola zřízená nebo uznaná státem 2. Vyšší odborná škola zřízená nebo uznaná státem	Porodní asistentka/ porodní asistent	1. maj 2004
Danmark	Bevis for bestået jordemodereksamen	Danmarks jordemoderskole	Jordemoder	23. januar 1983
Deutschland	Zeugnis über die staatliche Prüfung für Hebammen und Entbindungspfleger	Staatlicher Prüfungsausschuss	— Hebamme — Entbindungspfleger	23. januar 1983
Eesti	Diplom ämmaemanda erialal	1. Tallinna Meditsiinikool 2. Tartu Meditsiinikool	— Ämmaemand	1. maj 2004

▼B

Država	Dokazila o formalnih kvalifikacijah	Organ, ki podeljuje dokazila o kvalifikacijah	Poklicni naziv	Referenčni datum
Ελλάς	1. Πτυχίο Τμήματος Μαιευτικής Τεχνολογικών Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων (Τ.Ε.Ι.) 2. Πτυχίο του Τμήματος Μαιών της Ανωτέρας Σχολής Στελεχών Υγείας και Κοινων. Πρόνοιας (ΚΑΤΕΕ) 3. Πτυχίο Μαίας Ανωτέρας Σχολής Μαιών	1. Τεχνολογικά Εκπαιδευτικά Ιδρύματα (Τ.Ε.Ι.) 2. ΚΑΤΕΕ Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων 3. Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας	— Μαία — Μαιευτής	23. januar 1983
España	— Título de Matrona — Título de Asistente obstétrico (matrona) — Título de Enfermería obstétrica-ginecológica	Ministerio de Educación y Cultura	— Matrona — Asistente obstétrico	1. januar 1986
France	Diplôme de sage-femme	L'Etat	Sage-femme	23. januar 1983
Ireland	Certificate in Midwifery	An Board Altranais	Midwife	23. januar 1983
Italia	Diploma d'ostetrica	Scuole riconosciute dallo Stato	Ostetrica	23. januar 1983
Κύπρος	Δίπλωμα στο μεταβασικό πρόγραμμα Μαιευτικής	Νοσηλευτική Σχολή	Εγγεγραμμένη Μαία	1. maj 2004
Latvija	Diploms par vecmātes kvalifikācijas iegūšanu	Māsu skolas	Vecmāte	1. maj 2004

▼B

Država	Dokazila o formalnih kvalifikacijah	Organ, ki podeljuje dokazila o kvalifikacijah	Poklicni naziv	Referenčni datum
Lietuva	1. Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą bendrosios praktikos slaugytojo profesinę kvalifikaciją, ir profesinės kvalifikacijos pažymėjimas, nurodantis suteiktą akušerio profesinę kvalifikaciją — Pažymėjimas, liudijantis profesinę praktiką akušerijoje	1. Universitetas	Akušeris	1. maj 2004
	2. Aukštojo mokslo diplomas (neuniversitetinės studijos), nurodantis suteiktą bendrosios praktikos slaugytojo profesinę kvalifikaciją, ir profesinės kvalifikacijos pažymėjimas, nurodantis suteiktą akušerio profesinę kvalifikaciją — Pažymėjimas, liudijantis profesinę praktiką akušerijoje	2. Kolegija		
	3. Aukštojo mokslo diplomas (neuniversitetinės studijos), nurodantis suteiktą akušerio profesinę kvalifikaciją	3. Kolegija		
Luxembourg	Diplôme de sage-femme	Ministère de l'éducation nationale, de la formation professionnelle et des sports	Sage-femme	23. januar 1983
Magyarország	Szülésznő bizonyítvány	Iskola/főiskola	Szülésznő	1. maj 2004
Malta	Lawrja jew diploma fl-Istudji tal-Qwiebel	Universita' ta' Malta	Qabla	1. maj 2004
Nederland	Diploma van verloskundige	Door het Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport erkende opleidingsinstellingen	Verloskundige	23. januar 1983

▼B

Država	Dokazila o formalnih kvalifikacijah	Organ, ki podeljuje dokazila o kvalifikacijah	Poklicni naziv	Referenčni datum
Österreich	Hebammen-Diplom	— Hebammenakademie — Bundeshebammenlehranstalt	Hebamme	1. januar 1994
Polska	Dyplom ukończenia studiów wyższych na kierunku położnictwo z tytułem „magister położnictwa“	Instytucja prowadząca kształcenie na poziomie wyższym uznana przez właściwe władze (institucija za višjo izibrazbo, ki jo priznavajo pristojni organi)	Położna	1. maj 2004
Portugal	1. Diploma de enfermeiro especialista em enfermagem de saúde materna e obstétrica 2. Diploma/carta de curso de estudos superiores especializados em enfermagem de saúde materna e obstétrica 3. Diploma (do curso de pós-licenciatura) de especialização em enfermagem de saúde materna e obstétrica	1. Ecolas de Enfermagem 2. Escolas Superiores de Enfermagem 3. — Escolas Superiores de Enfermagem — Escolas Superiores de Saúde	Enfermeiro especialista em enfermagem de saúde materna e obstétrica	1. januar 1986
▼M1 România	Diplomă de licență de moașă	Universități	Moașă	1. januar 2007
▼B Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov „diplomirana babica/diplomirani babičar“	1. Univerza 2. Visoka strokovna šola	diplomirana babica/diplomirani babičar	1. maj 2004

▼B

Država	Dokazila o formalnih kvalifikacijah	Organ, ki podeljuje dokazila o kvalifikacijah	Poklicni naziv	Referenčni datum
Slovensko	1. Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu „bakalár z pôrodnej asistencie“ („Bc.“) 2. Absolventský diplom v študijnom odbore diplomovaná pôrodná asistentka	1. Vysoká škola 2. Stredná zdravotnícka škola	Pôrodná asistentka	1. maj 2004
Suomi/ Finland	1. Kätilön tutkinto/ barnmorskeexamen 2. Sosiaali- ja terveysalan ammattikorkeakoulututkinto, kätilö (AMK)/yrkeshögskoleexamen inom hälsovård och det sociala området, barnmorska (YH)	1. Terveydenhuoltooppi-laitokset/ hälsovårdsläroanstalter 2. Ammattikorkeakoulut/ Yrkeshögskolor	Kätilö/Barnmorska	1. januar 1994
Sverige	Barnmorskeexamen	Universitet eller högskola	Barnmorska	1. januar 1994
United Kingdom	Statement of registration as a Midwife on part 10 of the register kept by the United Kingdom Central Council for Nursing, Midwifery and Health visiting	Various	Midwife	23. januar 1983

V.6. FARMACEVT

5.6.1 *Program usposabljanja farmacevtov*

— Biologija rastlin in živali

— Fizika

— Splošna in anorganska kemija

— Organska kemija

— Analizna kemija

— Farmacevtska kemija z analizo zdravil

— Splošna in uporabna biokemija (medicinska)

— Anatomija in fiziologija; medicinska terminologija

— Mikrobiologija

— Farmakologija in farmakoterapija

— Farmacevtska tehnologija

— Toksikologija

— Farmakognozija

— Zakonodaja in, kjer je to primerno, poklicna etika.

Ravnovesje med teoretičnim in praktičnim usposabljanjem pri vsakem učnem predmetu mora dati teoriji tak pomen, da se ohrani univerzitetni značaj usposabljanja.

▼B

5.6.2 *Dokazila o formalnih kvalifikacijah farmacevtov*

Država	Dokazila o formalnih kvalifikacijah	Organ, ki podeljuje dokazila o kvalifikacijah	Potrdilo, priloženo diplomi	Referenčni datum
België/ Belgique/ Belgien	Diploma van apotheker/Diplôme de pharmacien	— De universiteiten/ Les universités — De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap/Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française		1. oktober 1987
▼M1				
България	Диплома за висше образование на образователно-квалификационна степен „Магистър“ по „Фармация“ с професионална квалификация „Магистър-фармацевт“	Фармацевтичен факултет към Медицински университет		1. januar 2007
▼B				
Česká republika	Diplom o ukončení studia ve studijním programu farmacie (magistr, Mgr.)	Farmaceutická fakulta univerzity v České republice	Vysvědčení o státní závěrečné zkoušce	1. maj 2004
Danmark	Bevis for bestået farmaceutisk kandidateksamen	Danmarks Farmaceutiske Højskole		1. oktober 1987
Deutschland	Zeugnis über die Staatliche Pharmazeutische Prüfung	Zuständige Behörden		1. oktober 1987
Eesti	Diplom proviisori õppekava läbimisest	Tartu Ülikool		1. maj 2004
Ελλάς	Άδεια άσκησης φαρμακευτικού επαγγέλματος	Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση		1. oktober 1987
España	Título de Licenciado en Farmacia	— Ministerio de Educación y Cultura — El rector de una universidad		1. oktober 1987
France	— Diplôme d'Etat de pharmacien — Diplôme d'Etat de docteur en pharmacie	Universités		1. oktober 1987
Ireland	Certificate of Registered Pharmaceutical Chemist			1. oktober 1987
Italia	Diploma o certificato di abilitazione all'esercizio della professione di farmacista ottenuto in seguito ad un esame di Stato	Università		1. november 1993

▼B

Država	Dokazila o formalnih kvalifikacijah	Organ, ki podeljuje dokazila o kvalifikacijah	Potrdilo, priloženo diplomi	Referenčni datum
Κύπρος	Πιστοποιητικό Εγγραφής Φαρμακοποιού	Συμβούλιο Φαρμακευτικής		1. maj 2004
Latvija	Farmaceita diploms	Universitātes tipa augstskola		1. maj 2004
Lietuva	Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą vaistininko profesinę kvalifikaciją	Universitetas		1. maj 2004
Luxembourg	Diplôme d'Etat de pharmacien	Jury d'examen d'Etat + visa du ministre de l'éducation nationale		1. oktober 1987
Magyarország	Okleveles gyógyszerész oklevél (magister pharmaciae, röv: mag. Pharm)	►C2 Egyetem ◄		1. maj 2004
Malta	Lawrja fil-farmaċija	Universita' ta' Malta		1. maj 2004
Nederland	Getuigschrift van met goed gevolg afgelegd apothekersexamen	Faculteit Farmacie		1. oktober 1987
Österreich	Staatliches Apothekerdiplom	Bundesministerium für Arbeit, Gesundheit und Soziales		1. oktober 1994
Polska	Dyplom ukończenia studiów wyższych na kierunku farmacja z tytułem magistra	1. Akademia Medyczna 2. Uniwersytet Medyczny 3. Collegium Medicum Uniwersytetu Jagiellońskiego		1. maj 2004
Portugal	Carta de curso de licenciatura em Ciências Farmacêuticas	Universidades		1. oktober 1987
▼M1				
România	Diplomă de licență de farmacist	Universități		1. januar 2007
▼B				
Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naziv „magister farmacije/magistra farmacije“	Univerza	Potrdilo o opravljenem strokovnem izpitu za poklic magister farmacije/magistra farmacije	1. maj 2004
Slovensko	Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu „magister farmácie“ („Mgr.“)	Vysoká škola		1. maj 2004
Suomi/ Finland	Proviisorin tutkinto/ Provisorexamen	— Helsingin yliopisto/ Helsingfors universitet — Kuopion yliopisto		1. oktober 1994

▼B

Država	Dokazila o formalnih kvalifikacijah	Organ, ki podeljuje dokazila o kvalifikacijah	Potrdilo, priloženo diplomi	Referenčni datum
Sverige	Apotekarexamen	Uppsala universitet		1. oktober 1994
United Kingdom	Certificate of Registered Pharmaceutical Chemist			1. oktober 1987

V.7. ARHITEKT

5.7.1 *Dokazila o formalnih kvalifikacijah za arhitekte, priznanih v skladu s členom 46*

Država	Dokazila o formalnih kvalifikacijah	Organ, ki podeljuje dokazila o kvalifikacijah	Potrdilo, priloženo dokazilom o kvalifikacijah	Referenčno študijsko leto
België/ Belgique/ Belgien	1. Architect/Architecte 2. Architect/Architecte 3. Architect 4. Architect/Architecte 5. Architect/Architecte 6. Burgelijke ingenieur-architect	1. Nationale hogescholen voor architectuur 2. Hogere-architectuur-instituten 3. Provinciaal Hoger Instituut voor Architectuur te Hasselt 4. Koninklijke Academies voor Schone Kunsten 5. Sint-Lucasscholen 6. Faculteiten Toegepaste Wetenschappen van de Universiteiten 6. „Faculté Polytechnique“ van Mons		1988/1989
	1. Architecte/Architect 2. Architecte/Architect 3. Architect 4. Architecte/Architect 5. Architecte/Architect 6. Ingénieur-civil — architecte	1. Ecoles nationales supérieures d'architecture 2. Instituts supérieurs d'architecture 3. Ecole provinciale supérieure d'architecture de Hasselt 4. Académies royales des Beaux-Arts 5. Ecoles Saint-Luc 6. Facultés des sciences appliquées des universités 6. Faculté polytechnique de Mons		
Danmark	Arkitekt cand. arch.	— Kunstakademiets Arkitektskole i København — Arkitektskolen i Århus		1988/1989
Deutschland	Diplom-Ingenieur, Diplom-Ingenieur Univ.	— Universitäten (Architektur/Hochbau) — Technische Hochschulen (Architektur/Hochbau) — Technische Universitäten (Architektur/Hochbau) — Universitäten-Gesamthochschulen (Architektur/Hochbau) — Hochschulen für bildende Künste — Hochschulen für Künste		1988/1989
	Diplom-Ingenieur, Diplom-Ingenieur FH	— Fachhochschulen (Architektur/Hochbau) (1) — Universitäten-Gesamthochschulen (Architektur/Hochbau) bei entsprechenden Fachhochschulstudiengängen (1) Diese Diplome sind je nach Dauer der durch sie abgeschlossenen Ausbildung gemäß Artikel 47 Absatz 1 anzuerkennen.		

▼B

Država	Dokazila o formalnih kvalifikacijah	Organ, ki podeljuje dokazila o kvalifikacijah	Potrdilo, priloženo dokazilom o kvalifikacijah	Referenčno študijsko leto
Ελλάς	Δίπλωμα αρχιτέκτονα — μηχανικού	— Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο (ΕΜΠ), τμήμα αρχιτεκτόνων — μηχανικών — Αριστοτέλειο Πανεπιστήμο Θεσσαλονίκης (ΑΠΘ), τμήμα αρχιτεκτόνων — μηχανικών της Πολυτεχνικής σχολής	Βεβαίωση που χορηγεί το Τεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδας (ΤΕΕ) και η οποία επιτρέπει την άσκηση δραστηριοτήτων στον τομέα της αρχιτεκτονικής	1988/1989

▼C2

España	Título oficial de arquitecto	Rectores de las universidades enumeradas a continuación:		1988/1989
		— Universidad politécnica de Cataluña, escuelas técnicas superiores de arquitectura de Barcelona o del Vallès;		
		— Universidad politécnica de Madrid, escuela técnica superior de arquitectura de Madrid;		
		— Universidad politécnica de Las Palmas, escuela técnica superior de arquitectura de Las Palmas;		
		— Universidad politécnica de Valencia, escuela técnica superior de arquitectura de Valencia;		
		— Universidad de Sevilla, escuela técnica superior de arquitectura de Sevilla;		
		— Universidad de Valladolid, escuela técnica superior de arquitectura de Valladolid;		
		— Universidad de Santiago de Compostela, escuela técnica superior de arquitectura de La Coruña;		
		— Universidad del País Vasco, escuela técnica superior de arquitectura de San Sebastián;		
		— Universidad de Navarra, escuela técnica superior de arquitectura de Pamplona;		
		— Universidad de Alcalá de Henares, escuela politécnica de Alcalá de Henares;		1999/2000
		— Universidad Alfonso X El Sabio, centro politécnico superior de Villanueva de la Cañada;		1999/2000
		— Universidad de Alicante, escuela politécnica superior de Alicante;		1997/1998
		— Universidad Europea de Madrid;		1998/1999
		— Universidad de Cataluña, escuela técnica superior de arquitectura de Barcelona;		1999/2000
		— Universidad Ramón Llull, escuela técnica superior de arquitectura de La Salle;		1998/1999

▼C2

Država	Dokazila o formalnih kvalifikacijah	Organ, ki podeljuje dokazila o kvalifikacijah	Potrdilo, priloženo dokazilom o kvalifikacijah	Referenčno študijsko leto
		— Universidad S.E.K. de Segovia, centro de estudios integrados de arquitectura de Segovia.		1999/2000
		— Universidad de Granada, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de Granada		1994/1995

▼B

France	1. Diplôme d'architecte DPLG, y compris dans le cadre de la formation professionnelle continue et de la promotion sociale. 2. Diplôme d'architecte ESA 3. Diplôme d'architecte ENSAIS	1. Le ministre chargé de l'architecture 2. Ecole spéciale d'architecture de Paris 3. Ecole nationale supérieure des arts et industries de Strasbourg, section architecture		1988/1989
Ireland	1. Degree of Bachelor of Architecture (B.Arch. NUI) 2. Degree of Bachelor of Architecture (B.Arch.) (Previously, until 2002 - Degree standard diploma in architecture (Dip. Arch) 3. Certificate of associateship (ARIAI) 4. Certificate of membership (MRIAI)	1. National University of Ireland to architecture graduates of University College Dublin 2. Dublin Institute of Technology, Bolton Street, Dublin (College of Technology, Bolton Street, Dublin) 3. Royal Institute of Architects of Ireland 4. Royal Institute of Architects of Ireland		1988/1989

▼C2

Italia	— Laurea in architettura	— Università di Camerino — Università di Catania — Sede di Siracusa — Università di Chieti — Università di Ferrara — Università di Firenze — Università di Genova — Università di Napoli Federico II — Università di Napoli II — Università di Palermo — Università di Parma — Università di Reggio Calabria — Università di Roma „La Sapienza“ — Universtià di Roma III — Università di Trieste — Politecnico di Bari — Politecnico di Milano — Politecnico di Torino — Istituto universitario di architettura di Venezia	Diploma di abilitazione all'esercizo indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente	1988/1989
	— Laurea in ingegneria edile — architettura	— Università dell'Aquilla — Università di Pavia — Università di Roma„La Sapienza“	Diploma di abilitazione all'esercizo indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica istruzione dopo che il candidato ha sostenuto	1998/1999

▼C2

Država	Dokazila o formalnih kvalifikacijah	Organ, ki podeljuje dokazila o kvalifikacijah	Potrdilo, priloženo dokazilom o kvalifikacijah	Referenčno študijsko leto
			con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente	
	— Laurea specialistica in ingegneria edile — architettura	— Università dell'Aquilla — Università di Pavia	Diploma di abilitazione all'esercizo indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente	2003/2004
	— Laurea specialistica quinquennale in Architettura	— Prima Facoltà di Architettura dell'Università di Roma „La Sapienza“	Diploma di abilitazione all'esercizo indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente	1998/1999
	— Laurea specialistica quinquennale in Architettura	— Università di Ferrara — Università di Genova — Università di Palermo — Politecnico di Milano — Politecnico di Bari	Diploma di abilitazione all'esercizo indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente	1999/2000
	— Laurea specialistica quinquennale in Architettura	— Università di Roma III	Diploma di abilitazione all'esercizo indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente	2003/2004
	— Laurea specialistica in Architettura	— Università di Firenze — Università di Napoli II — Politecnico di Milano II	Diploma di abilitazione all'esercizo indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente	2004/2005

▼B

Nederland	1. Het getuigschrift van het met goed gevolg afgelegde doctoraal examen van de studierichting bouwkunde, afstudeerrichting architectuur	1. Technische Universiteit te Delft	Verklaring van de Stichting Bureau Architectenregister die bevestigt dat de opleiding voldoet aan de normen van artikel 46.	1988/1989

▼B

Država	Dokazila o formalnih kvalifikacijah	Organ, ki podeljuje dokazila o kvalifikacijah	Potrdilo, priloženo dokazilom o kvalifikacijah	Referenčno študijsko leto
	2. Het getuigschrift van het met goed gevolg afgelegde doctoraal examen van de studierichting bouwkunde, differentiatie architectuur en urbanistiek 3. Het getuigschrift hoger beroepsonderwijs, op grond van het met goed gevolg afgelegde examen verbonden aan de opleiding van de tweede fase voor beroepen op het terrein van de architectuur, afgegeven door de betrokken examencommissies van respectievelijk: — de Amsterdamse Hogeschool voor de Kunsten te Amsterdam — de Hogeschool Rotterdam en omstreken te Rotterdam — de Hogeschool Katholieke Leergangen te Tilburg — de Hogeschool voor de Kunsten te Arnhem — de Rijkshogeschool Groningen te Groningen — de Hogeschool Maastricht te Maastricht	2. Technische Universiteit te Eindhoven		
Österreich	1. Diplom-Ingenieur, Dipl.-Ing. 2. Dilplom-Ingenieur, Dipl.-Ing. 3. Diplom-Ingenieur, Dipl.-Ing. 4. Magister der Architektur, Magister architecturae, Mag. Arch. 5. Magister der Architektur, Magister architecturae, Mag. Arch. 6. Magister der Architektur, Magister architecturae, Mag. Arch.	1. Technische Universität Graz (Erzherzog-Johann-Universität Graz) 2. Technische Universität Wien 3. Universität Innsbruck (Leopold-Franzens-Universität Innsbruck) 4. Hochschule für Angewandte Kunst in Wien 5. Akademie der Bildenden Künste in Wien 6. Hochschule für künstlerishe und industrielle Gestaltung in Linz		1998/1999
▼C2 Portugal	Carta de curso de licenciatura em Arquitectura	— Faculdade de arquitectura da Universidade técnica de Lisboa — Faculdade de arquitectura da Universidade do Porto — Escola Superior Artística		1988/1989

▼C2

Država	Dokazila o formalnih kvalifikacijah	Organ, ki podeljuje dokazila o kvalifikacijah	Potrdilo, priloženo dokazilom o kvalifikacijah	Referenčno študijsko leto
		do Porto		
	Para os cursos iniciados a partir do ano académico de 1991/1992	— Faculdade de Arquitectura e Artes da Universidade Lusíada do Porto		1991/1992

▼B

Suomi/ Finland	Arkkitehdin tutkinto/Arkitektexamen	— Teknillinen korkeakoulu / Tekniska högskolan (Helsinki) — Tampereen teknillinen korkeakoulu/Tammerfors tekniska högskola — Oulun yliopisto/Uleåborgs universitet		1998/1999
Sverige	Arkitektexamen	Chalmers Tekniska Högskola AB Kungliga Tekniska Högskolan Lunds Universitet		1998/1999
United Kingdom	1. Diplomas in architecture	1. — Universities — Colleges of Art — Schools of Art	Certificate of architectural education, issued by the Architects Registration Board. The diploma and degree courses in architecture of the universities, schools and colleges of art should have met the requisite threshold standards as laid down in Article 46 of this Directive and in *Criteria for validation* published by the Validation Panel of the Royal Institute of British Architects and the Architects Registration Board. EU nationals who possess the Royal Institute of British Architects Part I and Part II certificates, which are recognised by ARB as the competent authority, are eligible. Also EU nationals who do not possess the ARB-recognised Part I and Part II certificates will be eligible for the Certificate of Architectural Education if they can satisfy the Board that their standard and length of education has met the requisite threshold standards of Article 46 of this Directive and of the *Criteria for validation.*	1988/1989
	2. Degrees in architecture	2. Universities		
	3. Final examination	3. Architectural Association		
	4. Examination in architecture	4. Royal College of Art		
	5. Examination Part II	5. Royal Institute of British Architects		

▼B

PRILOGA VI

Pridobljene pravice, ki se uporabljajo za poklice, priznane na podlagi usklajevanja minimalnih pogojev usposobljenosti

►C2 ———————— ◄Dokazila o formalnih kvalifikacijah za arhitekte, ki uporabljajo uveljavljene pravice, pridobljene v skladu s členom 49(1)

Država	Dokazila o formalnih kvalifikacijah	Referenčno študijsko leto
België/ Belgique/ Belgien	— diplome, podeljene na visokih državnih šolah za arhitekturo ali na visokošolskih državnih zavodih za arhitekturo (architecte-architect), — diplome, podeljene na Visoki šoli za arhitekturo pokrajine Hasselt (architect), — diplome, podeljene na Kraljevi akademiji likovnih umetnosti (architecte-architect), — diplome, podeljene v „écoles Saint-Luc“ (architecte-architect), — univerzitetne diplome gradbenega inženirstva, s potrdilom o opravljenem pripravništvu, ki ga podeli združenje arhitektov in daje imetniku pravico do poklicnega naziva arhitekt (architecte-architect), — diplome iz arhitekture, ki jih podeljuje centralna ali državna izpitna komisija za arhitekturo (architecte-architect), — diplome iz gradbenega inženirstva/arhitekture in iz arhitekture/gradbenega inženirstva, ki jih podeljujejo fakultete uporabnih znanosti in Politehnična fakulteta v Monsu (ingénieur-architecte, ingenieur-architect);	1987/1988
▼M1		
България	Diplome s kvalifikacijo „архитект“ (arhitekt), „строителен инженер“ (gradbeni inženir) ali „инженер“ (inženir), ki so jih podelile uradne uradno priznane visokošolske ustanove: — Университет за архитектура, строителство и геодезия — София: специалности „Урбанизъм“ и „Архитектура“ (Univerza za arhitekturo, gradbeništvo in geodezijo Sofija: specializaciji „urbanizem“ in „arhitektura“) in vse inženirske specializacije na področjih: „конструкции на сгради и съоръжения“ (gradnja stavb in konstrukcij), пътища „(ceste),“ транспорт „(promet),“ хидротехника и водно строителство „(hidrotehnika in vodne konstrukcije),“ мелиорации и др. „(namakanje itd.)“; — diplome, ki so jih podelile tehniške univerze in visokošolske ustanove za gradbeništvo na področjih: „електро- и топлотехника“ (elektro- in termotehnika), „съобщителна и комуникационна техника“ (telekomunikacijske tehnike in tehnologije), „строителни технологии“ (gradbene tehnologije), „приложна геодезия“ (praktična geodezija) in „ландшафт и др.“ (krajina itd.) na področju gradbeništva. Za opravljanje dejavnosti načrtovanja na področju arhitekture in gradbeništva mora biti diplomam priloženo „придружени от удостоверение за проектантска правоспособност“ (spričevalo o uradni sposobnosti za načrtovanje), ki ga je izdala „Камарата на архитектите“ (Zbornica arhitektov) in „Камарата на инженерите в инвестиционното проектиране“ (Inženirska zbornica za investicijsko načrtovanje), ki podeljuje pravico do opravljanja dejavnosti na področju investicijskega načrtovanja.	2009/2010
▼B		
Česká republika	— diplome, ki so jih podeljevale fakultete České vysoké učení technické (Češka tehnična univerza v Pragi): Vysoká škola architektury a pozemního stavitelství (Fakulteta za arhitekturo in gradbeništvo) (do 1951), Fakulta architektury a pozemního stavitelství (Fakulteta za arhitekturo in gradbeništvo) (od 1951 do 1960), Fakulta stavební (Fakulteta za gradbeno inženirstvo) (od 1960), študijske smeri: gradbeništvo in konstrukcije, gradbeništvo, gradbeništvo in arhitektura, arhitektura (vključno z urbanizmom in urejanjem prostora), gradbeništvo nizkih gradenj in gradbeništvo za industrijsko in kmetijsko proizvodnjo oziroma študijska smer za gradbenega inženirja na področju študija gradbeništva in arhitekture, „Fakulta architektury“ (Fakulteta za arhitekturo) (od 1976), študijske smeri: arhitektura, urbanizem in urejanje prostora oziroma študijske smeri: arhitektura in urbano načrtovanje na študijskih smereh: arhitektura, teorija arhitekturnega oblikovanja, urbanizem in prostorsko načrtovanje, zgodovina arhitekture in rekonstrukcija zgodovinskih spomenikov, ali arhitektura in gradbeništvo, — diplome, ki jih je na področju arhitekture in gradbeništva podeljevala „Vysoká škola technická Dr. Edvarda Beneše“ (do 1951),	2006/2007

▼B

Država	Dokazila o formalnih kvalifikacijah	Referenčno študijsko leto
	— diplome, ki jih je na področju arhitekture in gradbeništva podeljevala „Vysoká škola stavitelství v Brně“ (od 1951 do 1956), — diplome, ki jih podeljujejo „Vysoké učení technické v Brně“, „Fakulta architektury“ (Fakulteta za arhitekturo) (od 1956) za študijsko smer arhitektura in urbanizem ali „Fakulta stavební“ (Fakulteta za gradbeno inženirstvo) (od 1956) za študijsko smer gradbeništvo, — diplome, ki jih podeljujeta „Vysoká škola báňská — Technická univerzita Ostrava“, „Fakulta stavební“ (Fakulteta za gradbeno inženirstvo) (od 1997) na študijskih smereh konstrukcije in arhitektura ali na študijski smeri nizkih gradenj, — diplome, ki jih podeljujeta „Technická univerzita v Liberci“, „Fakulta architektury“ (Fakulteta za arhitekturo) (od 1994) na študijskem programu arhitekture in urbanizma na študijski smeri arhitekture, — diplome, ki jih podeljuje „Akademie výtvarných umění v Praze“ na študijskem programu umetnosti na študijski smeri arhitekturno oblikovanje, — diplome, ki jih podeljuje „Vysoká škola umělecko-průmyslová v Praze“ na študijskem programu umetnosti na študijski smeri arhitektura, — potrdilo, ki ga podeljuje „Česká komora architektů“ brez kakršne koli specifikacije področja oziroma področja gradbeništva;	
Danmark	— diplome, ki jih podeljujeta državni šoli za arhitekturo v Kobenhavnu in Aarhusu (arhitekt), — potrdilo o registraciji, ki ga izda svet arhitektov na podlagi Zakona št. 202 z dne 28. maja 1975 (registreret arkitekt), — diplome z Visoke šole za gradbeništvo (bygningskonstruktoer), ki jih spremlja potrdilo pristojnih oblasti, da je oseba opravila preizkus formalne izobrazbe, ki vsebuje upoštevanje načrtov, ki jih je pripravil in izvedel kandidat, potem ko je vsaj 6 let učinkovito opravljal dejavnosti, omenjene v členu 48 te direktive;	1987/1988
Deutschland	— diplome, ki jih podeljujejo visoke šole upodabljajočih umetnosti (Dipl.-Ing., Architekt (HfbK)), — diplome, ki jih podeljujejo oddelki za arhitekturo (Architektur/Hochbau) na „Technische Hochschulen“, na tehniških univerzah, univerzah in na „Gesamthochschulen“, če so ti zavodi združeni v „Gesamthochschulen“ (Dipl.-Ing. in vsak drug naziv, ki se za diplomante lahko določi pozneje), — diplome, ki jih podeljujejo oddelki za arhitekturo (Architektur/Hochbau) na „Fachhochschulen“ in oddelki za arhitekturo (Architektur/Hochbau) na „Gesamthochschulen“, če so ti zavodi povezani v „Gesamthochschulen“, ki jih, če traja študij manj kot štiri, vendar najmanj tri leta, spremlja potrdilo, ki potrjuje štiriletne poklicne izkušnje v Zvezni republiki Nemčiji in ga izda strokovno telo v skladu z drugim pododstavkom člena 47(1) (Ingenieur grad. in kakršen koli drug naziv, ki se ga določi za diplomante pozneje), — diplome (Prüfungszeugnisse), podeljene pred 1. januarjem 1973 v oddelkih za arhitekturo na „Ingenieurschulen“ in „Werkkunstschulen“, ki jih spremlja potrdilo pristojnih oblasti, da je oseba opravila preizkus formalne izobrazbe, ki vsebuje upoštevanje načrtov, ki jih je pripravil in izvedel kandidat, potem ko je vsaj 6 let učinkovito opravljal dejavnosti, omenjene v členu 48 te direktive;	1987/1988
Eesti	— diplom arhitektuuri erialal, väljastatud Eesti Kunstiakadeemia arhitektuuri teaduskonna poolt alates 1996. aastast (diploma iz arhitekture, ki jo podeljuje Fakulteta za arhitekturo na estonski Akademiji za umetnost od 1996), väljastatud Tallinna Kunstiülikooli poolt 1989 — 1995 (ki jo je podeljevala Univerza za umetnost v Talinu med letoma 1989 in 1995), väljastatud Eesti NSV Riikliku Kunstiinstituudi poolt 1951 — 1988 (ki jih je podeljeval Državni inštitut za znanost Estonske SSR med letoma 1951 in 1988);	2006/2007
Ελλάς	— diplome inženir/arhitekt, ki jih podeljujejo na atenski Metsovion Polytechnion, skupaj s potrdilom Grške tehniške zbornice, ki omogočajo opravljanje dejavnosti na arhitekturnem področju, — diplome inženir/arhitekt, ki jih podeljujejo na Aristotelion Panepistimion v Solunu, skupaj s potrdilom Grške tehniške zbornice, ki omogočajo opravljanje dejavnosti na arhitekturnem področju, — diplome inženir/gradbeni inženir, ki jih podeljujejo na atenski Metsovion Polytechnion, skupaj s potrdilom Grške tehniške zbornice, ki omogočajo opravljanje dejavnosti na arhitekturnem področju, — diplome inženir/gradbeni inženir, ki jih podeljujejo na solunski Aristotelion Panepistimion, skupaj s potrdilom Grške tehniške zbornice, ki omogočajo opravljanje dejavnosti na arhitekturnem področju, — diplome inženir/gradbeni inženir, ki jih podeljujejo na Panepistimion Thrakis, skupaj s potrdilom Grške tehniške zbornice, ki omogočajo opravljanje dejavnosti na arhitekturnem področju,	1987/1988

▼B

Država	Dokazila o formalnih kvalifikacijah	Referenčno študijsko leto
	— diplome inženir/gradbeni inženir, ki jih podeljujejo na Panepistimion Patron, skupaj s potrdilom Grške tehniške zbornice, ki omogočajo opravljanje dejavnosti na arhitekturnem področju;	
España	uradna poklicna izobrazba arhitekta (título oficial de arquitecto), ki jo podeljujejo Ministrstvo za šolstvo in znanost ali univerze;	1987/1988
France	— vladne diplome iz arhitekture, ki jih je do leta 1959 podeljevalo Ministrstvo za šolstvo in pozneje Ministrstvo za kulturo (architecte DPLG), — diplome, ki jih podeljuje Ecole spéciale d'architecture (architecte DESA), — diplome, ki jih podeljuje Ecole nationale supérieure des Arts et Industries de Strasbourg od leta 1995 (prej Ecole nationale d'ingénieurs de Strasbourg), oddelek za arhitekturo (architecte ENSAIS);	1987/1988
Ireland	— diploma Bachelor of Architecture, ki jo podeljuje Irska državna univerza diplomantom arhitekture na University College (Visoki šoli) v Dublinu (B Arch.) (NUI), — diploma iz arhitekture, ki jo podeli College of Technology, Bolton Street (Visoka tehniška šola) v Dublinu (Dipl. Arch.), — potrdilo o pridruženem članstvu v Royal Institute of Architects of Ireland (Kraljevi inštitut irskih arhitektov) (ARIAI), — potrdilo o članstvu v Royal Institute of Architects of Ireland (MRIAI);	1987/1988
Italia	— diplome „laurea in architettura“, ki jih podeljujejo univerze, politehnični in visokošolski zavodi v Benetkah in Reggio Calabrii, skupaj z diplomami, ki imetniku omogočajo samostojno opravljanje poklica arhitekta, in jih podeli minister za šolstvo, potem ko kandidat pred pristojno komisijo opravi državni izpit, ki mu omogoča samostojno opravljanje poklica arhitekta (dott. Architetto), — diplome „laurea in ingegneria“ iz gradbeništva („sezione costenzione civile“), ki jih podeljujejo univerze in visoke šole za tehnične vede, skupaj z diplomo, ki imetniku omogočajo samostojno opravljanje poklica arhitekta in jo podeljuje minister za šolstvo, potem ko kandidat pred pristojno komisijo opravi državni izpit, ki mu omogoča samostojno opravljanje poklica (dott. Ing. Architetto ali dott. Ing. in ingegneria civile);	1987/1988
Κύπρος	— Βεβαίωση Εγγραφής στο Μητρώο Αρχιτεκτόνων που εκδίδεται από το Επιστημονικό και Τεχνικό Επιμελητήριο Κύπρου (potrdilo o registraciji v registru arhitektov, ki ga izda Znanstvena in tehnična zbornica na Cipru (ETEK));	2006/2007
Latvija	— „Arhitekta diploms“ ko izsniegusi Latvijas Valsts Universitātes Inženierceltniecības fakultātes Arhitektūras nodaļa līdz 1958. gadam, Rīgas Politehniskā Institūta Celtniecības fakultātes Arhitektūras nodaļa no 1958 gada līdz 1991. gadam, Rīgas Tehniskās Universitātes Arhitektūras fakultāte kopš 1991. gada, un „Arhitekta prakses sertifikāts“, ko izsniedz Latvijas Arhitektu savienība („diploma iz arhitekture“, ki jo podeljuje Oddelek za arhitekturo Fakultete za gradbeno inženirstvo Latvijske državne Univerze do leta 1958, Oddelek za arhitekturo Fakultete za gradbeno inženirstvo Politehničnega inštituta v Rigi v letih 1958 — 1991, Fakulteta za arhitekturo Tehnične univerze v Rigi od leta 1991 in 1992, in potrdilo o vpisu, ki ga izda Zveza arhitektov Latvije);	2006/2007
Lietuva	— diplome arhitekt inženir/arhitekt, ki jih je do leta 1969 podeljeval Kauno politechnikos institutas (inžinierius architektas/architektas), — diplome arhitekt/diplomirani arhitekt/magister arhitekture, ki jih je do leta 1990 podeljeval Vilnius inžinerinis statybos institutas, do leta 1996 Vilniaus technikos universitetas, od leta 1996 Vilnius Gedimino technikos universitetas (architektas/architektūros bakalauras/architektūros magistras), — diplome za specializante, ki so končali izobraževalni program arhitekture/diplomirani arhitekt/magister arhitekture, ki jih je do leta 1991 podeljeval LTSR Valstybinis dailės institutas; od leta 1990 Vilniaus dailės akademija (architektūros kursas/architektūros bakalauras/architektūros magistras), — diplome diplomirani arhitekt/magister arhitekture, ki jih je od leta 1997 podeljeval Kauno technologijos universitetas (architektūros bakalauras/architektūros magistras). Vsem tem diplomam mora biti priloženo potrdilo potrditvene komisije, ki omogoči opravljanje dejavnosti v arhitekturi (Certified Architect/Atestuotas architektas);	2006/2007

▼B

Država	Dokazila o formalnih kvalifikacijah	Referenčno študijsko leto
Magyarország	— diploma „okleveles építészmérnök“ (diploma iz arhitekture, magister znanosti iz arhitekture), ki jo podeljujejo univerze, — diploma „okleveles építész tervező művész“ (diploma magisterija znanosti iz arhitekture in gradbeništva), ki jo podeljujejo univerze;	2006/2007
Malta	— Perit: Lawrja ta' Perit, ki jo podeljuje Universita' ta' Malta, s katero se pridobi upravičenje za vpis kot Perit;	2006/2007
Nederland	— spričevala, ki jih izdajo oddelki za arhitekturo tehniških visokih šol iz Delfta ali Eindhovna in potrjujejo, da je imetnik opravil diplomski izpit iz arhitekture (bouwkundig ingenieur), — diplome, ki jih podeljujejo državno priznane akademije za arhitekturo (architect), — diplome, ki so jih do leta 1971 podeljevale nekdanje šole za arhitekturo (Hoger Bouwkunstonderricht) (architect HBO), — diplome, ki so jih do leta 1970 podeljevale nekdanje visoke šole za arhitekturo (voortgezet Bouwkunstonderricht) (architect VBO), — spričevala, ki dokazujejo, da je oseba opravila izpit, ki ga pripravi svet arhitektov pri „Bond van Nederlandse Architecten“ (Red nizozemskih arhitektov, BNA) (architect), — diploma „Stichting Instituut voor Architectuur“ (fondacija „Inštitut za arhitekturo“) (IVA), podeljena po končanem študiju, ki ga organizira ta fondacija in traja najmanj štiri leta (architect), skupaj s potrdilom pristojnega organa, da je oseba opravila preizkus formalne izobrazbe, ki vsebuje upoštevanje načrtov, ki jih je pripravil in izvedel kandidat, potem ko je vsaj 6 let učinkovito opravljal dejavnosti, omenjene v členu 44 te direktive, — potrdilo, ki ga izda pristojni organ in potrjuje, da je oseba pred uveljavitvijo te direktive opravila diplomski izpit za „Kandidaat in de bouwkunde“ na tehniški visoki šoli v Delftu ali Eindhovnu in da je v obdobju najmanj petih let tik pred uveljavitvijo te direktive opravljala arhitekturne dejavnosti, katerih narava in pomen v skladu z nizozemskimi zahtevami zagotavljata, da je sposobna opravljati te dejavnosti (architect), — potrdilo, ki ga pristojna oblast izda le osebam, ki so dopolnile štirideseto leto pred 5. avgustom 1985, in potrjuje, da so v obdobju najmanj petih let tik pred tem datumom opravljale arhitekturne dejavnosti, katerih narava in pomen v skladu z nizozemskimi zahtevami zagotavljata, da so sposobne opravljati te dejavnosti (architect), — od dneva uveljavitve nizozemskih zakonov in predpisov, ki urejajo začetek opravljanja in opravljanje arhitekturnih dejavnosti pod poklicnim nazivom arhitekt, potrdil iz sedme in osme alinee ni treba več priznavati, če po teh določbah ne dovoljujejo začetka opravljanja dejavnosti pod poklicnim nazivom arhitekt;	1987/1988
Österreich	— diplome, podeljene na univerzah za tehnologijo na Dunaju in Gradcu in na univerzi v Innsbrucku, na Fakulteti za gradbeništvo („Bauingenieurwesen“) in arhitekturo („Architektur“), na študijskem programu arhitekture, gradbeništva („Bauingenieurwesen“), visoke gradnje („Hochbau“ in „Wirtschaftsingenieurwesen — Bauwesen“), — diplome, podeljene na Univerzi za „Bodenkultur“ na študijskem programu „Kulturtechnik und Wasserwirtschaft“, — diplome, podeljene na Univerzi za uporabne umetnosti na Dunaju, za študij arhitekture, — diplome, podeljene na Akademiji za likovno umetnost na Dunaju, za študij arhitekture, — diplome pooblaščenih inženirjev (Ing.), podeljene na visokih tehničnih šolah ali visokih gradbenih šolah z licenco „Baumeister“, ki potrjuje vsaj šest let strokovnih izkušenj v Avstriji in opravljen izpit, — diplome, podeljene na Univerzi za umetniško in industrijsko usposabljanje v Linzu, za študij arhitekture, — potrdila o izobrazbi gradbenega inženirja ali gradbenega svetovalca v gradbeništvu („Hochbau“, „Bauwesen“, „Wirtschaftsingenieurwesen — Bauwesen“, „Kulturtechnik und Wasserwirtschaft“) v skladu z zakonom o civilnih tehnikih (Ziviltechnikergesetz, BGBl. No 156/1994);	1997/1998
Polska	Diplome, ki jih podeljujejo fakultete za arhitekturo: — Univerza za tehnologijo v Varšavi, Fakulteta za arhitekturo v Varšavi (Politechnika Warszawska, Wydział Architektury); poklicni naziv arhitekta: inżynier architekt, magister nauk technicznych; inżynier architekt; inżyniera magistra architektury; magistra inżyniera architektury; magistra inżyniera architekta; magister inżynier architekt (od 1945 do 1948, naziv: inżynier architekt, magister nauk technicznych; od 1951 do 1956, naziv: inżynier architekt; od 1954 do 1957, 2. stopnja, naziv: inżyniera magistra architektury; od 1957 do 1959, naziv: inżyniera magistra	2006/2007

▼B

Država	Dokazila o formalnih kvalifikacijah	Referenčno študijsko leto
	architektury; od 1959 do 1964: naziv: magistra inżyniera architektury; od 1964 do 1982, naziv: magistra inżyniera architekta; od 1983 do 1990, naziv: magister inżynier architekt; od 1991 naziv: magistra inżyniera architekta), — Univerza za tehnologijo v Krakovu, Fakulteta za arhitekturo v Krakówu (Politechnika Krakowska, Wydział Architektury); poklicni naziv arhitekta: magister inżynier architekt (od 1945 od 1953 Univerza za rudarstvo in metalurgijo, Politehnična fakulteta za arhitekturo — Akademia Górniczo-Hutnicza, Politechniczny Wydział Architektury), — Univerza za tehnologijo v Wrocławu, Fakulteta za arhitekturo v Wrocławu (Politechnika Wrocławska, Wydział Architektury); poklicni naziv arhitekta: inżynier architekt, magister nauk technicznych; magister inżynier architektury; magister inżynier architekt (od 1949 do 1964, naziv: inżynier architekt, magister nauk technicznych; od 1956 do 1964, naziv: magister inżynier architektury; od 1964, naziv: magister inżynier architekt), — Univerza za tehnologijo v Šleziji, Fakulteta za arhitekturo v Gliwicah (Politechnika Śląska, Wydział Architektury); poklicni naziv arhitekta: inżynier architekt; magister inżynier architekt (od 1945 do 1955, Fakulteta za inženiring in gradbeništvo — Wydział Inżynieryjno-Budowlany, naziv: inżynier architekt; od 1961 do 1969, Fakulteta za industrijsko gradbeništvo in splošni inženiring — Wydział Budownictwa Przemysłowego i Ogólnego, naziv: magister inżynier architekt; od 1969 do 1976, Fakulteta za gradbeno inženirstvo in arhitekturo — Wydział Budownictwa i Architektury, naziv: magister inżynier architekt; od 1977, Fakulteta za arhitekturo — Wydział Architektury, naziv: magister inżynier architekt in od 1995, naziv: inżynier architekt), — Univerza za tehnologijo v Poznanu, Fakulteta za arhitekturo v Poznańu (Politechnika Poznańska, Wydział Architektury); poklicni naziv arhitekta: inżynier architektury; inżynier architekt; magister inżynier architekt (od 1945 do 1955 Inženirska šola, Fakulteta za arhitekturo — Szkoła Inżynierska, Wydział Architektury naziv: inżynier architektury; od 1978, naziv: magister inżynier architekt in od 1999 naziv: inżynier architekt), — Tehnična univerza v Gdańsku, Fakulteta za arhitekturo v Gdańsku (Politechnika Gdańska, Wydział Architektury); poklicni naziv arhitekta: magister inżynier architekt (od 1945 do 1969 Fakulteta za arhitekturo — Wydział Architektury, od 1969 do 1971 Fakulteta za gradbeno inženirstvo in arhitekturo — Wydział Budownictwa i Architektury, od 1971 do 1981 Inštitut za arhitekturo in urbanizem — Instytut Architektury i Urbanistyki, od 1981 Fakulteta za arhitekturo — Wydział Architektury), — Tehnična univerza v Białystoku, Fakulteta za arhitekturo v Białystoku (Politechnika Białostocka, Wydział Architektury); poklicni naziv arhitekta: magister inżynier architekt (od 1975 do 1989 Inštitut za arhitekturo — Instytut Architektury, — Tehnična univerza v Łódźu, Fakulteta za gradbeno inženirstvo, arhitekturo in okoljski inženiring v Łódźu (Politechnika Łódzka, Wydział Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska); poklicni naziv arhitekta: inżynier architekt; magister inżynier architekt (od 1973 do 1993 Fakulteta za gradbeno inženirstvo in arhitekturo — Wydział Budownictwa i Architektury in od 1992 Fakulteta za gradbeno inženirstvo, arhitekturo in okoljski inženiring — Wydział Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska; naziv: od 1973 do 1978, naziv: inżynier architekt, od 1978, naziv: magister inżynier architekt), — Tehniška univerza v Szczecinu, Fakulteta za gradbeno inženirstvo in arhitekturo v Szczecinu (Politechnika Szczecińska, Wydział Budownictwa i Architektury); poklicni naziv arhitekta: inżynier architekt; magister inżynier architekt (od 1948 do 1954 Visoka inženirska šola, Fakulteta za arhitekturo — Wyższa Szkoła Inżynierska, Wydział Architektury, naziv: inżynier architekt, od 1970, naziv: magister inżynier architekt in od 1998 naziv: inżynier architekt). Vsem tem diplomam mora biti priloženo potrdilo o članstvu, ki ga izda pristojna regionalna zbornica arhitektov na Poljskem, s katerim se omogoči opravljanje dejavnosti na področju arhitekture na Poljskem;	
Portugal	— diplomo „diploma do curso especial de arquitectura“ podeljujeta šoli za umetnost v Lizboni in Portu, — diplomo iz arhitekture „diploma de arquitecto“ podeljujeta šoli za umetnost v Lizboni in Portu, — diplomo „diploma do curso de arquitectura“ podeljujeta visoki šoli za umetnost v Lizboni in Portu, — diplomo „diploma de licenciatura em arquitectura“ podeljuje Visoka šola za umetnost v Lizboni, — diplomo „carta de curso de licenciatura em arquitectura“ podeljujeta Tehnična univerza v Lizboni in Univerza v Portu, — univerzitetna diploma iz gradbenega inženirstva (licenciatura em engenharia civil), ki jo podeljuje Visoki tehnični inštitut Tehnične univerze v Lizboni,	1987/1988

▼B

Država	Dokazila o formalnih kvalifikacijah	Referenčno študijsko leto
	— univerzitetna diploma iz gradbenega inženirstva (licenciatura em engenharia civil), ki jo podeljuje Fakulteta za inženiring (de Engenharia) Univerze v Portu, — univerzitetna diploma iz gradbenega inženirstva (licenciatura em engenharia civil), ki jo podeljuje Fakulteta za znanost in tehnologijo Univerze v Coimbri, — univerzitetna diploma iz gradbenega inženirstva, proizvodnje (licenciatura em engenharia civil, produçao), ki jo podeljuje Univerza v Minhu;	
▼M1 România	Universitatea de Arhitectură şi Urbanism „Ion Mincu“ Bucureşti (Univerza za arhitekturo in urbanizem „Ion Mincu“ Bukarešta): — 1953—1966: Institutul de Arhitectură „Ion Mincu“ Bucureşti (Inštitut za arhitekturo „Ion Mincu“ Bukarešta), Arhitect (arhitekt); — 1967—1974: Institutul de Arhitectură „Ion Mincu“ Bucureşti (Inštitut za arhitekturo „Ion Mincu“ Bukarešta), Diplomă de Arhitect, Specialitatea Arhitectură (diploma arhitekta, specializacija arhitektura); — 1975—1977: Institutul de Arhitectură „Ion Mincu“ Bucureşti, Facultatea de Arhitectură (Inštitut za arhitekturo „Ion Mincu“ Bukarešta, Fakulteta za arhitekturo), Diplomă de Arhitect, Specializarea Arhitectură (diploma arhitekta, specializacija arhitektura); — 1978—1991: Institutul de Arhitectură „Ion Mincu“ Bucureşti, Facultatea de Arhitectură şi Sistematizare (Inštitut za arhitekturo „Ion Mincu“ Bukarešta, Fakulteta za arhitekturo in sistematizacijo), Diplomă de Arhitect, Specializarea Arhitectură şi Sistematizare (diploma arhitekta, specializacija arhitektura in sistematizacija); — 1992—1993: Institutul de Arhitectură „Ion Mincu“ Bucureşti, Facultatea de Arhitectură şi Urbanism (Inštitut za arhitekturo „Ion Mincu“ Bukarešta, Fakulteta za arhitekturo in urbanizem), Diplomă de Arhitect, specializarea Arhitectură şi Urbanism (diploma arhitekta, specializacija arhitektura in urbanizem); — 1994—1997: Institutul de Arhitectură „Ion Mincu“ Bucureşti, Facultatea de Arhitectură şi Urbanism (Inštitut za arhitekturo „Ion Mincu“ Bukarešta, Fakulteta za arhitekturo in urbanizem), Diplomă de Licență, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (diploma Licență, študijska smer arhitektura, specializacija arhitektura); — 1998—1999: Institutul de Arhitectură „Ion Mincu“ Bucureşti, Facultatea de Arhitectură (Inštitut za arhitekturo „Ion Mincu“ Bukarešta, Fakulteta za arhitekturo), Diplomă de Licență, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (diploma Licență, študijska smer arhitektura, specializacija arhitektura); — Od leta 2000: Universitatea de Arhitectură şi Urbanism „Ion Mincu“ Bucureşti, Facultatea de Arhitectură (Univerza za arhitekturo in urbanizem „Ion Mincu“ — Bukarešta, Fakulteta za arhitekturo), Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (diploma arhitekta, študijska smer arhitektura, specializacija arhitektura). Universitatea Tehnică din Cluj-Napoca (Tehniška univerza Cluj-Napoca): — 1990—1992: Institutul Politehnic din Cluj-Napoca, Facultatea de Construcții (Politehniški inštitut Cluj-Napoca, Fakulteta za gradbeništvo), Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (diploma arhitekta, študijska smer arhitektura, specializacija arhitektura); — 1993—1994: Universitatea Tehnică din Cluj-Napoca, Facultatea de Construcții (Tehniška univerza Cluj-Napoca, Fakulteta za gradbeništvo), Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (diploma arhitekta, študijska smer arhitektura, specializacija arhitektura); — 1994—1997: Universitatea Tehnică din Cluj-Napoca, Facultatea de Construcții (Tehniška univerza Cluj-Napoca, Fakulteta za gradbeništvo), Diplomă de Licență, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (diploma Licență, študijska smer arhitektura, specializacija arhitektura); — 1998—1999: Universitatea Tehnică din Cluj-Napoca, Facultatea de Arhitectură şi Urbanism (Tehniška univerza Cluj-Napoca, Fakulteta za arhitekturo in urbanizem), Diplomă de Licență, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (diploma Licență, študijska smer arhitektura, specializacija arhitektura); — Od leta 2000: Universitatea Tehnică din Cluj-Napoca, Facultatea de Arhitectură şi Urbanism (Tehniška univerza Cluj-Napoca, Fakulteta za arhitekturo in urbanizem), Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (diploma arhitekta, študijska smer arhitektura, specializacija arhitektura). Universitatea Tehnică „Gh. Asachi“ Iași („Gh. Asachi“ Tehniška univerza Iași): — 1993: Universitatea Tehnică „Gh. Asachi“ Iași, Facultatea de Construcții și Arhitectură (Tehniška univerza „Gh. Asachi“ Iași, Fakulteta za gradbeništvo in arhitekturo), Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (diploma arhitekta, študijska smer arhitektura, specializacija arhitektura); — 1994—1999: Universitatea Tehnică „Gh. Asachi“ Iași, Facultatea de Construcții și Arhitectură (Tehniška univerza „Gh.Asachi“ Iași Fakulteta za gradbeništvo in	2009/2010

▼M1

Država	Dokazila o formalnih kvalifikacijah	Referenčno študijsko leto
	arhitekturo), Diplomă de Licență, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (diploma Licență, študijska smer arhitektura, specializacija arhitektura); — 2000—2003: Universitatea Tehnică „Gh. Asachi“ Iași, Facultatea de Construcții și Arhitectură (Tehniška univerza „Gh.Asachi“ Iași, Fakulteta za gradbeništvo in arhitekturo), Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (diploma arhitekta, študijska smer arhitektura, specializacija arhitektura); — Od leta 2004: Universitatea Tehnică „Gh. Asachi“ Iași, Facultatea de Arhitectură (Tehniška univerza „Gh. Asachi“ Iași, Fakulteta za arhitekturo), Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (diploma arhitekta, študijska smer arhitektura, specializacija arhitektura). Universitatea Politehnica din Timișoara (Univerza „Politehnica“ Temišvar): — 1993—1995: Universitatea Tehnică din Timișoara, Facultatea de Construcții (Tehnična univerza Temišvar, Fakulteta za gradbeništvo), Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură și urbanism, specializarea Arhitectură generală (diploma arhitekta, študijska smer arhitektura in urbanizem, specializacija splošna arhitektura); — 1995—1998: Universitatea Politehnica din Timișoara, Facultatea de Construcții (Univerza „Politehnica“ Temišvar, Fakulteta za gradbeništvo), Diplomă de Licență, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (diploma Licență, študijska smer arhitektura, specializacija arhitektura); — 1998—1999: Universitatea Politehnica din Timișoara, Facultatea de Construcții și Arhitectură (Univerza „Politehnica“ Temišvar, Fakulteta za gradbeništvo in arhitekturo), Diplomă de Licență, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (diploma Licență, študijska smer arhitektura, specializacija arhitektura); — Od leta 2000: Universitatea Politehnica din Timișoara, Facultatea de Construcții și Arhitectură (Univerza „Politehnica“ Temišvar, Fakulteta za gradbeništvo in arhitekturo), Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (diploma arhitekta, študijska smer arhitektura, specializacija arhitektura). Universitatea din Oradea (Univerza Oradea): — 2002: Universitatea din Oradea, Facultatea de Protecția Mediului (Univerza Oradea, Fakulteta za varstvo okolja), Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (diploma arhitekta, študijska smer arhitektura, specializacija arhitektura); — Od leta 2003: Universitatea din Oradea, Facultatea de Arhitectură și Construcții (Fakulteta za arhitekturo in gradbeništvo), Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (diploma arhitekta, študijska smer arhitektura, specializacija arhitektura). Universitatea Spiru Haret București (Univerza Spiru Haret Bukarešta): — Od leta 2002: Universitatea Spiru Haret București, Facultatea de Arhitectură (Univerza Spiru Haret Bukarešta, Fakulteta za arhitekturo), Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (diploma arhitekta, študijska smer arhitektura, specializacija arhitektura).	

▼B

Slovenija	— „univerzitetni diplomirani inženir arhitekture/univerzitetna diplomirana inženirka arhitekture“ (univerzitetna diploma v arhitekturi), ki jo podeli Fakulteta za arhitekturo, kateri je priloženo z zakonom priznano potrdilo pristojnega organa na področju arhitekture, ki podeli pravico do opravljanja dejavnosti na področju arhitekture, — univerzitetna diploma, ki jo podeli tehnična fakulteta in s katero se pridobi naziv „univerzitetni diplomirani inženir (univ.dipl.inž.)/univerzitetna diplomirana inženirka“, kateri je priloženo z zakonom priznano potrdilo pristojnega organa na področju arhitekture, ki podeli pravico do opravljanja dejavnosti na področju arhitekture;	2006/2007
Slovensko	— diploma na študijski smeri „arhitektura in gradbeništvo“ („architektúra a pozemné staviteľstvo“), ki jo je podeljevala Slovaška tehnična univerza (Slovenská vysoká škola technická) v Bratislavi med letoma 1950 in 1952 (naziv: Ing.), — diploma na študijski smeri „arhitektura“ („architektúra“), ki jo je podeljevala Fakulteta za arhitekturo in gradbeništvo Slovaške tehnične univerze (Fakulta architektúry a pozemného staviteľstva, Slovenská vysoká škola technická) v Bratislavi med letoma 1952 in 1960 (naziv: Ing. arch.), — diploma na študijski smeri „gradbeništvo“ („pozemné staviteľstvo“), ki jo je podeljevala Fakulteta za arhitekturo in gradbeništvo Slovaške tehnične Univerze (Fakulta architektúry a pozemného staviteľstva, Slovenská vysoká škola technická) v Bratislavi med letoma 1952 in 1960 (naziv: Ing.), — diploma na študijski smeri „arhitektura“ („architektúra“), ki jo je podeljevala Fakulteta za gradbeni inženiring Slovaške tehnične univerze (Stavebná fakulta, Slovenská vysoká škola technická) v Bratislavi med letoma 1961 in 1976 (naziv: Ing. arch.),	2006/2007

▼B

Država	Dokazila o formalnih kvalifikacijah	Referenčno študijsko leto
	— diploma na študijski smeri „gradbeništvo“ („pozemné stavby“), ki jo je podeljevala Fakulteta za gradbeni inženiring Slovaške tehnične univerze (Stavebná fakulta, Slovenská vysoká škola technická) v Bratislavi med letoma 1961 in 1976 (naziv: Ing.), — diploma na študijski smeri „arhitektura“ („architektúra“), ki jo podeljuje Fakulteta za arhitekturo Slovaške tehnične univerze (Fakulta architektúry, Slovenská vysoká škola technická) v Bratislavi od leta 1977 (naziv: Ing. arch.), — diploma na študijski smeri „urbanizem“ („urbanizmus“), ki jo podeljuje Fakulteta za arhitekturo Slovaške tehnične univerze (Fakulta architektúry, Slovenská vysoká škola technická) v Bratislavi od leta 1977 (naziv: Ing. arch.), — diploma na študijski smeri „gradbeništvo“ („pozemné stavby“), ki jo je podeljevala Fakulteta za gradbeni inženiring Slovaške tehnične univerze (Stavebná fakulta, Slovenská technická univerzita) v Bratislavi med letoma 1977 in 1997 (naziv: Ing.), — diploma na študijski smeri „arhitektura in gradbeništvo“ („architektúra a pozemné stavby“), ki jo podeljuje Fakulteta za gradbeni inženiring Slovaške tehnične univerze (Stavebná fakulta, Slovenská technická univerzita) v Bratislavi od leta 1998 (naziv: Ing.), — diploma na študijski smeri „gradbeništvo — specializacija: arhitektura“ („pozemné stavby — špecializácia: architektúra“), ki jo je podeljevala Fakulteta za gradbeni inženiring Slovaške tehnične univerze (Stavebná fakulta, Slovenská technická univerzita) v Bratislavi med letoma 2000 in 2001 (naziv: Ing.), — diploma na študijski smeri „gradbeništvo in arhitektura“ („pozemné stavby a architektúra“), ki jo podeljuje Fakulteta za gradbeni inženiring Slovaške tehnične univerze (Stavebná fakulta — Slovenská technická univerzita) v Bratislavi od leta 2001 (naziv: Ing.), — diploma na študijski smeri „arhitektura“ („architektúra“), ki jo podeljuje Akademija za umetnost in oblikovanje (Vysoká škola výtvarných umení) v Bratislavi od leta 1969 (naziv: Akad. arch. do 1990; Mgr. od 1990 do 1992; Mgr. arch. od 1992 do 1996; Mgr. art. od 1997), — diploma na študijski smeri „gradbeništvo“ („pozemné staviteľstvo“), ki jo je podeljevala Fakulteta za gradbeni inženiring Slovaške tehnične univerze (Stavebná fakulta, Technická univerzita) v Košicah med letoma 1981 in 1991 (naziv: Ing.). Vsem diplomam mora biti priloženo: — pooblastilo Slovaške zbornice arhitektov (Slovenská komora architektov) v Bratislavi, na katerem ni določeno področje specializacije ali področje „gradbeništva“ („pozemné stavby“) ali „urejanja prostora“ („územné plánovanie“), — pooblastilo Slovaške inženirske zbornice (Slovenská komora stavebných inžinierov) v Bratislavi na področju gradbeništva („pozemné stavby“);	
Suomi/ Finland	— diplome, ki jih podeljujejo oddelki za arhitekturo tehničnih univerz in Univerza v Oulu (arkkitehti/arkitekt), — diplome, ki jih podeljujejo inštituti za tehnologijo (rakennusarkkitehti/byggnadsarkitekt);	1997/1998
Sverige	— diplome, ki jih podeljuje Šola za arhitekturo pri Kraljevem inštitutu za tehnologijo, Inštitutu za tehnologijo Chalmers in Inštitutu za tehnologijo na Univerzi v Lundu (arhitekt, univerzitetna diploma iz arhitekture), — potrdilo o članstvu v „Svenska Arkitekters Riksfoerbund“ (SAR), če so se osebe usposabljale v državi, za katero se uporablja ta direktiva;	1997/1998
United Kingdom	— izobrazba, pridobljena po opravljenih izpitih na: — the Royal Institute of British Architects, — šolah za arhitekturo na univerzah, visokih šolah za tehnične vede, visokih šolah, akademijah, šolah za tehnologijo in umetnost, ki jih od 10. junija 1985 prizna za vpis v register Architects Registration Council of the United Kingdom (Svet Združenega kraljestva za registracijo arhitektov) (Architect), — potrdilo, ki dokazuje, da je imetnik pridobil pravico do poklicnega naziva arhitekt na podlagi oddelka 6(1)a, 6(1)b ali 6(1) Zakona o registraciji arhitektov iz leta 1931 (Architect), — potrdilo, ki dokazuje, da je imetnik pridobil pravico do poklicnega naziva arhitekt na podlagi oddelka 2 Zakona o registraciji arhitektov iz leta 1938 (Architect).	1987/1988

▼B

PRILOGA VII

Dokumenti in potrdila, potrebni v skladu s členom 50(1)

1. *Dokumenti*

(a) Potrdilo o državljanstvu zadevne osebe.

(b) Kopije potrdil o strokovni usposobljenosti ali dokazil o formalnih kvalifikacijah, ki omogočajo dostop do tega poklica, in potrdilo o strokovnih izkušnjah zadevne osebe, kjer je primerno.

Pristojni organi države članice gostiteljice lahko prosilca povabijo, da jim sporoči informacije o svojem usposabljanju, če je to potrebno za ugotovitev možnih vsebinskih razlik glede na zahtevano nacionalno usposabljanje, kot je določeno v členu 14. Če prosilec teh informacij ne more sporočiti, pristojni organi države članice gostiteljice navežejo stik s kontaktno službo, pristojnim organom ali katerim koli drugim ustreznim organom v državi članici izvora.

(c) Za primere, omenjene v členu 16, potrdilo o naravi in trajanju dejavnosti, ki ga izda pristojni organ v državi članici izvora ali v državi članici iz katere prihaja tuji državljan.

(d) Kadar pristojni organ države članice gostiteljice od oseb, ki želijo opravljati reguliran poklic, zahteva dokazilo o dobrem imenu ali ugledu ali potrdilo, da niso razglasile stečaja, ali kadar prekine ali prepove opravljanje tega poklica v primeru resne poklicne kršitve ali kaznivega dejanja, ta država članica sprejme kot zadosten dokaz za državljane države članice, ki želijo opravljati poklic na njenem ozemlju, predložitev dokumentov, ki so jih izdali pristojni organi v državi članici izvora ali v državi članici, iz katere oseba prihaja, ki potrjujejo, da so pogoji izpolnjeni. Ti organi morajo v obdobju dveh mesecev predložiti zahtevane dokumente.

Kadar pristojni organi države članice izvora ali države članice, iz katere tuji državljan prihaja, ne izdajo dokumentov, omenjenih v prvem pododstavku, lahko take dokumente nadomesti izjava pod prisego — oziroma v državah, v katerih izjava pod prisego ni predvidena, slovesna izjava — ki jo da ta oseba pred pristojnim sodnim ali upravnim organom ali, če je primerno, pred notarjem ali usposobljenim strokovnim organom države članice izvora ali države članice, iz katere oseba prihaja; tak organ ali notar izda potrdilo, s katerim potrjuje verodostojnost izjave pod prisego oziroma slovesne izjave.

(e) Če država članica gostiteljica od svojih državljanov, ki želijo začeti opravljati reguliran poklic, zahteva dokument o telesnem ali duševnem zdravju, ta država članica sprejme kot zadosten dokaz predložitev dokumenta, zahtevanega v državi članici izvora. Če matična država članica ne izda takega dokumenta, država članica gostiteljica sprejme potrdilo, ki ga izda pristojni organ v tej državi. V tem primeru morajo pristojni organi države članice izvora v obdobju dveh mesecev zagotoviti zahtevani dokument.

(f) Če država članica gostiteljica zahteva od svojih državljanov, ki želijo začeti opravljati reguliran poklic, da predložijo:

— potrdilo o premoženjskem stanju prosilca,

— potrdilo, da je prosilec zavarovan pred finančnimi tveganji, ki izvirajo iz poklicne odgovornosti, v skladu z zakoni in drugimi predpisi, ki veljajo v državi članici gostiteljici glede pogojev in obsega kritja,

država članica gostiteljica sprejme kot zadosten dokaz potrdilo, ki ga izdajo banke in zavarovalnice druge države članice.

2. *Potrdila*

Države članice lahko, da bi nacionalnim organom olajšale uporabo poglavja III naslova III te direktive, predpišejo, da morajo osebe, ki izpolnjujejo pogoje o usposobljenosti, poleg dokazil o formalnih kvalifikacijah predložiti tudi potrdilo pristojnega organa države članice izvora, da je to dokazilo o formalnih kvalifikacijah navedeno v tej direktivi.